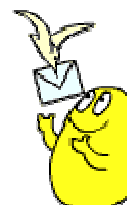

Апокрифна История на България (1944-2008)

Хан Крум (съвременен класик)

(и някои други форумни българи)

Апокрифно Издателство „Барбарон“, 16 Януари 2008 11:25

Анкета: Кой ще оправи цените

Изпратено от: [barbaron](#) Дата: December 17, 2008 11:38AM

Кой ще ни извади от блатото ?

Анкета резултати

Отговори	Гласове	Скала	Проценти
[www.dsb.bg]	27		43.55 %
[www.sds.bg]	1		1.61 %
[www.ssd.bg]	1		1.61 %
[pbs-d.bg]	0		0.00 %
[www.gerb-bg.com]	12		19.35 %
[www.ataka.bg]	6		9.68 %
[www.zns.bg]	5		8.06 %
[www.ndsv.bg]	2		3.23 %
[www.dps.bg]	1		1.61 %
[www.bsp.bg]	7		11.29 %

62 гласа

Не намирам обективни "социологически проучвания" на общественото мнение в България, затова отварям тази тема:<http://forum.imoti.net/read.php?6,163139>
Хайде, българи, докажете, че мозъкът ви не е напълно промит, че имате собствено мнение, което не се влияе от наивни манипулации от средствата за масова дезинформация.

История на цените

Изпратено от: [barbaron](#) Дата: December 31, 2008 10:28AM

Литература:

- Хан Крум: ИСТОРИЯ НА БЪЛГАРИЯ (1944-2008)
Том 1ви: <http://forum.imoti.net/read.php?6,165642,page=1>
Том 2ри: <http://forum.imoti.net/read.php?6,165642,page=10>
- <http://www.capital.bg/show.php?storyid=604349>

Познаването на историята на "цените" е необходимо условие за прогнозиране на бъдещите "цени".

"Факт е, че се натрупва критична маса от недоволство и въпреки манипулациите върху масовото съзнание, явните и индиректни средства за развращаване на хората, за убиване на солидарността и човешината у тях. Ние, тук долу вече знаем, че дилемите са фалшифицирани, а Истината е някъде много далече в момента от нас, макар Големите крадени пари с цялата си бруталност да са пред очите ни. "

От: Хан Крум 02 януари, 11:51

Виж, приятелю, живот има и в най-мрачните бездни на океана. Ако не се сравняваш с пра-пра-дядото на дядо си, ако си доволен, че имаш китайски цветен телевизор и кабел с чалга, пуканки и "пещерска", то какво ти дреме, че Слънчев бряг не е твой. Той и преди не беше твой. Ако искаш да сравниш живота на парижанина през последните 60 години с боклука под пейките в градинката до Кооперативния пазар в жк" Люлин" и пълните мазета с лайна от запушената за пети път този месец канализация на панелката, то пак не е толкова лошо. Ако влезеш в магазина до вас и си купиш двд с вестника, докато касиерката ти пуска бележката за неща, които преди и в Корекома нямаше, пак ще си гот. Ако пред службата видиш Петров, Кирчев, Стаматов, Цанов и Стефанов да паркират опели, рена, фордчета и аудита, верно 15-годишни, пак ще се чудиш, особено ако си Черноризец Храбър...Ако разбереш, че заплатата ти, с която си купуваш зеленчуци с най-високи цени в света, е трийсет пъти по-ниска от тази на колегата ти в Дания, все по-чудно ще ти става,а ако се връщаш сам късно вечер през кварталите, трябва да си само Храбър. Ето, иди и виж във Френския център изложбата на Иво Фаджимишев. Там е изложено има едно малко факсимиле на изхода с драскулките на Сталин и Чърчил за подялбата на Европа. Чърчил и Чърчиловци до Буш и пр. си спазват уговорките и до ден днешен. Питаш ме за изхода, посочвам ти го: изхода на френския център. Какво повече да обясняваме, няма мислиш, че перестройката, преходът към частната собственост и изоставянето на държавната собственост на средствата за производство, премахването на цялата икономическа и политическа идеология, заради която милиони и милиони човеци през последните 90 години измряха, е просто ей така сменена, без никакво участие на КГБ и ДС?. Ами вземи само идиота Славков, ще ти стане ясно, че комунистите са се осигурили за следващите 900 години и сега иди връщай топката назад. Дори има такова писмо от читател във "Вестникът", откраднатото да се върнело. Кой да го върне и с чия помощ. Няма тук Ивайло, няма го и последния мохикан. Ти виждаш "интелектуалците" , нарочени от масонската комунистическа несменяема върховна комисия за "съвременни български творци" при кого ходят да служат. Точно като служеха на партийната идеология при диктатора Живков. А политика не се прави от юристи и политолози, от лидери и икономисти, от ченгета и генерали, тя се прави винаги от някой непознат посредствен полупростак, недообразован, себичен, алчен, маниакален и жаден ДА Е ПРЪВ. Той вади тутакси ,щом се докопа на власт, най-простите хватки от времето на пещерите.(пак се върнахме до "пещерската"...). Изходът и надеждата за България е да се срути мита за социализма. Да се оголи истинския характер на комуниста, па дори и преобразуван като капиталист, да се обясни на хората, да се обяснява, че тъкмо комунистическата партия, в това число пъстрото оперение на шарената ѝ опашка, размахвана като дясно пространство, "други партии" и партии-кошчета за избран боклук, че точно този приятен драм-състав, подбран с мерак от ДС, са виновни за зловещото положение на перманентна национална катастрофа.(даже и злощастната фамилия Кобурготкси пак се омеси). Да се обясни, че изродът с манлихерата, убил учителя в селото, щото бил враг, (и за да му земе къщата на ТОЯ ГАД!), после с охота е убил и още петдесетина съселяни, заграбил им е имуществото, национализирал е всичко, преместил се е от землянката в къщите им, после се е разпореждал на по-високи нива в града, накрая в ЦК, а сега синът му, знаещ английски, наше момче, започва законен бизнес с има-няма двеста милиона долара, взети по хайдушки от купа, " на другаря толкова, на другия другар толкова " и т.н.т. После синът праща бивши ченгета да "търсят момчета, да ги хвърлим в борбата" и нататък ти е ясно. Останалото, приятелю, кръглата маса, дисидентите,начело с А.Вагенщайн, митингите , уж против Живков, риториката Желев, Венци Коня, Берона, Петко Симеонов, Доган, Г.Марков, Луджев, Спасов , Продев и Дърева, ако щеш, смешните антикомунисти Ал.Каракачанов и "антикомунистът" Румен Воденичаров, светлосините мравки и "асепета", либералите (тук ми се гади), "срещите" във френското посолство и канените там персони като Светлин Русев (абе пак ми се гади), Вагенщайн и пр., изобщо Цирк Буш!! В този смисъл, ако разбира се не визираме екзистенцията в романа Мадрапур на Р. Мерл, въпросът ,който ми зададе за последната надежда - летище София, е много актуален. Сега са пуснали едни чартъри на ниски цени...А ако искаш сериозен отговор, имаш изход, можеш да говориш високо за

проблемите, можеш да търсиш съмешленици, можеш да видиш богатите къщи на Иларион Макариополски, Каравелов, Каблешков и да се запиташ защо някога богатите българи са искали да избавят от гнета сънародниците си, а сегашните не щат. Аз нямам този страшен вид, подходящ за партиен член, съвсем обикновен човек съм, имам си слабости, не ставам за началник. Изкуството е моя изход. Слушам музика, гледам филми, чета, гледам изложби, пийвам си с приятели. Гласувам на избори. Мога да посоча изход, да организирам, мога и границите да затворя, ако се наложи, но какво ще стане? Нали четниците ще са същите съсипани като граждани българи, трябва ли да им паля панелките, че да не могат да се върнат при чалгата, Славито, мача с ЦСКА и СКАТ? И кого ще избиваме? Трите милиона пенсионери, трите милиона клетници, живеещи с по двеста евро, ходещи с пластмасови запарващи краката ерзац-обувки, за да има за абитуриентския на дъщерята, кого? Има и схема - например, две-трети от протестиращите пред Парламента при Жан са били организирани криминални типове, затворници, отбивани за прибиране със сигнали от тъпани, знамена и агитки, автобусите, карали "миньорите" са същите, каращи активистите от Атака, безброй примери. Пожарът на Партиения дом ти лично видя ли кой го запали? И въобще протестите на таксиджии, шофьори и пр, знаеш ли как се съпровождат от манипулации? В американските филми има по един самотник, Истууд да речем, който на косъм успява да избие лошите. Тук лошите са претрепали всички, които има опасност да им попречат в играта. С тези песимистични думи ти напомням, че в приказката за златното момиче, черната вода все някога ще изтече, гледай като дойде златната вода да си близо до брега. Преходът накратко е невъзможността на управляващата комунистическа проказа да продължи диктатурата си, правото на онаследяване на властта и натрупаното от грабежите с идеологически обяснения и теория, внушаващи равноправие, свобода и демократични ценности на всеки поданик, а в същото време гигантската разлика в кастовите слоеве, разделящи обществото на Господари, обслужващ елит и роби, да правеше невъзможна демагогията като вечна практика. Хибриден между робовладелски феодализъм и утопична идеология, почиващи върху скелета на капиталистическото индустриално общество нямаше никакво логично продължение, а късните смесени мутации на китайския модел или кубинската трагедия, люлееха всякакви логични обосновки за жизнеността на една мъртва пропагандна теория за "сливане на двата световни модела" или за "Венсеремос". Крахът започна още през есента на 82-ра със смъртта на Брежнев. Симптомите на връщане назад се появиха още във военизираните носталгични маршировки пред Кремъл на 7-ми ноември, имащи за цел да повдигнат духа. Смяната на няколко мумии, измиращи в кратки срокове, постави началото на края. Нашият правешки диктатор се опита с нисък полет да изчака, но недвусмислените сигнали на Горбачов чертаеха друга посока и КГБ бързо инструктира нашите другари от ДС как да процедурат към рязката смяна. Смяната беше проста: разбойниците мигом се отрекоха от комунизма, тутакси станаха капиталисти и се събудиха доларови милионери, че и милиардери. После още по-мигновено взеха за купуват тайно цялата държавна собственост на безценица чрез редица явни похвати. Комунистическата идея бе заебана без колебание, съпротива нямаше, всички "съгрешили вкупом", вкупом зарязаха и Маркс, и Енгелс, и Ленин, и Човека с главно Ч. За някаква вина така и не се заговори, по-скоро имаше разговор за мезета. Последвалата имитация на "десни" партии изигра театралната постановка сравнително успешно, макар хората да се отвратиха напълно от дискредитираното "дясно" почти наравно с комунистическата наглост. И свивът в общественото доверие към партийната система доведе до нечувана политическа апатия и масово недоверие. Емиграцията стана главна спасителна политическа идея, а nihilismът - главен патриотичен израз. Комоциото на държавността прерастна в кома, капризите на ДС-манипулаторите изригнаха в невероятни гейзери през пропуканата кора на политическия живот и на повърхността изплуваха буквално най-долни политически простаци, престъпници и мародери, гледащи да доограбят последните кокали на мъртвия социализъм. Това е, недругарки и недругари

От: Хан Крум 29 декември 2008, 22:36

Драги Нормален, за теб е нормално да слезеш от гората, да утрепеш богатите, да им вземеш имотите и собствеността, да обявиш трудолюбивите селяни за кулаци, да избиеш интелигенцията и да затвориш страната с тел, по който да пускаш съвсем нормално ток. После 45 години съвсем нормално да твърдиш, че Партията е вожд на народа и от това следва ,че комунистите са мъдри ръководители, а тези ,които не са на това мнение са ВРАГОВЕ, да изпълняваш нормално заръката на Ленин и да ликвидираш класовия враг, нормално според теб е да пращаш при св.Петър лагерниците в Белене, а религията да обявиш за опиум на народа. И след 45-годишни манифестации, тотална пропаганда, за която са потрошени милиарди, да не говорим за колосалната пропиляна енерги, за египетските пирамиди и паметници, филми, книги, обслужващи партийна идеология, за прекъснатата еволюция на цели поколения. И накрая съвсем нормално същите тези катили, перфидни разбойници, мракобесни гадове, премълчали за радиоактивната опасност, същите тези твои нормални другари, решават, че собствеността на държавата вече може да си стане съвсем нормално тяхна, за една нощ заеха и Ленин, и Маркс, и комунистическите си идеали ,а на другата сутрин се събудиха КАПИТАЛИСТИ с присвоени милиарди долари, раздавани на калпак отгоре надолу. СЕГА това за теб е забавно и нормално, ДАЙТЕ ДА ЗАБРАВИМ, НЕДЕЙТЕ РОВИ В БЛИЗКОТО МИНАЛО, когато ви направихме малка хиперинфлация, за да обеднеете, оставете мърморковците, работете за нас, ние още повече искаме да забогатеем. Така ли е бе, нормални приятели?

Много трогателна и питаща с ням крясък реплика на The Lost Generation, едно време Дъ Ху възпяха генерацията на бийт поколението, ние вдигнахме червени знамена и под строй минавахме пред Мавзолея, за да скандираме екзалтирано свещеното "Слава!Слава!Слава! БКП!БКП!", отгоре двајсетина разбойници със странни имена-Пеко, Тако, Мако, Дако, Тано,Цоло, Начо, барабар с правешкия клоун махаха приветливо с ръка. Всички живееха в хармония със стотината лева заплата, плодовата ракия от 1.60 , завръщане от манифестацията в Грозд, Дълбок зимник или Бункера, лимонадата с порцелановите капачки, а на поцинкования тезгях впианчен барчан разлива в метални канчета грамажа. Кюфтета с кисели краставички и лютеница, на първи май - баница. Коледа нямаше,за Нова година се правеха банкети в стола на завода, с чинии алпака и алуминиеви лъжици, по закачалките преобръщани по два пъти палта, такета, каскети, в потната атмосфера люти от цигари Арда пакет, партийният секретар се размеква и щипе пред всички по гъза Ваня касиерката, а после важно обяснява как империализъмът трепери от руските ракети. Дават за десерт реване в метални купички, всички си тръгват, щото утре 31-ви, за децата носян малки пакетчета със списание "Славейче",пакетче драже "Малинка" и пластмасов лимон с нещо като сок вътре. Навън снегът навява преспи, трамваят бавно иде откъм депото, кондукторът внимава да не ти продупчи пръстите, а ти се чудиш кой е направил тези месингови дръжки и здравите качествени кожени каишки, макар да е ясно че вагонът е немски от онова време, когато обувките скърцаха, балтоните не се протриваха, хората си сваляха шапка при среща, а елхите не се носеха скришом по Коледа. Все пак имаше и радостни моменти- на Великден в 12 часа пускаха песни от Сан Ремо, по-късно престанаха да пускат Гюрга Пинджурова през десет минути и направиха Златния Орфей. Майор Деянов се появи, абе страшни филми даваха, докато се появи Людмила, е те тогава стана наистина страшно. А през това време другарите в Школата обучаваха младите кадри как се трепа с чадър, как се пуска ток в ухото, как се изнасилва дъщеря от пуснати рецидивисти от затвора, докато джипката ги чака пред дома на жертвата, как се реже маркуч за спирачки, как се пуска камион по стръмното за да пресече пътя на врага, как се изчезва противника и жена му и до ден днешен не знае дали е жив, та ходи по Марин Дринов все в черно,как се хвърля момиче от горните етажи, а доле нашите момчета "почистват", все такива мили картинки трябва да забравим . А др.Др.Др. има да си дръдори до откат.

Изнесените секретни данни са част от неизнесените секретни данни. Тези трохици се подхвърлят, за да се отпрати в миналото причината за днешната катастрофа. Още през 1949-та идва първият фалит, до 1957-ма, годината на победилия социализъм всекидневно се е грабело, ликвидирана е всяка частна инициатива, освен дребните бръснарнички и будките за семки. През 58-ма нямаше основни храни, хората се редяха на опашки с километри за червен пипер, лук, леща, боб, през 1959-та трябваше да се правят сухари за атомната война и да се строят скривалища, през 64-та почна мегаломанията на Живков, докато танковете два пъти в годината разбиваха на трошки жълтите плочки по парадите, се правеха универсиади, фестивали, спартакиади, по-късно асамблеи, писателски срещи и пр. Луди пари се харчеха за партизански паметници, египетски пирамиди на Тошовото скудоумие, пропагандата бълваше многотомници комунистическа книжнина, но някак още не се крадеше. Чак през 1978-ма се пушна вица за ченгето, дето го пратили да прави бизнес зад граница с два милиона долара. Народът работеше робски за смешни надници. Надницата на село беше 70 стотинки. Чувал съм кооператорка да се оплаква: Абе, баби, ти ще копаеш ли цял ден нивата, за да изровиш накрая 70 ст.? И войници, студенти, ученици, после и лекари и кой ли не, ходеха на ангария по 35-40 дена из полетата. нормите на работниците се увеличаваха ежедневно, а н.заплатите бяха смешни и мизерни, бояджия трети разряд през 68-ма получаваше чисти 87 лв. Началник цех в завод взимаше 250 лв. През 71-ва кило шаран беше 2.70 лв. ,кило свинско с кост беше 3,60 лв., белият хляб беше 36 ст., цигари Слънце бяха 36 ст. бутилка гроздова беше 1,80 лв., олио Нива струваше 1,20, а тристаен на черно стигаше 30 000 лева. Заплатата на млад инженер, лекар, учител бе 110 лв. Експлоатацията на населението си беше чиста робия, недоволните ги трепеха в Белене. Никога, никога населението при диктатора Живков не е живяло добре, хората бяха смазани от страх, още ги е страх, още дълго ще се страхуват. Кризата, започнала на 9-ти септември няма да приключи и след двайсет години, тепърва демографската криза иде. Червената чума изяде България.

Проблемът на последните застаряващи ченгета е не толкова колко те лично са завлекли или колко лично са пречукали. Проблемът е в липсата на пълната им индулгенция. Ти ще ги видиш по обед да поркат по кафетата на Паренсов, Любен Каравелов и Венелин, вече в пенсионна възраст, но се държат още, с къси прически- имитират активна готовност, ала с отпуснати месести лица. Дори демонстрират нещо като човещина зад чашката, от време на време казват някоя поверителна лакърдия с трийсетгодишна давност. Мъка им е нещо на другарите, щото зад мерзавщината и безпрекословното изпълняване на кагебистките постулати, нейде нещо е трепвало дълбоко в изтърбушените им души. За собствения им бизнес и пари не питай, веднага ще се маскират на сфинксове, може и да те изгледат с характерното си зверско изражение. Веднъж през октомври на плажа в Созопол се заприказвах с един дядка, благодушен, рисуваше си самодейна картина, попита ме какво мисля, аз го поощрих и полека-лека стана дума за професията му. Оказа се дърт генерал от ДС. Питам го за Сталин и избиването на милиони руснаци в края на 20-те, изведнъж лицето му освирепя и той изригна: "Как няма да ги избие, това са ВРАГОВЕ!" Нататък разговорът се промени, добавих нещо да не блъска толкова бяла в охрите, излъгахме се, че ще се видим по кръчмите някоя вечер и си отминах. И тези приятели си спомнят всичко, знаят какво точно е ставало през годините на режима. А днес какво още да пиша в този форум? Толкова подигравки си направих за два дена с др и с ДР., с др.ДР. и прочие, все едно да си говориш с дървен стол. Недругарски беше нещо режимът на другарите.

Ето една достоверна писанка. Квартално кафене в панелно гето, 1990-та, мирише на пепелници, машината за кафе още не е загоряла, в мрачното утро сервитьорката обръща покривките на масите, прави го естетика и за чистота, барманът нещо човърка по чашите, а един късо остриган таен милиционер, с патлак, подаващ се под якето, му казва доверително: "Дай момчета, да ги хварлим в борбата". По онова време във всяка кръчма още имаше куки,

подслушващи настроенията, наглеждащи контингента. "Момчетата" за "борбата" бяха недозатворени катилчета с яки вратове, по правило пресяти от надошлите от селата и криещи се в градовете млади престъпници. Вечер пред Армимекс на Ангел Кънчев побелял симпатяга с подпухнали очи дърдореше нещо по уокитокито и от входа товареха сандъчета с омазнена хартия в джипа отпред. Създаваше се основата на мутренската машина, чиято цел беше да заварди пътя на Лукановите милиарди от възможна конкуренция. Нямахме това онова в тази борба, куршумите и взривовете, запалванията, пребиването до смърт, рекета, бомбите в асансьора още са на ход пред самодейните глупаци, решили да стават капиталисти соло перке. Ювелирните охранители на "охранителите" от МВР току застрелваха по некой непричьом милиционер в тънките акции, взривяваха по некой и друг камион с войничета, а другари като другаря Др. ни говорят за бидонвили на пичка си майчина. Но да се върнем към "момчетата". През 1989-та можеше да видиш една особена порода младежи от Интерхотела в Будапеща, през Вацлавски намести в Прага, през Братислава и Краков до Магурата на Витоше, издокарани с черни кожени якета с черно поло на голо около якия бичи врат, с черни торбести панталони, черни мокасини и бели чорапи. Питал съм се ,бе защо с черни чорапи точно, мисля ,че това е било нещо като униформен знак, че са "наши момчета". Можеше да ги срещнеш с "кукли" в ръка до чейнджа пред музея Чарторицки в Краков, пред спирката до катедралата на Намести Миру, можеше да ги видиш на гарата в Дрезден. Навсякъде правилни другари в шлифери четяха задълбочено вестник наоколо, седяха в таксита и току прибираха хилядарките на ужилените, мечтаещи да си купят валута за емиграция. По-късно "момчетата" баха обучени да отварят безшумно апартаментите и да зареждат със стока "правилните " оказии в Габрово и Русе , да речем, със стока от Кюстендил и Пловдив. Стоката се прекарваше мълниеносно, а в МВР дебели служители с ланци под яката на униформената риза отегчено диреха отпечатъци по таваните и над бюфета в дома на ограбените. Имаше и стаи със "заловена " стока, викат завалията, отварят му я и той вижда камара боклуци втора употреба, питат го: "Виждате ли си откраднатото" и после затварят стаята. Друг път отварят пандиза и пускат на свобода некое животно със задача, животното свършва задачата, а после му дават пет месеца отпуск в Испания. Ама там животното пак е на отчет пред "другар", само да не върши поставената задача и айде у фризера. През осемдесет и осма се появеха пъвите крадени коли. По това време в Братислава и Виена имаше хиляди оставени на пътя новички Лади, Вартбурзи, Волги, покрити с листа и паднали гуми. Оттам беше пътя на немците и турците, бягащи от социалистическия ад. През Калотина на ден идваха по двеста коли с русенска, хасковска или с немска регистрация, препродаваха се на турци мълниеносно, а на другата сутрин тръгваха обратно през калотина за Чехословакия, щото там границата с Австрия беше отворена. По-късно "момчетата" почаха да отварят и Опели, нататък е ясно. Горубляне и до днес е пълно с паркинги на "момчета", иди питай като как стана тяхното забогатяване и ще се овъглиш в запалена таратайка. За бухалките и тротила е друга тема... Искате ли още петстотин странички с достоверни факти само от 1988-ма?

От: Хан Крум 29 декември 2008, 22:38

Най-примамливото в комунистическата клоака беше вярата на селяните. Там беше котилото на комунистите. Те силно искаха богатствата на другите, получаваха ги просто. С приклад в челото, натирваха роднините по селата в Делиормана, влизаха в домовете на изедниците и заживяваха богато и пребогато. Народните борци имаха специално направление за снабдяване с храна. Те получаваха народни пенсии, другарите милиционери бяха пенсионирани по на четиридесет и пет години с яки пенсии, а партийният елит живееше с размаха на милиардерите от презириания Запад. Ти , казваха комунистите, трябва да работиш според възможностите си, а ще получиш според труда си. А ние, допълваха комунистите, получаваме според потребностите си. И наистина, другарите ходеха на лов за слонове и лъвовете, затваряха Лувъра за своите височайши частни посещения. Те имаха странната

потребност да спират движението на целия град за да преминат блиндираните им мерцедеси от Бояна до Партийния дом. Другарите организираха пищни мероприятия за утвърждаване на своята власт. Например правеха грандиозни безмислени садо-мазо спектакли-спартакиади на стадионите, на които десетки хиляди младежи в спортни екипи и униформи изпълняваха под палещото слънце упражнения до припадък часове и дни наред заради поредното странно забавление на върхушката с нейните потребности. Другарите имаха потребност на своите празници да видят робите строени в колони да преминат пред трибуните и да изразяват щастието си с мощни възгласи : " Слава, слава, слава, Бе Ка Пе, Бе Ка Пе..." Другарите имаха още по-странна потребност да ни натикат в СССР. Обаче на съветските другари им било писнало от наглостта на нашите разбойници и мъдро си правели пас по въпроса. Прекален комунист и на съветските сатрапи не е драг. По-късно другарите се разпищолиха яката. В потребностите им се явиха странни капризи за резиденции, скъпи западни коли и стоки, взеха да си строят мраморни палати с прислуга и пазванти, наречени Партийни домове. Гаулайтерите живееха като в 1001 нощ, в гигантските им кабинети, облицовани с мозайки, дърворезби, кована мед, гоблени и ламперии от славонски дъб имаше скъпи системи Сони, видеомагнетофони, а в специални кутии на дългите пет метра орехови бюра секретарките всяка сутрин слагаха пачки за "безотчетни прадставителни разходи". Другарите имаха обичай да си похапват екзотични блюда от т.нар. първо снабдяване. Другарки с тънки талии им носеха в скъпи захлупени съдове проверена храна, правена в специални кухни. Специални коли ,пазени от специални пазванти носеха храната за другарите от ЦК и техните семейства. Впрочем за тях имаше и долари, въобще имаше всичко, за което безпартийният комунист или селянчето с више образование дори не подозираше че съществува. Най-интересното ставаше след банкетата, специални другари от ДС и пазвантите увиваха неизядената храна, тонове храна всеки божи ден от трапезата в Бояна и окръжните комитети и я унищожаваха под строг секрет, преди това им се разрешаваше да хапнат от огризките на място. Полека лека правилото за сто и двадесет квадрата взе да не важи за другарите. Те получаваха по за 4000 лв апартаменти с як номенклатурен градеж от по 360, 400 квадрата в монолитни мраморни блокове в тихи улици на центъра. И до днес блоковете на някои другари около Докторската градина и в Изток, Лозенец и Бояна показват скромните потребности на собствениците си. На другарите обаче комунизмът ич се видя недостатъчен. Един ден те решиха да спрат с тая щуротия и взеха курс към още по-гигантско грабене по пътя към строителството на капитализъма. За тая цел другарите потребиха помежду си има-няма 25 милиарда долара през периода 87-90-та. Ама и това не стигна за все по-пълното задоволяване на потребностите на другарите. Сетне стана ясно и за най-безпартийните комунисти какво последва. И днес другарите хич не си поплюват. Току некой самозабравил се перач на другарските мангизи го "обезвреждат". А беловласите баяти-селяни с умиление пеят партийни маршове в центъра на столицата пред своя любим паметник на съветската армия, без която щяха да са си съвсем същите баяти селяни.

Другарите, кой знае защо, нещо не обичаха нашето образование. Изпървом пречукаха старите професори, натириха интелигенцията по концлагери, после измислиха рабфака, после назначиха простаци с кухи дисертации, после съвсем загърбиха образованието, туриха му най-ниското заплащане и до днес в света и взеха да пращат своите чеда по западните университети. Имаше и тъпи другари, които пращаха децата си в СССР, там те ставаха лесна плячка на КГБ и сега са верни протезета но милия братски руски народ. Некои другари зеха да залитат по некои ненАучни учения и братства,но си намериха майстора и маргарита. Странно, другарите все при Ванга одеха, а некои и тайно се черкуваха в Самоковския манастир, станал негласно партийна модна закачка с религията. Те не че се черкуваха, просто кръщаваха децата си за секи случай. Инак на старите другари се слагаше мраморна петолъчка на гроба, на безпартийните комунисти се полагаше картонен ковчег и шпертплатова пирамидка с надпис " тук почива другарят еди кой си". На баш-другаря Живков издигнаа паметник приживе. После го махнаа, после пак го туриа, абе интересна работа. Другарите взеха по-късно да трупат сметки по Швейцария. Даже и внуците на другарите там си харчеха

парите, докато ги търсеха я за убийство , я за изнасилване. Изобщо прекрасен строй, другари. За културата на другарите, за казармата -"школа за мъжество", за икономиката, за прикриваната престъпност, за лъжите и престъпленията на режима на другарите и ДС има да ви разправам 60 години. Апа твърдоглавите другари по-горе че си повтарят все едно и също. Те и на она свят че си го повтарят.

От: Хан Крум 29 декември 2008, 22:49

Безмислено е да се гледа повторно гигантската лъжа и манипулация, на които беше подложено населението през тези 18 години. И да стоварим с двацет годишна давност някакво си обяснение. Дори и датите под снимките не са верни. Истината е, че след "боя" пред Кристал, (пълна бутафория), имаше една "екодисидентска" верига пред Народното събрание, която да захлеби подготвяните протести, ченгето Берон беше там, генералският син Каракачанов и пр. По същото време страшни "антикомунисти", между тях и членове на ЦК на БКП, ходеха на закуска като "дисиденти" във френското посолство. После изведнъж се появиа афиши(да се чуди човек в коя печатница са ги отпечатали, щото в печатницата не можеше и да пръднеш без разрешение от "спеца" с безумно смели призови и отдолу бяха наредени имената на вече печалноизвестните "антикомунисти-дисидент", до един ортодоксални марксисти или ченгета. И внезапно пред Александър Невски се издигна (чудно как без разрешение от ДС) трибуна, докараха се гигантски тонколони с мощно озвучаване и техници(взети сигурно от таванчето на Блага) и се почнаха едни речи за "партията на розите, станала партия на склерозите"(Блага), за "бай Добри Търпешев"(Радой), за член първи от конституцията(Желев, Петко Симеонов, Анжел) , най-смешното беше, че Продев намекваше нещо за "човешкото лице", той поне беше се появил, ала "дисидентът Светлин Русев се беше скрил като страхлив пръдльо. И после ги видяхме всички тези първоразрушители какви излязоха- смелият Петър Берон(жалко ченге), смелият Желев (той с див възторг извика : " предлагам за вицепрезидент генерал Семерджиев", цялото Народно събрание изпадна в истерична радост и ръкопляскаха десет минути, а после вицепрезидентът унищожи досиетата и организира подпалването на Партийния дом, това помните ли го?), а помните ли "антикомунистът" Румен Воденичаров как изведнъж се изметна и почна да говори в Южния парк за избиване на демократите? А помните ли антикомунистчето А.Каракачанов, ами либерала Петко Симеонов, ами Гайтанджиев, ами стачката с преяждане на Георги Мишев? Ами карикатурния букет депутати , сред тях и Слабаков, а "яростния антикомунистически патос" на ченгетата Георги Марков и Венци Коня? а Помните ли, докато баламите изстрадали хора плахо се стичаха на площадите и искаха "гласност" , как по входовен.те се появяваха месингови табелки с немски надписи на смесени дружества, как след като скриха стоките за една нощ и хората чакаха в студа от 3 часа през нощта за кофичка кисело мляко за децата си, "тайно и полека" деветнайсет милиарда долара бяха раздадени на " нашите другари", как след трагикомичната "за бога братя ,не купувайте" изневизелица се появиа магазини с вносна техника, пращящи от храни ,вносни цигари, напитки и невиджани вносни дрехи магазини, как отведнъж се нароиха хиляди фирми с офиси, осветявани през час от важни свещеници, вътре с вносно оборудване и компютри, изглеждащи като от фантастичен филм, как хиляди сгради, апартаменти, магазини,ресторанти, хотели собственост на общината,БКП, ДС, УБО, профсъюзите, изведнъж бяха раздадени под наем за 10 ст. квадратния метър и много от тях и до ден днешен са си на тази цена. как се появиа отнякъде богати предприемачи, как гаражите на СО МАТ внезапно станаха частни, как целият производствен, финансов, научен и организационен държавен потенциал бе преточен мълниеносно в джобовите на екскомунистическата каста и техните слуги от ДС? Какво още да ви се обясни, драги сънародници, че цялата смяна , включително "ареста" на диктатора Живков е маскарад и нагла манипулация. И идва един ден нужда да се "обясни" процеса, започва се с едни още по-недостойни лъжи, слугинските честни "частни" медии се надпреварват да кажат как е било,

ама продължават агонията на измамата. Щото срещу българския народ се воеше и се води още жестока война. Убиха го този клет народ.

От: Хан Крум 29 декември, 22:55

Когато престарелите утихнали хора тътрят в предпоследни разходки краката си в днешния шум, ревящи коли и мръсен въздух, когато се качват в трамвая на Женския пазар, бързащи по инстинкт да седнат, а седнат ли, бърбят си - трамваят е често тяхното единствено място за контакт, ти ги гледаш и се питаш: какви съдби са протекли зад сбръчканите лица. Това са те - преживелите в единствения си живот злощастната участ да се родят тук и да изживеят заедно цели шестдесет години в една от най-мрачните дупки в човешката история, в клоаката на комунистическия строй. Докато на Трокадеро техните връстници са се возели на скутери и са бързали да забравят ужасите на нациската окупация, слушайки джаз през дима на американските цигари; докато новото френско кино и литература са напирали в цветущата атмосфера на мира и красотата на живота, тук в последните магазини са привършвали хубавите платове, обувките със скърцащи подметки са изчезвали постепенно, а нощем камионите са откарвали от хубавите домове ужасените собственици към кланицата на лагерите и са настанявали на тяхно място брадясали зверове с каскети, убийци, препасани с червени ленти над лактите. Често в немия ужас на 45-та сталинските продажници са трошели главите на жертвите си с кирки, а общите гробове се издигали като гигантски къртичини. Достатъчно било някакъв превъртял садист да посочи някого и да изкрещи: "Дръжте врага" и всички веднага са гледали да се вредят на първа линия в линча, за да не последват в дупката смазаната глава на нещастника. Произволът на първите пет месеца и до днес не е изследван, цялото общество мълчи грозно, защото всеки косвено се е съгласявал и със страха и мълчанието си, с наведената глава е косвен съучастник. Всички българи под ботуша на съветските окупатори са били принудени да сведат глави пред новите господари - комунистите. Те само това и чакали. Нашите комунисти, другарки и другари, са най-гадната порода изверги, появявали се някога тъдява. Кръволоци, крадци, садисти, лицемери, покварени лъжци, те никога не са имали друга цел освен да заживеят по-добре, много по-добре и са виждали единственото възможно средство за това в убийството на "народния враг", конфискуването на имотите му, както и в заробването на сънародниците си в клетката на комунистическата утопия, експлоатирайки ги зверски в името на своето собствено господство. Разрушаването на нормалния свят, късането на пъпната връв на живота било нещо като главна цел в тяхната идеология. Те извратено карали хората да скандират пред гроба на зачеркнатата си свобода колко щастливи щели да бъдат някога при комунизма. Нямало голям избор, а повод за нови убийства било дори и по-тихото скандиране на комунистическите лозунги. Това общество на нашите сънародници било заченато в греха на братоубийството, лъжата, страха и обеличаването на последните остатъци от човешчина. Настъпил сатанински кървав мрак. Хората просто изгубили сетивата си. Те виждали щастие в това да копат с кирки камънаците край бригадирските колички и предано получавайки мизерните дажби на купонните времена да работят като луди в името на партийния произвол. Но това не било достатъчно за новите господари, докато по бреговете на западните страни хората танцували по дансингите вечер, докато щастливите младежи и девойки бързали с целувки да наваксат пропуснатите мигове на живота си през войната, тук се провеждали събрания, нарочвали се вътрешни врагове и шпиони, сурови мутри с карабини обикаляли във вечерния час кварталите, а само някоя загубила разсъдъка си девойка да имала глупостта да си сложи червило, веднага я пращали в каменоломната, където слез няколко изнасилвания угасвала с кървища по тялото си. Налудничавата саморазправа се прехвърлила в университетите, врагове се търсели дори в семействата. Нататък историята продължава с дневника на комунистическата проказа. Тя продължава и до днес. Вижте Гоце, вижте диктата на екскомунистическата каста, синчетата, дъщерите, вижте номенклатурата, продължаваща в неистовата си алчност да лочи, вижте ДС-апаратчиците, промъкнали се навсякъде и

контролиращи всичко тук от гнездата на птиците до урните на умрелите и ще се отвратите от зловещия конструкт на уродливата метаморфоза на другарите. Те продължават да се наричат помежду си другари. Аз бих заменил тази негодна заради тях дума "другари" със "съучастници". През целия период те си бяха и са си до днес просто разбойници. Нагли престъпници, кретени, садисти, а съучастничеството като знак за преданост е главната им отличителна черта. Няма морал, няма чест, няма човек, има само ПАРТИЯТА, стръвното забогатяване и плячкосване, тъпченето по главата на жертвите. Целият днешен преход е огледално повторение на предишните изстъпления, а героите на зловещия калейдоскоп са точно същите другари. Точно те откраднаха дващест и пет милиарда долара, раздадоха си ги, хвърлиха народа си в мизерията на изплащането, разделиха си държавното имущество, заграбиха имоти, курорти, банкови средства, пенсионни фондове, затриха с хиперинфлацията спестяванията на хората, омерзиха надеждите на хората за освобождаване от комунистическия гнет. И всичко това безнаказано ,другарки и другари. Няма провидение за българския пъкъл. Няма косъм паднал от главата на поне един от тях. Не. Нещо повече надигат глави в неокомунистически реваншизъм и искат да се кланяме отново на идоли им. На същите идоли, които обявяваха религията за опиум на народа, а предателството на ближния и убийството класовия враг като висша ценност на социалистическия човек. Хората, преживели ужаса , сами ще се самозаровят, там в самотата на ковчега ще направят своята екзистенциална последна трагична крачка към нищото, урните ще побирет червения прах. А Трокадеро, ами там младите продължават да се целуват, те дори не знаят какво точно е това комунизма. Фамилиите от ЦК, Иван Славковци, Гоце, Р.Овч и компанията бригадири-генерали знаят. И още ни управляват.

Др Иванов Написал:

> Барбароне, Ти празноглавия селски учител Хан Крум ли си?

От: Хан Крум - 30 декември, 20:33

Начи, др.Иванов беше тъпанар - гларус с чифт чорапи, бански и без четка за зъби, когато стъпи за пръв път на спирката на автобуса пред Кубан. Др. Иванов отиде да си вземе хотелска стая в бюрото за настаняване. Мацката отвътре го изгледа ледено и попита: Имате ли резервация?". Др. Иванов се почеса зад ухото и каза: "Нъе",очаквайки ,че това ще му помогне." Бегай оттука бе мърльо" му рече момичето, а един орангутан зад стъклото бавно се надигна. Др.Иванов изчезна мълниеносно, той бе дошъл с триста кинта, мислеше се за голем баровец. Първата вечер реши да се изяви като истински цар. Отиде в Златна ябълка и цела нощ рипа, изхарчи сто лева, за да се покаже, а сервитьорът му гепи от тях 50 лв с надписване. Втората вечер др.Иванов твърдо устоя и спа на песъка до чешкия къмпинг. На третия ден парите му свършиха и той се сети за селския си Кире, спасител на четвърти пост. Кире му разреши да дреме през деня зад въженцата на поста, др. Иванов даже се докара малко нещо спасител на вид и го даваше надутото пред "путките". На петия ден др. Иванов си вдигна чуковете и се върна в цеха и при дебелията Цецка от столовата, която му сипваше повече боб за 14 ст.Др.Иванов никак не преживя факта, че цехът го закриха, а партийният секретар внезапно стана СТРАШЕН КАПИТАЛИСТ, заебал за една нощ и Ленин, и Маркс, и комунизма. По-късно др. Иванов наистина изпълни мечтата си и спа в хотел на Слънчев бряг. Взеха му 70 лв. за нощувка, той така и не разбра ,че е спал в хотела на бившия си партийен секретар...

Др. Иванов беше голем пич- той беше средностатистически роб на хитрата правешка диктатура. Др.Иванов си беше доволен, ми той получаваше като заварчик двеста и педесе кинта, чича му оди у Коми и му докара ВЕФ, а самият др.Иванов успе да си купи след месечно висене пред "Електротехника" телевизор Рубин за 1050 лв. Имаше известна трудност при вкарването в хола, щото трудно се побра с габаритите си. Ама инак Рубинът свърши добра работа, веднъж гръмна и утрепа тъщата на др.Иванов.Само с колата нещо не му вървеше,

вече петнайста година чакаше за Москвич, виж с апартамента по-лесно се уреди, за него чака само 12 години, но пък работи пет у строителството.

Др.Иванов беше ученлюбив, той толкова усърдно гледа съветски филми у петък, че накрая научи руския като матерен език. Дори се абонира за Аганьок.Жена му получаваше Рабочий и колхозница, а синът му Гьоре беше фен на Мурзылька. Инак др. Иванов си беше откровен чорбар, когато Левски би чорбата със седем на два, три дена лежа болен. Днес др.Иванов е охранител, оказа се ,че селският му Кире, да - оня спасител от Съни, днес работи у една фирма, та он го уреди ,па и шурето на др.Иванов уреди и сега цело село охранява една банка у Лозенец. Ех,младост, младост...

Др.Иванов се имаше за голем капацитет. Начи той сам си остъкля с винкел и маджун балкона през 77-ма, с което изцъкля очите на социума. Др.Иванов си направи скара от реотани и печеше бахур с възторг в неделя, беше голем приятел с продавачката от сладкарницата и тя му даваше бирата в кафяви шишета, това си беше западен стандарт, на простите балъци даваха само зелени. Понекога др.Иванов успяваше да си земе за Първи май кока-кола, ама требваше да върне после шишетата. Веднъж той си гепи едно шише и после гордо сипваше с него на гостите си парцуца. Ама Иванов беше мераклия. Във Вечерни новини някой пусна обява " Заменям видео и пет касети за Москвич", Иванов нито за миг не се поколеба и стана най-важният човек в квартала, по цели нощи пускаха "Командо" и се мислеха за истински западняци, не като другите завалии, гледащи "Робинята Изаура". Сле като изгледа стотина пъти касетите, Иванов хитро смени видеото за Москвич, такъв си беше той -голем пич и капацитет. После във Вечерни новини пуснаха обява " Купувам Москвич на части", щото другарите на др. Иванов бяха забранили малко свободната продажба на коли. После др.Иванов си купи Лада на части, нея замени за вила, вилата за Волга, а през 90-та му откраднаха Волгата. Ама секо зло за добро. Кире му се притече на помощ, сино на Кире беше гепил у Прага чистак нов Опел и му го косна тънко. Др.Иванов сам си пренаби номерата. По-късно тая формула доста мангизи докара и на Кире, и на сино му, и на др.Иванов и ей на-др.Иванов сам твърди ,че си живее добре и сега.

Др.Иванов беше селянин. Веднъж слезе от влака и прескочи трамвайната линия, щото не беше съвсем сигурен дали тече ток. Но инак др.Иванов бе схватлив и повратлив, още на втората седмица го вкараха за кражба и измама у Четвърто районно , а там един другар го попита като как ги умее тия работи. И една чудна сутрин др. Иванов се озова за втори път на Слънчев бряг със спецзадача. Предрешен като пиколо той ровеше в чантите на френските туристи. По едно време го назначиа у хотел Актиния, там пребиваваа някои палестински и кюрдски другари, др.Иванов им предаваше тънички папки със спецификации за оръжие, увити в новия брой на "Правда", купуваше им Пал Мал, а бакшишите се мъчеше да косне на поляците по двайсе лева за долар. Тъкмо за тази му дейност пратиха от Полша специален другар, който го пипна, задържаха др.Иванов в МВР-Слънчев бряг, ама тайно телефонно позвъняване от София свърши работа и на другия ден го пуснаа с предупреждение бакшишите да ги предава в ъгловия офис на втория етаж в Актиния. Др.Иванов се омарлуши, край на "путките" и гювеча за крупнето, което го пускаше да гледа западняците на рулетката.Там др.Иванов даже малко се бе изпедепцал, веднъж гепи гривна от чантичката на фрау Ц., де да знаеше говедото,че има камера, спреха го на изхода и му наредиха да върне незабелязано гривната, той свърши отлично поставената задача и отново блесна с умениято си пред един другар, който го поразпита като как ги умее тия работи. Ама другарят къркаше и го махнаа, та др.Иванов си бе пиколо до септември. Години по-късно пред Магурата др.Иванов се развихри, бая народ изпищя, екстра живот си беше, др.Иванов никога не бе печелил толкова пари с толкова малко работа, навиваш топка хартия и хоп!- 1000 долара чиста печалба. Един път го пребиха едни питеци, те били от Радомир, ама др.Иванов се

оплака на своя човек, на другия ден питеците нейде се позатриха и оттогава не са се мяркали. за историите на подобната човешка плява,чудесно пасваща със събирателния образ на др.Иванов, може да се говори с години. Големи гадове израснаа в татковината на др.Иванов в годините на мръсната комунистическа диктатура .

От: Хан Крум 30 декември, 20:49

Другари, нека сега не се изнудваме,начи, ние винаги сме били за добруването на народа. Да земем сега другаря Петров. Той беше конекрадец, през 42-ра утрепа един стражар и избега у шумата. Ние, начи,знаехме, че той краднеше от изедниците, а и стражар успе да утрепе, ето такъв другар ни требваше и се погрижииме да го запазиме, дадооме му името Страхил и не сбъркааме. През 45-та другарят Страхил-Петров прочисти много изедници. Прочистваше ги икономично, без да хаби патроните, добър икономист беше и само с едно дърво ликвидира бая гадове. Ние оценииме по достойнство неговите качества и го издигнааме по-високо, пратииме го у околийския пратиен комитет. По-сетне ДР. Петров много се отличи. Той не забравяше и съселяните си. През 52-ра си припомни някои неща за земеделеца Г., прати го за прочистване у Белене и му зема къщата. Зема я за бабалъка, щото бил притеснен жилищно. През 53-та Петров нещо много се разчувства и плака за Сталин, ама много бърже се съвзе и правилно се присъедини към критиците на култа. После другарите го посочиха за априлец и Петров стигна до ЦК. През целото време Петров ем беше нещо малко Страхил по отношение на методите, например поощряваше утрепването на гадовете и изменниците на родината, ем беше априлец и одеше на лов с другаря Живков и бай Пенчо. Петров положи много усилия в туризма. Той беше в постоянна връзка с някои другари от МВР, генерали, ловци, някои кадри от морската столица, имаше и приятелски връзки с другаря Шинкаренко. Петров измисли например да се пускат повече руски другари в курортите за сметка на туристите от братските страни, а на местото на последните пък да се увеличи броя на западните гости, та ем да им земеме валутата, ем да ги разложиме с богатата на социалистическата действителност. За тая цел другаря Петров пусна валутни магазини до Кубан и пусна уиски в дискотеката Златна ябълка. Той пусна и някои наши момчета да вардят разни девойки със спецзадачи, а после увеличи и квотата на западните туристи, да ги разложиме още повече.

Петров си пазеше спомените от село и не забравяше да гепи по некой долар от самозабравилите се управители на хотели и искаше строг контрол върху бакшишите. Веднъж наби управителя на хотел Пирин, дееба и лайнара, щото искал пари от шурето на другаря Петров за пет нощувки през август. Другарят Петров беше и кадър-международник и пускаше палестински и други арабски другари да гостуват със специални програми за обучение на първия етаж на хотел Актиния. Бая другари-терористи от целото земно кълбо гостуваха на другаря Петров. По-късно Петров се преустрои, ние си го знаехме ,че е икономист и му дадооме през 89-та сто и педесе милиона долара. Петров малко се осра, щото изарчи два милиона тутакси, ама ние го поощрииме пак и му дадооме още дваесе милиона да си строи каквото си иска. Петров не ни подведе. Така че , какво сега, това е един от десетки илядите примери за нашите другари, все ора от народа, за които ние се погрижииме. Ей сега за осемдесетия му рожден ден му подарииме пушка Броунинг, като тая дето я подарииме на др. Калугин за утрепването на изменника Георги Марков. Тука че издам една тайна, ние откупииме пушката от Калугин сетне, щото она се разприказва и сега я дадооме у правилни ръце. Другарят Петров "хвърли доста момчета у борбата" и имаше някои ликвидирвания, ама без борба нема победа, както казваше фон Браухич. Като стана дума за благородници, ето ,ние и за благородниците се грижиме. Па одете у Слънчев брег да видите що хотели се строят за лондонските апапчета на Дедомони.Ние и за братските съветски другари се грижиме. И сега, начи, тука се дърдори за мафия. Айде глей кви обвинения без почва. Ние сами отстрелваме кметовете, тия алчни чиновници. Грижиме се за чистотата и реда. А за престрояването на брега кво сме виновни, нали искахте перестройка и ние престроявахме и

че продължаваме да презастрояваме. Обещаваме за пет годин да построиме това, дето другите народи не са построили по курортите си за сто години.

От: Хан Крум - 30 декември, 17:50

София беше малък град,от гарата до края на Борисовата градина,улиците ги миеха с големи макари с маркучи,по тротоарите имаше сифони,отвинтваха ги и миеха.Сградите бяха разрушени от бомбардировките,на мястото на днешното Енерго имаше една струтена сграда,изтърбушена,от железобетона стърчаха ръждиви парчетии,до нея направиха баскетболното игрище на Левски.Зоро,един полуинвалид, трамбоваше червената настилка,а зимата я поливаше с маркуч за пързалка.До иглището цялата улица "Триядица" беше с интендантски работилници.Шиеха пагони,фуражки,шинели, военни обуца,сякаш строяхме военен комунизъм. От време навреме пускаха за тренировка сирените.Трамваите се засъхваха претъпкани по завоите.Вътре все едно,че отваряш консерва с копърка-гледат те хиляда очи.Кондукторите,целите потни,можеха в търапаната да ти перфорират пръста.Нямаше коли,тук таме някой ЗИМ.COAT още работеше,появиха се първите бюра на ТАБСО,а по кръчмите свиреха нещо като джаз.За 50 лв(сеташни 50 ст.) можеше да пиеш гроздова, лимонада в шише с порцеланова капачка, да поръчаш двойка кебапчета и две филийки. Заплатите бяха по 650 лв.

Константин Казански се появи много по-късно,изпя "Малък принц" на Сони и Шер,сетне дуфна и пееше руски песни из Франция.Неговата група "Петте хълма"дънеше яко на Международния лагер през 68-ма.После ги разкараха някъде.Стефан Воронов наистина беше много талантлив. Но и плочката със "Щастливия шейк" излезе близо 10 години след оригинала на Бил Хейли. Виж "Бабмбука" повече имаше легендарна слава,но на бамбукови крака.Там ходеха предимно звезди от артистичните среди,но от тези с партийните книжки. Бъкаше от ченгета. В събота нямаше къде да седнеш, имаше двацетина ресторанта. Най-готино беше в Грозд, "Прага", "Берлин", "Варшава" и "Ариана". Ресторант "Република" (в градината срещу къщата на Вазов") си беше стара кръчма.Кафето на "Руски" и "Раковски" беше вече махнато, направиха галерия,отзад продаваха сувенирчета. После съвсем разкараха постройката.

На уличката до магазин Явор беше изложен фургона с кита,а циркът беше точно на мястото на статуята на Ленин.На нейно място сега се издига новата статуя на Чапкъна.Отпред,дето е подлеза,бяха перилата на последната спирка на петицата.Зад цирка почваше "Найчо Цанов", на мястото на Булбанк беше улица "Лом", а там се намираше бояджийската кооперация "Багра"5.

Няма голяма разлика между онова и сегашното времеи никаква носталгия не може да ни мъчи.Както виждаш,в Парламента има депутат Живкова,Пирински е председател,внука на Борис Велчев-главен прокурор,кабинетът на Виденов е ачик-ачик реставриран,ако набараш списък с имената на децата на другарите от ЦК и градските комитети на Партията по места,ще установиш грандиозната метаморфоза,извършена в името на комунизъма.Те си го построиха,а народа забравиха.Имаше такъв почин,при поскъпване на цените,казваха: "за добруването на народа". "Класата-хегемон"(работниците и селяните) още по онова време бяха забравени. Демагогията беше ужасяваща. Но как простотията превзе всичко? Кубрате, в ония времена в министерствата, в партийните ведомства, в УБО, в учрежденията властваха баяти селяни. БАЯТИ. Те си говореха на ужасяващ диалект, а който не говореше така, не беше другар и можеше да го разкарат.Повсевместно назначаваха "селски" на пазвантските и слугинските служби,гъмжеше от нискообразовани хора и даже в телевизията се говореше на ужасен диалект.Така беше модно.Виждаш със хора с по две висши образования да се мъчат да говорят по шопски в компаниите,само и само да не стоят като бели птици.Бе ти глей Батето и че загрееш. Целата тельевизизия наричаше Живков "Тато".Правешкият жаргон се

конкурираше с гаовски,трънски и пр. влияния. Покрай 10-ти ноември моден бе изразът "Требва бръз преход".Още по гадно беше да слушаш хора,родени в източните краища да се мъчат с шопския диалект.А най-мъчителна беше модата да се говори твърдо,но с руски акцент.Тия беа най-правоверните приятели режима.И до днес у нас е пълно със савъетски възпитанъци,бизнесмени разбира се.

Когато Юри Гагарин мина по жълтите плочки,(помня го,беше тих слънчев ден,хората наистина плачеха от възторг и се хвърляха към колата през шпалира),като че аха-аха да повярваме в комунизма.На следващата година в Градската градина откриха изложбата "Американски пластмаси",от огромна цветна снимка Кенеди се усмихваше,до него беше костюма на Джон Глен ,а вътре бяха изложени такива чудеса,че цялата комунистическа пропаганда хвъркна в космоса.Още се чуваха думите на бай Тошо на Осмия конгрес: " И до иляда деветстотин и осемдесета ще построиме социализъма и ще преминеме към комунизъма",а посетителите на изложбата излизаха като ударени с парцал,грабежа каталози и значки и тогава май се свърши всичко.Идеята умря.Бай Тошо стана за кашмер,особено с тезисите,Радой пусна лафа "Няма вече ала-бала,ей го иде фестивала,кой със бели,кой със черни,на тезисите да сме верни". Веднъж през 64-та съвсем случайно се возих в една Волга по пътя до Якоруда с Пирински,като разбрах,че е роден в Ню Йорк,го гледах като отровен.За музиката лафтът беше "Тошо комуниста забрани туиста". По онова време тръгнаха малките плочки и Битълсите мамата разгониха окончателно на комунизма. На прожекцията на "A hard days night" изпотрошиха прозорците на киното и тогава забраниха всичко.То и преди това спряха концерта на Емил в зала България,публиката неистово скандираше "туи-и-ст,туи-и-ст",ама Емил не излезе. Плочките влизаха през Сърбия,носеха ги сърбите,шофьори караха от арабията френски сингълчета,но най-вече децата на дипломатите внасяха заразатал По Луна-парковете продаваха малки чернобели снимки на културисти,полуголи мацки и снимки от "Bravo",на количките пускаха някое италианско парче,Битълс,Енимълс и Стоунс,тук таме Бийч Бойс.По радиото пускаха само Лилито и Гюрга Пинджурова,през останалото време дънеха хорови песни за Партията и съветски военни маршове. Чак през 1967 бате Асен пусна I`m a Loser ,все едно ,че падна бомба. Следващото парче на английски беше на новата 1969-та година ,пуснаха Neу Jude.Година и половина по-късно пуснаха фалшименто плочи,Естрадна палитра и т.н.т. През всичките тези години народа слушаше сръбското радио,Радио Скопие,Метронома,Радио Кувейт и пр. Най-готино беше предаването "Попалбум" по скопското радио в петък от три часа.След това в 5 и 10 си пускаш Метроном и се кефиш. В махалата имаше един Сталин,свиреше на акордеон ,крачейки с панталони "сорок пять",даже накланяше едното рамо,суингираше демек.Като дойде Антон Югов,Сталин се прекръсти на Сашо и смени гащите.Антон Югов беше голем натегач.По улиците вечер се разхождаха отрядници с дълги шлифери и такета,с червени ленти на ръкавите.В махалата другарката Карачорова обикаляше по апартаментите,да види дали няма някой свободен квадратен метър и да настани наши квартиранти.Антон Югов лично звънеше по заводите в неделя,хората се чанчеха от бач.В завод "Георги Кирков" оксигените светеха денонощно с карбиден виолетов блясък.Правеха котли и куполи на танкове. Като дойде бай Тошо,хлябът беше по 1,50. По едно време щеше да има война и ни учеха да лягаме под прозореца при ядрен взрив,увити в бели чаршафи.Сигурно за да умрем заклани от счупените стъкла.Ние си направихме сто кила сухари,увивахме ги във вестник "Работническо дело",ядохме ги два месеца.Тъкмо свикнахме със сухарите и свърши лука.Абе нямаше една глава лук.На ул.Сердика пуснаха по кило на семейство,цели семейства се правеха,че не се познават.Всички си траеха,кварталният ни знаеше,но и той си траеше.Цирк,другарки и другари.

OwnerBG Написал:

> barbaron Написал: Спирам до тук, ...

> Хич и не мисли да спиращ.

От: Хан Крум 31.12.2008, 09:37

Когато анализът на Иван Кръстев вещаеше взрив на статуквото, аз силно се усъмних в прогнозата. Дори вече виждам едно тайно намерение на Симеон Втори да си отмъсти на българите, след като си е прибрал сребърниците. Да видим защо българите така сляпо гласуваха за него. Те гласуваха за един ореол, за една легенда, за онзи добър цар, в чиито наследник, вече възрастен, дошъл сякаш от щастливото детство преди комунистическата чума, виждаха възкръсването на божия помазаник. И обещаващ при това несимволично благоденствие. И дотук, дами и господа, другарки и другари и домнули. Първата грозна, ама грозна навалица от хитреци, втурнали се да се качат на каляската лъсна днес с "качествата си". То не, че не се осраха тотално заедно с лидера си, но сега виждайки потъването в блатото, отново в навалица скачат като плъхове. За сбирщината нахалници, егоисти, карьеристи и негодници, наречена кратко НДСВ, няма какво да говорим, то си е ясно от първата минута. Жертва на тяхното затлъстяване сме всички ние. Грозното тук е падението на окончателно бившия вече цар. Защото, освен че се призна за негодник с актовете си на реституция и своите тайни сметки на първо място, сдружавайки се в замяна с убийците на България, с осакатилите живота на поколения българи червени разбойници, Симеон закла ореола на баща си. Той несимволично уби за втори път жертвите на комунизма, като ги накара да се обърнат в гроба си. Царят легитимира в ЕС кастата на екскомунистическата олигархия, той загуби мечтата на хората да се освободят завинаги от ДС и комунистите, нещо повече, чрез своята политика, той послужи като чудесна почва за некомунистическия реваншизъм, за амнистията на престъпната ДС-проказа. Царят направи възможно премахването и на малките завоювани позиции срещу комунистите. Сега той има гори и имоти, ама няма четници, няма корона, няма приказката за спасителя в Мадрид. Край. Във филмите за благородници и самураи, за рицари и офицери на честта при подобен край се случва хакари. Чаша отрова, последен изстрел след тежък размисъл и терзание. Да, ама Царят няма сърце. Той няма и никога не е имал най-малкото намерение за съпричастност към хората в България. Има съпричастност към гадовете в България и ине ги виждаме чудесно в коалицията. Разбира се, скоро той ще се разболее, ще си замине, ще напише последно обращение и ще се просъедини в гроба при гробокопачите на България, при Живков, Луканов, при убийците на чичо му, при осквернителите на гроба на баща му, при палачите от Белене, при изродите от ЦК и ДС. И никой няма да плаче, най-малкото пък панайотките... А аз понякога ще си плача за моите родители, умрели съсипани в гадната комунистическа тирания, за моя чичо, убит зверски в Белене. За царската корона вече никога няма да съжалявам, още повече пък за Симеон Хасан Китин Путин. На добър час, господин Сакскобурготски, вие вече сте шут.

Когато идваш като ЦАР, естествено прибири си имотите, никой няма да ти каже нищо. Когато идваш като ЦАР-спасител (нали такава беше несимволичната цел), би трябвало да направиш нещо по въпроса за истинската причина, докарала страната ни на дъното в Европа. Но идваш като ЦАР-спасител с големите думи за "когато му дойде времето", а вместо спасителни действия ставаш васал на комунистите, с което натискаш спасително надолу главите на давещото се в мизерията на комунистическия гнет население. Това драги читатели, вторачени в реституционния казус, е малко като платена поръчка. Ако екскомунистическата олигархия на превъртелите от алчност бивши ДС кукловоди и номенклатурчиците, на цялата армия от бивши комсомолци, ченгета, куки, генерали, на нейната обслужваща чета от пазванти, мутри, журналисти, интелектуалци днес тотално се реваншира за принудата да се крие поне формално за начина, по който извърши метаморфозата и НАГЛО да безчинства, то Симеон Сакскобурготски блестящо нагласи постановката. Разбира се и "десните" партии, креатури на същата омразна комунистическа проказа, дръпнаха шалтера на смаяните от чудовищната измама българи. И креатурните на ДС и комунистическата чума АТАКА и ГЕРБ чакат своя ред, бъдете спокойни. А останалото се вижда. Не е нужно вече и сравнение дори с африканските страни. Запустели села, изтърбушени сгради, разбити пътища, разрушена инфраструктура и

гигантски луксозни коптори по морето и Витоша. Както и един задъхващ се от колите трета употреба град. Мизерия за населението, мизерстващи пенсионери, поддържани от емигрантите, мизерстващи цигани, изоставени в помята на първобитното скотско битуване, лъгани простодушни турци, превърнати (каква ирония) в покорна рая. И на всичко това отсреща стои лъщящата от самодоволна мас каста на бившите комунисти. Огледайте ги. Проследете фамилията им до 1944-та. Проследете кой на кого е син, кой откъде се е пръкнал. Можеше ли Дедомони да излезе с полезен ход? Не. Той просто дойде за платената поръчка и съвместно си изпълни договора. С което се връщаме към гореказаното, четете там, после тук, после отново горе.

Симеон до Хан Крум

Тука относно някои разочароващи думи на колегата Хан Крум все пак ще подчертая, че на известни години си мисля, че и аз бих се радвал да се пенсионирам, но засега не го планирам. Дори едно друго модно е с оставките на политици, но виртуалната политика е нещо, което забавлява хората, а реалната е нещо друго, струва ми се. България е забележителна страна с разнообразието на своите природни ценности, аз съм много уверен в това и сметам, ще ме разберете по въпроса за моите и на дедо ми имоти. Колегата Хан Крум ме така натъжава сега с тези забележки за несимволичните ми коалиционни партньори, казвам го за поданиците, които са на мнение, че има известен риск, което технически мисля, че не е така, но все пак трябва да гледаме напред към когато му дойде времето. И това за моето внуче, то не се казва Китин Путин нали, а само Симеон Хасан. Тука ще се отговори с благодарност за обичащите ме опоненти на Хан Крум, нали, като се има той малко нещо за колега, но вие, сметам, ще разберете моите чувства, не трябва късогледо да се мисли, вервайте, че положителните ефекти ще се усетят за всички. Бих добавил към колегата, все пак, целта е да има консенсус - нещата да се разглеждат по един колегиален начин, нали, не е възпитан личното да го бърка с общественото, аз никога не го бъркам, можете да сте уверени. Да ви благодаря за вниманието, всеки ден е за нас и вас некакво различно изпитание, аз съм прагматик, струва ми се, така че гадаенето и хипотезите са извън реалното. Какво-що в НДСВ ще се разбере като дойде време, засега да не се преувеличава.

Ние , колега , изтървахме короната, макар, сметам да не се избързва категорично. Едва ли радикалните промени ще се проведат, когато има вече някои реакции и след като обсъдим, но се обсъжда вътре, не виждам нужда от това, защото публичният дуел не е полезен. Но няма защо да има толкова много напрежение, тревога или да се предполагат всевъзможни невероятни схеми за некакви нови коалиции, слуховете са напълно безпочвени , така тук смятам, че задачата на всички е постоянно да се разяснява , за да няма място за инсинуации, намеци и слухове. И Бойко да не бърза, сега, като казва че НДСВ е допуснало някакъв идеологически грях с участието си в социаллиберална коалиция , тия и някои други забележки издават ограничено мислене. Да се опитаме заедно да вървим, вервам отечеството над всички дреболии седи и над вашите намеци за едно друго също.

От: Хан Крум 31.12.2008, 09:45

Слабоумието на фанфаризираните победители скоро ще потъне в течността от спукването на медийната пиарна плацента. Защото популизмът на силовият Франкенщайн, каратист, пожарникар, охранител на бай Тошо, милиционер, кмет, партиен лидер, телегерой, лъжебоклуджия и дважд по-лъже Метростроител скоро ще лъсне като оплешивяващото му теме. През последните две-три години ликът на Бойко изскачаше като от лош филм от всяко медийно къше. Излишно е напомнянето на пропагандата за косматия генерал от журналисти като Бареков, ами че Борисов си прекарваше половината сутрин в БТВ, през останалото време

журналистите от Новинар имаха за задача номер едно отразяването във вид на реклама на останалата част от деня на кмета. Вечер цикълът се завърташе отначало. Де да беше само БТВ. Вижте колко ДС-креатури атакуват даже селските кметства и ще ви стане ясно какво се е случило през последните 18 години в татковината на Тато. Натрапването на Борисов като следващ лидер от дс-организаторите на прехода започна още в началото на милиционерската му кариера. Усещайки липсата на истински силен водач, от чиято пищяща нужда се нуждае фрагментираното в ужасяващ хаос поле на екскомунистическата държавност, тайните(що пък тайни) кукловоди , изнервени от изтъкващата се плоскост на популизма и пропадналата величественост на дедото на Симеон Хасан Китин Путин, заложиха на числото на Мутъра. И наистина Бойко внезапно бе издокаран в черен кожен шлифер, беше развозван мълниеносно до всяко местопрестъпление, където го очакваха също така развозени мълниеносно фотографии, журналисти , камери, светкавици, а наоколо пушеха изнервено следователите и купчина важни навъсени мъже по сака, гледащи строго към трупове. После Бойко отлиташе с разперените поли на шлифера си към следващата случка, след него хвъркваха и журналистите, а трупове си оставаха в поза на грозна питанка, впрочем те си питат и до днес, ама отговор няма. Сетне натрупаният пиар бе достатъчен държавата да бъде изплашена до смърт от вероятната му ОСТАВКА! Леле каква пукотевица се вдигна около оставката на Бойко Борисов, а когато по-късно и това се случи, май не настъпи краят на света. Но пропагандният сценарий си работеше, щото ДС- кукловодите винаги гледат с десет хода напред, ето го "нашето" момче вече като кмет, ето го основател на милиционерска партия, ето го в пародийна престрелка пред БТВ с друг генерал, а агенциите методично обявяваха през пет минути за нарастващият му рейтинг. Какво следва в сценария? Какво да следва бе, недругарки и недругари, ми посочете един човек в целия политически елит, който да не е бил издигнат от екскомунистическата дс-мафия. Ще последва бетониране на поразклатената позиция на остаряващите герои на прехода. Бойко ще послужи като оперетен "Пиночет", който уж ще сложи ред. Ще наложи глоби за паркиране, ще поиска нови такси от собствениците на магазини, ще разбути доминото около парцелите по окобловръстното, ще тури ръка на минералните води, ще запуши още повече центъра ,за да може да църцори кранчето на Лукойл, ще поиска движение на колите в четни и нечетни дати и ще застрои последните зелени петна(ужас, ако някой види архитектурните планове, ще му се изправят косите), балите ще се трупат в Хеопсови пирамиди, дупките по улиците ще се продънват към ада с добрите намерения на Мутъра, екскомунистическата върхушка ще си отцепи Копитото за вилно селище, а Александър Невски ще се срути от вибрациите на паркинга до вратите му. Но по-интересен и актуален е въпросът кои хора са в основата на успеха на Конги. Ами отговорът е лесен- от 30% гласували (значи около 450 000) -една втора или 250 000. От тях половината са милиционери и шапкари, пенсионирани военни, селяни-студенти и селяни мутри. Другата половина са жените и приятъелките им, по правило чалгаризирани чървилца и разголошкембни баджаклеси. А скоро откъде Московска ще се зачуе колко важно е сега да се обединим, колко готин е Гоце и пр. Но както се казва "Кой каквото си надrobi, таквоз ще руча". Поздрави на глупаците, останали по домовете си като путки. А ето и новото обещание, че ГЕРБ няма да сваля правителствкото с уличен натиск.

Re: История на цените

Изпратено от: [OwnerBG](#) Дата: December 31, 2008 12:06PM

barbaron Написал:

-
- > Спирам до тук, защото една нова тема "Как се
 - > развиваше пазара през годините" е още по-смешна

Хич и не мисли да спиращ. 🙄🙄

Re: История на цените

Изпратено от: [BulCan](#) Дата: December 31, 2008 01:54PM

barbaron Написал:

- > Сърдечно благодаря на Създателите и
- > Администраторите на forum.imoti.net за това, че
- > допускат оживените ДЕМОКРАТИЧНИ дискусии тук

Барбароне, Барбароне... все едно чета историята на родителите ми, баба ми и дядо ми... Съвсем истински са, майка ми (да е жива и здрава) си спомня как като е била на 6 години когато са нахълтали в тях милиционерите, дали съм им 20 мин. да си съберат най-нужното, после в конски вагони и хайде в малко планинско селце... Дядо ми е починал при трудова злопулука в лагер, кадето е бичил дъски... Майка с пълно отличие от гимназията е нямала право да кандидатства в университет, докато за малоумните свинари са били създадени РабФак-овете (те затова и толкожа са научили), чак след няколко години като са ги "реабилитирали" майка ми завършва медицина... През 70-те спечели конкурс за асистент. След пристигане на политическата и характеристика (има я напечатана, ако не беше тъжна, щеше да е доста комична), дават мястото на друг... Така и си се пенсионира като редови лекар... Това са само част от "благините", причинени от тези лайна, дето децата им управляват БГ в момента...

Барбароне, Барбароне, за това сме избягали братче...

Re: История на цените

Изпратено от: [barbaron](#) Дата: December 31, 2008 02:04PM

Аз затова отворих тази тема - да се знае и да не се забравя ИСТИНАТА, защото помията от медиите бързо я заличава, и тогава спокойно "бизнесмени" като др. Иванов ще обясняват на младежите:

"Започвам тази тема, защото Барбарон е пуснал хубаво заглавие "История на цените", но е решил да ни запознае с историята на живота на неудачниците, вместо с историята на цените."

Re: История на цените

Изпратено от: [др. Иванов](#) Дата: December 31, 2008 02:25PM

Че какво й беше на 1985 г? Тогава отворих цех, под шапката на едно държавно обединение, даваха цялата логистика и администрация, а аз им привеждах 30% от стойността на продажбите. Бях се заринал с пари. Водех поне 10 човека само за да получават заплати, по 400 лв., от които им давах нещо, не помня 50-70 лв., водеше им се за допълнителен стаж, а останалото ми връщаха. Добри времена бяха. Всъщност за мен всички времена са добри, а за тиквениците всички са лоши.

От: Хан Крум 01 януари, 12:43

На плаца Зиловите припичаха празните си коруби, вятърът вяло подухваше над изрисуваната строга глава на другаря Ленин върху стената на склада, а ЗКПЧ-то Стоилов се почесваше по ташаците и се чудеше как да утрепе времето. Тая сутрин по телекса изчаткаха заповед до 25-ти да излеят плочата на шестия етаж и капитанът прати цялото поделение на строежа. В ленивата тишина се чуваше само тупкането на топка, играеше се следобедното волейболче. Играта се водеше по строги правила- от едната страна на мрежата капитанът биеше сервиз, а от другата двама редника гонеха топката, командирът беше малко кривошут и с дебелилото си шкембе трудно балансираше туловището си при замаха. Стоилов го мразеше, едно че сам той имаше по-нисък чин и едва бе изкарал ветеринарния техникум, а на всичкото отгоре школуваният офицер Цанов беше с по-голям партиен стаж, че и някакъв селски се падаше на ген. Григоров. Ех, дано го командироваха по-скоро в Плевен, мечтаеше ЗКПЧ-то и дялкаше с ножка по пейката. Стоилов беше половин дърводелец, баща му правеше столове на струг, майстор бе, спор няма, та от него си имаше дарба да човърка. От едно беше недоволен, лепнаха му в селското училище прякора Пинокио и тъй си остана. Унесен, той не чу отначало клаксона и врявата около КПП-то. После видя как към капитана дотърча сержант Петров и припряно докладва за нещо тревожно. Лицето на началника почервения, но остана безизразно, трябваше още два пъти да улучи игрището и да завърши гейма. След няколко вдигания над мокрото петно под мишницата си, Цанов спря играта и изпсува: " Пак ли бе, да го еба! ". Стоилов последен разбра какво се е случило и едва скри радостта си, сега вече преместването на капитана бе в кърпа вързано. А в това време върху циментовия прах между строителните отпадъци пред блока лежеше в потъмнялото петно на кръвта си размазаното тяло на редник Мехмедов, завалията беше изхвърлен като от катапулт по време на пренасянето на тръбите за парното през балконските парпети . За лош късмет бил сложил тръбата по средата на чатала си и тя го преметнала с тежестта си в бездната. В слузта от мозък, кръв и прилепнала сбръчкана кожа едното око гледаше безжизнено. Редник Мехмедов не можа да чуе добрите слова за себе си в речта на ЗКПЧ-то Стоилов на развода сутринта. Тялото му пътуваше в каросерията на самосвала към родното му село нейде в Толбухинско. То още пътуваше, когато капитанът започна новото геймче.

Тази случка е абсолютно истинска. Имената са също.

Подполковник Николов старееше. Косата му отдавна побеля, а изправената му фигура взе да се сляга в кръста. Той обичаше поне два пъти сутрин да пригладва с длан главата си и да се вчесва назад с малко гребенче, което носеше винаги в портфейла си. Навъсеното небе отвън обещаващо и днес идиотско време, а зад оградата на щаба локвите се разплискваха след джипките. Николов запуши, подпря се над папката и прочете още веднъж сведението за Стоилов, ЗКПЧ-то на под. 95 607. Като ученик с готовност участвал във специални мероприятия и предано се отнасял към всички задачи, поставени му от агент Вихър. Класната ръководителка на Стоилов била разобличена като народен враг с негова помощ и съответно я пратили където трябва. Вихър обаче се провали, пропи се от седенето в кръчмите, сега бе понижен в бяч. За това поне ставаше. Виж, подчиненият му израсна. Николов прекара ръка над челото си и се замисли. Имаше братов син, сержант в една застава край Арчар, заби се там и врънка, та врънка. А тук старшина Ангелов от Стоиловото поделение се уволнява. Ама пустият капитан Цанов не ще и дума да обели за нов щат, пазеше го за един селски на селския си Ген. Григоров. И само в ръцете на Стоилов беше разковничето. През тютюневия дим случайно промъкнал се лъч за миг освети пагона на спец-а. Пожълтелият му показалец потропа върху затворената папка надпи с "Пинокио" и се премести върху звънеца: " Да влезе". "Драрюподполкникразрештастана" излая Стоилов. Николов махна с ръка: "Сядай. Слушай сега, какви са тия изцепки бе да го еба, вие там съвсем се опикахте. За две седмици

три смъртни случая, едно обгаряне с асфалт, два опита за убийство, двама с отрязани пръсти, няма ли да си вземете бележка, искам този Цанов да го разкарам. Ако не - ти ще се хванеш за палците, ясен ли съм? Целият гарнизон само за вас дърдори."

"Ама, ддрарюподполкник, аз отдавна съм пуснал записка, завчера беше на риба, ловеше с някаква вносна западна пръчка, уж от митницата му я дали. А в УАЗ- ката държи снимка на гола путка, взета от сръбско списание."

"Така, така..., да вземеш да напишеш нещо за волейболчетата по време на служба. И да добавиш, че на съвещанието не слушал докрай доклада на партийния секретар, ще го еба в шопара", изръмжа Николов и махна с ръка към вратата.

" Слушам ддрарюподполкник", мазно заотстъпва Стоилов. Имаше късмет той в мрачното утро. Докато слизаше край тъмнозеления цокъл, на пет километра оттук се въртяха гумите на обърнат ЗИЛ, а под затиснатата кабина се подаваха смачканите крайници на мъртвия снабдител Босашки от поделението му. Четвъртият случай наистина щеше да разкара Цанов, но Пинокио още не знаеше за радостното събитие. С ведро чувство подскочи над локвата пред портала и закри под пръските. " Ще му го заврем, ще ми стане само на капитан, още малко и ще го подпрем околоръстно", с тези мили чувства Стоилов се отдалечаваше от специалния отдел. Същата нощ бойците товареха увития в червен креп ковчег на снабдителя, чакаше ги път до Разград.

Хан Крум до Стоилов (да чете дедо Иван)

Е като работиш толкова, що се занимаваш да драскаш в защита на червената проказа, съсипала страната ни. Много ли си доволен от работата на такива като теб, заради които сме на последно място в света по доходи и на първо по смъртност, ниска раждаемост и пр. , и пр. Смяташ ли , че с лекота можем да преминем ограбването на 25 милиарда долара и разпределянето им на калпак между номенклатурата, дс-служителите, партийните секретари и партийните работници , военните кадри и слугите им като теб. Тази метаморфоза на другарите, клали , трепали , експлоатирали народа си 45 години, а сетне внезапно заебаха комунистическата си идеология и за една нощ решиха, че вече са капиталисти, не те ли учудва малко? Как така си бил ЗКПЧ ,пък не си бил комунист? По време на комунистическата криза при Луканов и Виденов как издържа толкова весело и работливо? Не ти ли се стопиха спестяванията? Струва ми се ,че са те пенсионирали на 52 тодини, дали са ти 12 заплати, сега получаваш 400 лв пенсия за това че си пропагандирал партийната идеология, преди това са ти дали държавен тристаен апартамент, който си купил на безценица през 91-ва, за жена ти винаги е имало работа с предимство, сина ти са го пратили в ШЗО, после са го приели да учи безпроблемно, докато ти си носил безплатни дрехи цял живот, ходил си на почивка в станцията в Несебър, хранил си се във военния стол и гушата ти е мазна от преяждане, по цял ден си мързелувал и си се чудил с какво да си запълниш времето до уволнението, сега работиш като в някоя охранителна фирма и рекетираш обществото с измисления си труд. И си тъпанар , чорбар по природа, прост, нахален, егоист и негодник. Цял живот си бил и в момента си ПАРАЗИТ, плащали са ти , за да слугуваш на болшевишката разбойническа шайка. КРЕТЕН си ти Стоилов, смотаняк, гледал си много дълго време съветска телевизия, от четене на вестник Работническо дело и Народна армия съвсем си оглупял. И най-лошото е, че такива като теб са още около 150 000 паразити-пенсионери от "Народната армия". Веднъж един началник на поделението в Калотина се хвалеше пред мен през 1980-та, че лично застрелял 12 немски туристи, заровени с още около 1780 клетници от соцлагера, опитващи се да преминат в Югославия. Целият хълм до пропусквателния пункт е тайно гробище, знаеш това нали, "докторе"? Знаеш за стотиците смъртни случаи и извращенията годишно в армията, да

не говорим за трудовашките каторги. Знаеш за досиетата на граничарчетата, убивали по време на службата, досиета , пазени щото се е знаело, че може пак да убият вече като цивилни. Ти искаш много да работиш, а баща ми, лекар по образование, трябваше да бъхти до смъртта си в отровните изпарения на завода, даваха му да бъде прост бачкатор. Чичо ми не можа да поработи дълго в Белене, убили са го зверски. На мен цял живот са ми слагали параграф "не може". Бях принуден да живея пет години в провинцията, за да пробия в моята професионална сфера. И още за такива като мен там важи правилото "не може", защото е бъкано с комунистически "интелектуалци" и техните отрочета. И днес ходя на работа, удържат ми една трета от заплатата, за да има за пенсиите на военните търтеи като теб и за пенсионираните партийни секретари. Вашата комунистическа шайка, другарю Стоилов, е разбойническа шайка. Горещ един те съветва да прочетеш книгите на Игор Бунич, прочети и книгите на Суворов. Прочети и "Черната книга на комунизма", прочети книгата на Георги Марков. Нещастен червен боклук си ти ,Стоилов, търтеи като теб висят с оловна тежест на гърба на изстрадалия български народ. Един милион комунисти с техните семейства, военните, милиционерите и волнонаемните, пазвантите, слугите, цялата тая червясала гмеж изплюска България. Вашата ненаситност и алчност, вашата нужда от кръв за смучене превръщат в живота на хората в живот "втора употреба". Хората забравиха понятието нова дреха. Пенсионерите се търтят на пазара в търсене на фалшива храна, развалени зеленчуци и плодове, бъркат по кофите и измират от безобидни заболявания, защото не могат да си купят лекарства. От страната емигрират ежедневно младите българи и ще дойде време, Стоилов, когато само от моята заплата ще си получаващ пенсията.

Стоилов, нямаше апартаменти по 9000 лв след 1970 г. Тристаен панелен през 1978-ма струваше 14000 лв. През 1987-ма струваше 17500 лв. Двустаен панелен през 1986-та струваше 14500 лв. Виж за другарите сигурно е имало друг ценоразпис. За тях имаше монолитно строителство. По 360 квадрата на Оборище. Продаваха им ги по 12 000 лв. Старите монолитни апартаменти по 180 кв. из центъра , отчуждени от УБО ги продаваха по 10 00 лв. На много добри другари. На свободния пазар апартамент от 120 кв в центъра вървеше през 1969-та по 35 хиляди лв. В провинцията в големите градове цените също скочиха. В Пловдив апартамент 110 кв. с гараж до Тримонциум през 1988-ма струваше 43 000 лв. Началната заплата на учител през 1988-ма година беше 120 лв. На инженер -също. И не МОЖЕШЕ ПО НИКАКЪВ НАЧИН ДА СИ КУПИШ ЖИЛИЩЕ. Трябваше да чакаш 20 години, да трупаш лихвоточки и пр. Жилища и коли ито със заеми, и то на безценица получаваха веднага само подлогите на комунистическия режим. За обикновените трудещи се редът за Лада идваше след 9 години чакане. За Волга се чакаше 12 години. Парите ти ги държеше държавата във влог и си правеше с тях каквото си иска, а на теб ти трупаша лихвоточки. И стотици хиляди семейства останаха без спестявания и с ненужни лихвоточки, както ти се изразяваш с пръст в задника. Ама ти не си бил от тях, щото си правилен другар. Хем си бил комунист, пък после през 1990-та си станал внезапно капиталист. Чудна работа. Защо заеба Маркс и Енгелс, твоите любими четива на другаря Живков и "Мургаш"? Как ти дадох заеми и кога ги изплати, та ти останаха пари за бизнес, след инфлацията при Попов. И не ми обяснявай какви пари си изкарвал и какъв страшен бизнесмен си. Нещото ,което пречеше на покойните ми родители, починали огорчени и в мизерия по на 58 години, се наричаше Българска комунистическа партия. Баща ми беше кротък, културен човек, Бог да го прости, надявам се ,че и двамата са на някое по-хубаво място, свободни от пъкъла на комунистическата чума. А ти ,доколкото научавам от хвалбите ти, сега живееш доста по-добре от годините при режима на диктатора Живков. Дори и за твоето самодоволство съм доволен, че можеш да се хвалиш с бизнеса си. Те всичките военни-комунисти станаха някакви бизнесмени. Аз познавам доста от тях ,странно забогатяха и то баш през зимата на Луканов. Доколкото знам, дали са им по 50 000 долара на калпак от подполковник нагоре. На някои други другари им давали по 250000 долара, на трети от висшия ешелон по дващестина милиона, за парите от Виена не говорим, там чорбари като теб не са пускани в гювеча.

От: Хан Крум 01 януари, 13:12

Ариана беше нашето "езеро".

Имаше раци и като деца ги ловяхме. Мушкаш пръчка под коренищана на прокаралите храсталаци и те я защипват, вадиш ги бързо, преди да са се пуснали. Зимата карахме кънки по леда. Но най-много се радвахме на лодките. В самата "Ариана" сервитьори разнасяха кебапчета на огромни дървени табли, по тях чиниите бяха наредени на пирамиди, сервитьорът слагаше таблата на ъгъла на масата и с брада посочваше: "е тия са ваште" и току подканяше посетителите: "пийте бърже, че трябва чаши". Ракията беше по 38 ст. Заплатите - по 80-90 лв. Всички ходеха там след манифестациите, защото на Орлов мост разпусаха строя. Хората доносваха предвоенните си дрехи.

Шлифери, такета, обувки с метални налчета и балени в яките на ризите. Късите чорапи - с жартиери, ръкавелите - с изкуствен седеф. За децата имаше задължително Лимонада с порцеланови капачки и леко мазни чаши. За дамите "шлингър" - смесваха лимонадата с вино. И това 50 години по-късно от историите на Хемингуей за Париж. В къщи - телевизор "Опера" с двайсет сантиметра екран, на прозореза кафез с мрежичка вместо хладилник, в събота - общите налъми в банята след тричасова опашка и много, много червени знамена. А по радиото - бодри партийни маршове и Гюрга Пинджурова с "Хей Балкан ти роден наш". Другарите с волги се изнасяха по селата, бачкаторите окичваха като гроздове предвоенните трамваи за мача. Около стадион "Дружба" - Луна парк и стрелбища, захарен памук, колички и "Блю канари", нататък ви е ясно... Дееба тоя социализъм, който ни изяде единствения живот.

Точно на мястото на сегашната скулптура на София пред ЦУМ беше статуята на Ленин. Построиха я кой знае защо на мястото на стария цирк. За същата статуя можеше да се каже: "Стоит статуя с огромным хуям, рука поднята держит граната." Там все големи неща ставаха. Например веднъж докараха кита Голиат.

Циркът беше дървен, после изгоря, после и Новият цирк на Солни пазар изгоря. Там беше прочутият юбилеен лозунг: "25 години български цирк". В същия цирк докараха първата истинска английска рок-група The Balloons през 1969-та. Заклаха народа с Лейди Мадона, публиката побесня. Тони Болтън, певецът, беше правил турне в Румъния с The Federals (подариха ми тавата 30 години по-късно), а в тази група беше Тони Кауе от Yes. Пред цирка беше колелото на петицата и сутрин в неделя се извиваха като черва опашки за Княжево. Смешно беше да гледаш как възрастни хора се бугтат кой да седне пръв. Животът беше без маска и без грим, по тротоарите се разхождаха милиционери, а югославяните пазаруваха като луди от ЦУМ. В банята хората чакаха в събота на опашки, разпоредител викаше: "Номер 869 да дойде" и номер 869 търчеше по стълбите, щото инак щеше да чака до слезващата събота. Вътре му даваха любезно мокри хлъзгави налъми с каишки, заковани с пирончета, всички си разменяха гъбичките, а теляците лепяха мокри билетчета по плочките сред изпаренията. В ЦУМ продаваха телевизор "Опера 3", голям като гардероб и с екранче 20 см. По будките имаше "Работническо дело", "Отечествен фронт", "Кооперативно дело", "Йени ъшък" и "Крокодил", "Стъшел-свършил". Във "Вечерни новини" имаше кръстословица и сведения за подвизите на комбайнерите. А по спирките вожеше да си купиш лимонада от стъкленници с гъст жълт сироп, разтворен със сода. Пред кината се чуваше: "повече билетчета" и по време на седмицата на френското кино счупиха витрината на "Цанко Церковски". Най-гадното е, че под фалша имаше друг фалш. Подвижен фалш някак си. Свириха партийните маршове с уста, ама с една кварта фалшиво. Нарочно да искаш, не можеше да повториш правилна фалшивите звуци. Един отишъл при свой приятел след 40 години и си признал, че едно време го карали от ДС да напише доноси, та той написал донос за него. А

приятелят отвърнал ,че и него са го карали и той също написал донос по негов адрес. Не се смейте, истина е...

От: Хан Крум 01 януари, 13:17

За изборните машинации на другарите сред малцинствата

Санде важно чистеше с ножка кътника до златния си зъб, обичаше да го прави, изглеждаше му много авторитетно. Възситнокъдравата му коса обграждаше овала на мургавите скули , а кехлибареното бяло на очните му склери почти се сливаше с жълтокафявите ириси. Оттам бе дошъл и прякорът "Санде" - като "тигъра" Сандокан, инак си се казваше Метко. Санде затова и обичаше ножовете, а днес бе особено доволен. С шурето бяха измислили далавера, вместо да дадат по педесетачка в маалата, както бе договорено с кандидата, шурето измисли да платят кеш чувал боб с дваесе кила по двойка, така от всеки ром, получаваха чиста десетачка. Бобът вървеше яко, останал бе само един чувал, когато откъм завоя по пенюар и чехли се зададе братчедка му Цецка, идваше бавно, бе бременна в деветия месец. " Аре ма!": изприветства я Санде и рече нещо за леля си. Цецка се усмихна, нарами храбро чувала и заситни след важния ром, който ловко прескочи локвата пред вратата на секцията. Женицата не успя да се справи и цопна по средата, а Санде се обърна и я укори: "У ма, що си къопава!", сетне властно посочи с ръка стълбите и смигна към полуотвореното тъмно прозорче на спрелия наблизко джип. По стълбите Цецка се задъха и усети вода между бедрата си, стисна зъби, остави чувала и влезе в стаята, където със сетни сили се добра до тъмната стаичка. Там я връхлетя болката и раждането започна. Настана олелия, за щастие една жена от комисията разбираше от тези работи, стоплиха вода с бързоварче за кафе и се втурнаха към родилката. "Цецо ма, аре бе" току се зачуваше нетърпеливо отвън. Цецка мижеше и напъваше, от старание цялото и лице се покри с кървави жилчици. "Цецоо", реवेशе Санде, той още не знаеше какво става. Най- сетне зад завесата се чу плач, дадоха бебето на майката, а Цецка целуваше, хлипайки, мократа му косичка, когато мълния проряза главата ѝ и тя подаде смачканата хартийка от Санде. Акушерката я сграбчи и я пусна в урната, но тутакси изпищя: "Леле, майчице!" - бе пуснала в залисията си вътре и пъпната връв.

Тази вечер над ромската махала мощният салют на бобените пърдежи ознаменува появата на нова звезда, - родил се бе първият истински цигански водач.

От: дедо Иван 01 януари, 15:46

К. дали е пълна всяка селска кръчма с маразматизи като хана остава да провериш! Аз работя в провинцията и през ден съм на кръчма, таки изкопаеми почти не се срещат в последните 30 години. Имаше ги до унгарските събития някъде и то на маса в къщи, но после се скриха в миша дупка! И дали кучетата като лаят кервана спира също!

Като ти се "гледа назад" гледай! Ум царува, ум робува, ум патки пасе!

Ако преди 1944 е било чак толкова добре и уредено комунистите нямаше да вземат властта, що не я взеха във Франция или в Италия - също ъсюзници и калабористи с Хитлер?!

Взеха я защото управниците преди 1944 Филов, царя, после регентите другите кухни лейки, за времето на които се опитваш да плачкаш, им я поднесоха на тепсия с масата глупости които направиха през войната и преди нея (присъединяването към Остта, обявяването на война на

съюзниците 1941 13.12, окупацията и преследването на гръцките и сръбски партизани - съюзници на съюзниците! Толкова бяха залупени милите, че чакаха болшевиките да дойдат да им резнат главите! Може да им запалиш свещ, щом толкова си впечатлен от "тяхното" време, на края на католическото гробище в Орландовци.

Само проф. Цанков имаше акъл да се изнесе и то в последният момент!

Затова забрави некрофилията, негативизма, и гледай напред не назад, гледай нагоре не надолу и протегни ръка - да хванеш поне това което Бог ти е отредил! А маразматичите ги остави на времето, то има грижа, без да е ниchie!

От: Хан Крум 01 януари, 18:24

Разбира се, някой би се запитал, защо в първия ликуващ ден от Новата година хората се чепкат и се дебнат като зли кучета на това място. Отговорът е прост: сътвореното през тези 60 години от червената проказа неизличимо тегне върху обезобразената до кости България. Уродството на комунистическата метаморфоза в "пазарна икономика", в която новите феодали са си пак старите, донесе злощастно оскотяване на хората, живеещи тук. Дори снощните новогодишни тв програми, наситени с опростачване, тотална чалгаризация, пълен приоритет на селения и лош вкус, са само поредно горчиво усещане за дупката, в която е попаднала страната ни.

И тук някой си долен комунист (глей към правоверен ник си е избрал "Дедо Иван"), мръсен в червата си, неизживял садистичното удоволствие да практикува болшевишката пропагандна тактика, напевно пришепва познатата песен на кукловодите от "Позитано" , търсейки наивници : "Затова забрави некрофилията, негативизма, и гледай напред не назад, гледай нагоре не надолу и протегни ръка - да хванеш поне това което Бог ти е отредил!" . С една дума - нищо, че хората са полуумрели, залъгвани с чалга и фойерверки, докато Р.Овч и пр. наглеци им разгонват фамилията с цените, парното, акцизите; нищо, че тук му редиш ДЕБЕЛИ причини да се МРАЗЯТ МРЪСНИТЕ КОМУНИСТИ, нищо, че в Европа са вдигнали ръце от поредното доказано осирене на ПАРТИЯТА им.

"Затова забрави некрофилията, негативизма, и гледай напред не назад, гледай нагоре не надолу и протегни ръка - да хванеш поне това което Бог ти е отредил!" ...

Е , смъртта е най-добрата приятелка на българския народ, казвал съм го и друг път, тя ще ни избави от озверялата неизлечимоболна от комунистическата чума част от населението. Гледаш ги как се тътрят с побелели кратуни, доволни, че са се нагушили и са оставили зад кървавите си ръце богатства и за правнуци. Искат им се да простим тяхната ненаситна жажда да тъпчат, грабят и убиват, да махнем великодушно с ръка и да "забравим некрофилията, негативизма, и гледаме напред, не назад, да гледаме нагоре, не надолу и да протегнем просяшки ръка - да хванем поне това което Бог ни е отредил!" ..., щото тук те не ти оставят нищо да хванеш. Обаче тлъстата черна земя ги зове, отгоре - картонена пирамидка с петолъчка, а долу -озъбен неандерталски череп, под сплъстената зеленясала четина слизести червеи се провират през пентаграмните улеи на челата им. Милиони червени трупове, недругарки и недругари... не щат да умират, скърцат ядно, гневят се, че не получават милост, искат индулгенция, но договорът със Сатаната е подпечатан надлежно с партийна клетва в комунистическите им книжки.

Дедоивановци у нас Бог наспорил, много са, проклятието им е да видят опустошени и обезлюдени села , да видят мъртва идеологията си и тегнещият въпрос : "В името на какво убивахме, какво искаме още?"

=====
От: дедо Иван 01 януари, 21:09

Мнението съдържа нецензурни квалификации, лични нападки, обиди на расова, сексуална, етническа или верска основа или призови към насилие.

От: Хан Крум 02 януари, 09:33

Зад всяко евро седят заводите, произвеждащи разните чудеса. Зад нашия лев седят ръждясалите стругове, купени на трета ръка преди двайсет години. Нали го знаете оня тип в ГФР, дето изкупил от наше име стари машини, измил ги със сода каустик и киселина, боядисал ги тук там и ги вкарал като последна техника. Така БКП само от този случай отчела два-три милиарда. Тези пари останали някъде. Още не могат да ги похарчат. Още по-голяма глупост е хиперинфлацията. Според онези закони всеки от нас имаше една осеммилионна част от Аспаруховия мост, жп-гарите, и пр. Всичко това си седи. То седи зад лева и ако речеш да го продадеш, ще кажат, че струва милиарди. Тия неща обаче, заедно с ВСИЧКО, от Пловдивските тепета до Бабини Видини кули си седят като национално богатство и съответно зад левчето. Когато обезцениха спестяванията, комунистите обезцениха паричния еквивалент на многогодишния труд на цели поколения. Това погуби милиони човешки съдби, съсипа хората и изгони младите. Само за това комунистите и ченгетата трябваше да бъдат избити до крак. Но какво стана? След като народът за пръв път в историята си се вдигна и то мирно! през 87-ма на крак, Костов и кликата около него за пореден път измамиха собствените си избиратели. Излишно е да се говори за чудовищната вина на комунистическите мекерета. Те в момента използват МВР за рекет срещу населението, никакъв контрол върху министъра не се упражнява, а Станишев директно се обляга на милиционерски похвати с това следене с камери. Но народ от плужеци заслужава робски живот.

Друг е въпросът, че дори и стопанската номенклатура с богатствата си не можеше легално да глътне стопанството на 8 милионна страна през 1989-та. Те излязоха с най-прост бандитски метод. Изтеглиха 12 милиарда, до тях сложиха още 25 милиарда долара от реекспорт на нефт, оръжие, наркотици и продажба на злато. Нашата международна социалистическа специализация рухна след срива на СИВ. И тези копеленца решиха да купят цяла държава с петнайсетина милиарда долара. За тази цел направиха от лева 0,1 ст. , после 0,001 ст. Нататък вие смятайте. Така спечелиха държавата вече като частна собственост, барабар с робско население. И гледайте - от някогашни прости овчари със скъсани потури на гъза, комунистите днес са най-бързо забокрадените капиталисти от цялото земно кълбо. Те , които в името на Маркс и Ленин избиха цвета на България, днес са са милиардери и милионери, робовладелци, живеещи и харчещи повече от най-богатите династии по света. Божие дело ли е това, сатанинско ли е, да кажат богомилите. За мен няма друг народ с по-клета история, с по-големи предатели, с по-унизено население, с по-голям погром в душите на хората. Някога Тит укорил баща си Веспасиан, че наложил данък върху отходните места. Императорът тикнал под носа му златна монета и попитал дали мирише. Тит отговорил: "Не", "А е от пикня" - отвърнал Веспасиан. *Pecunia non olet*, само че душите на комунистите смърдят. Че главната цел на сталинисткия замах беше в схватка с природата си личеше от пресушаването на Аралско море. Да видим как се разпищолваше в околната среда каскетлията с петолъчка на челото. Бетон бе свещената дума. Циментирани плацове с ламаринени покриви на огромни складове и цехови помещения с прозорци от винкел бяха идеалната мечта на партфункционера. Завод 12, 14, 15.....цимент, цимент и пак цимент, арматурно промениха завинаги цветущи местности в китните поли на планините. То не бе Асеновград, Сопот, Враца, Кремиковци, то не бе Стара Загора, Девня, Златна Панега, то не беше железобетонна яка около всеки град, а днес стърчащи неразрушими грозни чудовища с изпорждясали врати и прозорци, изтърбушени скерллети, планини от железария, ГСМ, бивши военни съоръжения и плацове, плацове, пак развалини, пак коруби от бетон, пак огради, пак изоставени мегаломански проекти. Няма Софийско поле, няма Тракия, няма Струма, няма Бургас- ужасна постиндустриална катастрофична кочина за мръсно производство, вижте само околностите на Златица и ще припаднете. Това беше така наречената международна социалистическа специализация. Мръсното енергоемко производство -тук. Затова и до днес ние нямаме една търговска марка, запазила място на Европейската сцена. Бай Тошовата

нация техническа се изпърдя през ръждивата пушилка и смрад на Кремиковци. Днес пустеят заводите в Правец. Военните цехове правят тенджери. Щото войните вече не се водят с патрони и калашници, нито с гаубици и снаряди. А полигоните за тестване са заели целия подбалкански път с ръждивите си огради и бетонни вишки през метър. Пустеят танковите плацове, няма помощ за африканските преврати. Та така с природата, другари.

От: Хан Крум 02 януари, 09:54

Баба ти Гюрга толкова пъти са ми я набивали в тъпанчетата, че са изгравирани в ушните ми миди следния текст: "Хей ,Балкан, ти роден, хей, Балкан, ти роден наш, колко мъки знайеш, колко тайни крие-еш, хей, Балкан , ти роден наш". По-нататък момък славен се явил, от Балкана слязъл, с пушко на рамо, командир на Отря-ад, славен партизански, хей ,Балкан ти роден наш. Та момъкът слязъл в първото село и утрепал даскала, попа и кмета, но това не е всичко , както се казва в рекламата, момъкът взел та изпозастрел всеки ,който имал по два чифта цървули.

Това пееше Гюрга, пееше точно като Ленин повелява да се освобождават масите чрез "ликвидирането на експлоататорите по пътя на насилието"(В.И. Ленин, Пълно събр. на съч. т.37, стр. 166). А Бийтълс пееша She Loves You и All You Need Is Love... Марти, "Хан Крум" е само един измислен форумен чешит, не го отъждествявай непременно с пишещия ти дедо Крум. Ние , брато, че си идеме на она свет с татуирани петолъчки по тиквите, твоите приятелчета с хладен ум, чисти ръце и горещи сърца се погрижиа да ни набиват у канчетата и Муслим Магумаев, и "Партизан за бой се стяга" и "Шол атрад па беръегу".

Сал едни битълси ни крепяха в годините на алената чума.

Вече е тъмно, наоколо продават семки и се върти захарен памук, навсякъде слънчоглед и тиквени ошлюпки по земята, фасове, неизядени захарни пръчици, а до шадраванчето продават сироп. В осветена с крушка стъклена будка жена бърка в посочения съд с червена ,тъмножълта или зелена гъста течност с малка лъжица, пуска содата и ти подава чашата. После я слага натисната наопаки в автоматичната миячка и колко се е измила, само следващият си знае. Пуканки изахарни пръчици допълват социалистическото щастие, на пейката до лампата дядка с избелял балтон реже с ножичка силуети от черна хартия, левче само, циганин с прилепнала лъщяща коса носи кръгла метална кутия от филм, пълна с фъстъци,(продава ги по масите в ресторантите, една лъжица -левче), бърза да хване и "Дълбок зимник", разходката свършва и шествието поема обратно по "Руски". Сутринта ставаш, пиеш бира на гладно, навличаш старото сватбено сако на баща ти палиш "Ардата" и отиваш да бачкаш за построяването на социализъма. Та беше си супер онзи живот.

По време на мач тройката завива откъм Халите и по нея накачени гроздове от запалняковци, по двацет човека, захванати за месинговите дръжки на вратите, отзад и минаващи чак от другата страна, тръгнаха за Герена. Нали помниш, в събота се работеше до два и половина, всички бързаха. Във вестник "Вечерни новини" четеш за Шошкич и въздишаш, ЦДНА вечен шампион, тотото ти гълта стотинките, след мача пиеш плодова, прибираш се утрепан от умора, крещиш, за да скриеш ,че си виновен, жена ти, уж припаднала и легнала на пода, се преструва на умряла. В кенефа , един на три семейста, някой вечно ака, пикаеш през балкона и с псувни събуваш подметките с трета смяна гъон, набит с клечки и заздравен с железца, га че ли си впрегатен кон. Отвън на студеното е закачен кафез с мрежичка, нещо като хладилник, малко сирене, завито с вестник, за десерт грис-халва и последна цигара "Арда" с клечки в тютюна, лягаш и дърпаш завесата към другата половина на стаичката. Ние бяхме особено щастливи в онази комунистическа действителност. всичко беше хубаво тогава. Ето на, спомням си как веднъж през 1958-ма нямаше лук, в Плод-зеленчука на Сердика и Екзарх Йосиф се беше наредила опашка от 2000 души, цели семейства, от бабите

до внуците стояха един зад друг и се правеха, че не се познават. Щото даваха по кило лук на човек. Всички мълчаха, кварталният милиционер се правеше, че не ни познава, продавачката си траеше, лукът свърши, а нямаше боб, червен пипер, нямаше чесън, леща, при това съвсем скоро бе минал седмият конгрес на БКП, конгресът на победилия социализъм и по селата. Мамата ни разгониха в ония времена. Във вестниците възторжено величаеха двете кучета в Космоса, а година по-късно се заприготвихме за ядрена война. Всички трябваше при взрив да се завием с чаршафи и да легнем под прозореца (що пък там и досега не си обяснявам), половин година правехме пакети със сухари и ги складирахме увити с вестници и канап в мазето, минаваше другарката Карачорова от ОФ на проверка. А не си се приготвил за ядрената война, а са ти прибрали като "саботьор". От тези сухари в мазето се навъдиха двуметрови плъхове, то беше винаги наводнено, с островчета за минаване от тухли и плъшоците плуваха с майсторски кроул.

В едно интервю, включено в dvd-то с концерта на Пол в Русия, Макаревич от "Машина времени" казва: "В цяла Москва по онова време имаше само една единствена снимка на Бийтълс, при това скъсана в единия ъгъл". В това отношение ние направо си бяхме "западняци" тук с възможността да слушаме сръбски и западни радиостанции. По стрелбищата имаше кофти преснимани чернобели снимки на Елвис, "Шедоус и Клиф", гарнирани с културисти и Гари Купър, после "Енимълс", а най-готината снимка, пазя си я, беше на "Прити тингс" с най-дългите коси. Имаше и едни черни пластмасови плочки от "Джубокс", големи плочи нямаше, който твърди, че е слушал през 64-та тави, лъже като дърт ром. Аз видях за пръв път магнетофон през 1958-ма у Иван Александров, бог да го прости, беше гигантски сандък, сигурно е тежал сто и петдесет кила, метален, с зелена грапава кожена облицовка, пускаше Елвис и Чуби Чекер, не помня. Обаче имаше едно зелено око, дето се свиваше с музиката, нагриваше се бързо, имаше само една ролка, После той записа "Блю канари", едно парче на Доменико Модуньо, "Апахи" и си купи ТЕЛЕВИЗОР през 1959-та близо година преди да има ТВ. На първото паметно предаване в хола му се беше събрала цялата кооперация, седнали на пода, по масите, един седеше на гардероба.

От: Хан Крум 02 януари, 10:12

Бай Drug-е, да имаш да вземаш ти с твоята АОНСО-вска школовка, всички пиехте и пиехте кръвта на българите, смесвайки я с ракия, я виж Славков, той нали е от твоите, ами Янчо Таков, ами Ганди, ами всичките полковници от ДС с цероза на малкия мозък? Я кажи поне един военен, дето да не беше с шкембе и дето не си караше от село на покрива на зеления москвич двеста кила ракия. Какъв спор, за какво да спорим, за международната социалистическа специализация и мръсното енергоемко производство, аз ли забутах язвата Кремиковци в най-чистото и плодородно подножие на Балкана? Аз и направих завода до Асеновград? Аз ли затлачих с цимент сто километра около Златна Панега? Аз ли издавих с кал половината Враца, аз ли гръмнах завода в Сопот и не съобщих един ред за трагедията? Аз ли избих сто хиляди българи за три дена в оня зловец септември, аз ли пуснах ток по бодливата тел край границите, аз ли застрелях 3500 човека, опитващи се да прекосят браздата, аз ли погубвах на безмислените военни обучения по 20 войничета всяко лято, аз ли премълчах Чернобил, аз ли ханех прасетата с човешко месо в Ловеч? 64 години мога да те питам, аз ли избрах Станишев и Гоце, бай Drug-е, та плачеш за пенсионерите? Ама то затова е готин броя на Еуропео, щото рови в душата. Ето ви "Бялата стая", адски тъп сценарий, ама с блестящ режисьор и артисти. МНОГО ЦЕНЕН ФИЛМ. Да не говорим за най-големият ни артист за всички времена (според мен) Апостол Карамитев. Във филма има кадри от улиците на София от 1968-ма, целият площад Славейков, сцени от ресторантите "Стария Берлин" и "Варшава", бул. Руски пред Ректората, сладкарници, градини, ул. Жданов. В същия брой има кадър и от "Вива Мерия", даваха го само една вечер в салона на Раковска над БИАД, тогава имаше закрити прожекции за журиране, от балкона някаква жена превеждаше

директно, когато Бриджит и Клаудия се съблякоха, народът в салона изрева. По онова време в Новия цирк даваха вече филмите с Гойко Митич.

Тъжна работа беше София през 1968-ма, бяха пуснали преди месеци едни пакистански трандафори, които заедно с българските "Кавалер" дадоха тон на острите патъци. Всичко живо - с шлифери и такета, червени знамена и лозунги на всяка крачка, пичове, чоплещи семки пред стрелбищата, захарен памук, "Бункера", "Дълбок зимник", "Грозд", "Мизия", "Руския клуб", "Хавана"(старата), "Троян", "Тетевенска среща", "Стадион", "Локомотив", "България", "Попскот", "Бразилия", "Млекото", "Шапките", "Колумбия", "Ариана", "Раците", ходиш в кръг и търсиш маси. Вътре арапана, особено след мачове и манифестации, жените седяха с часове ва фризьор с едни каски на главите, изпържваха им мозъците, мъжете се ондулираха на "Славейков", пред Антикварната все се търсеха "Мъртвите сибирски полета" като некакъв супербиблейски шедьовър. А отсреща в Ловния магазин имаше пушки кремъклийки от 17 век. Ами "Ромео и Жулиета" с Майкъл Йорк, ами прочутата реплика на Чарлз Бронсън "Довели сте ми два коня повече", ами "Фокусите" и гениалното филмче с чешмичката пред банята, ами помните ли плажа "Република и старите бански от брезент с две копчета отстрани, избелели от слънцето, ами плетените бански от вълна? А тъмнозеленясалия жабурняк на плажа в Западен парк?

Вечер се слушаше радио Белград, после "Метронома", "Три гонга", "Поп албум", "Музички омнибус", "Супер Соник", "Войс оф Америка", "Вашата Ани", радио Кувейт, разбира се "Лаксемберг". Слагаш възглавници пред пращия Блаупункт отпреди войната, за да изолираш микрофона, псуваш фединга и записваш на БАЕСЕФ Трогс! В София нямаше кой знае какви събития за ония години между 60-та и 70-та. Брояха се на пръсти- "Светът на мълчанието", "Серенгети не бива да загине", "Кон Тики", "Златната богиня от Рио Бени", кита Голиат, йогата Жое Клемендоре (за него имаше лаф как умрял в Букурещ, свил се в сандъче и не могъл да излезе...), "Троянската война", "Заветът на инката", "Сбогом гринго", Асен Кисимов пусна за пръв път Бийтълс през 67-ма - "I'm a Loser", на Нова година 68-ма пуснаха "Хей джуд" и това е.

Имаше три гигантски събития- седмиците на авлийското и на френското кино и някои филми- "Хелп!" и "Могилата" във филмотечното. Пред "Цанко Церковски" счупиха витрината и имаше срязани ръце и уши за "А хард дейс найт", за "Дневникът на една камериерка" се биеха с юмуци, в "Севастопол" гледахме по десет пъти "Опасни муцуни", "Траперът" и пр. Винаги на Великден пускаха Сан Ремо или Евровизия, за да не ходят хората на църква. Педерасите-комунисти завардваха от Дондуков до Аксаков и от Раковска до Академията с възета, пазеха милиционери, а вътре предрешени като "гамени" ченгета подсвиркваха по време на литургията. Ние и заради това видяхме по телевизията Антоан, Hepstars(пре-АББА) и The Rokes(англичаните завладяли Италия). Всичко живо си подсвиркваше "Ша-ла-ла-ла-ла-ла, пианджи ко ме".

Дето вика Вили Кавалджиев : "откраднаха ни музиката", (той пунтираше Ерик Бърдън, свиреха с Викингите в клубчето на Аксаков), имаше и "Пчелите" с Найден Андреев и покойния Ники Вълчанов(бог да го прости, сигурно сега е в Созопол, прероден), имаше и "Прилепите", а по онова време Жоро Павето трепеше наред в Парка, та на пазара се беше извъдила една група "Летящите павета", те имаха парче със следния текст: "Когато паве-етата, литнат във въздуха, и-идваме-е пак". На това по радиото пуснаха в отговор "Суадо-уадо-уед, има го навред, уедено студен, но не е за мен, суадоуеда уеден... и пр". Или "Здравствуйте наша Татя-а-на, бие звънчето за вас, за вас, ви-наги ми-ла за-смя-ана, ние ви очакваме във час, във час".

Къркаше се яко в ония години. Водката я пуснаха в края на 67-ма, имаше десетина вида вносно пиене- лидер беше "Столичная"- 1,73 лв. По рибарските магазини продаваха за 18 кинта различни уиските, имаше все още и Кент по 1,60 и Пал Мал, ама с връзки. Иначе се пушеше Слънце, Родопи, Арда, Трезор. Обаче руските и полските водки превзеха кръчмите.

Веднъж с покойния Иван Кожухаров(бог да го прости, голям художник) се заехме в спомени да изброим всички марки водка, той се въодушеви и разряза с трион масата в ателието в знак на разнежване.

Най-гот беше в Бирхалето на "България" и в "Операта", имаше и готини ъндърграунд-гостилници като "Шанхай" на Сточна гара. Или "Беласица"на Раковска. Или "Цвай кикирик" на Искър до Исул. И разбира се двете знаменити кръчми "Тенекиите" и "Под липите". На "Екзарх Йосиф" между Веслец и Бачо Киро беше суперкръчвмата "Самообслужването". Имаше и моряци, шофьори, търговци, интелектуалци, всеки по някакъв начин ВЕЧЕ ПРАВЕШЕ РАЗЛИКА МЕЖДУ "ТУК" И "ТАМ". Ние никога не сме били като унгарци, чехи или поляци. И Мишо Неделчев и Боян Биолчев говорят за следването си в Полша и казват, че са гледали през полската призма какво става на Запад. Ето ви и Николай, режисьорът на театър 4+4, който се ожени за чехкиня тъкмо по онова време, па си трае, а той най-много знае(те живееха н една къща от 16 век точно до Карловия мост), Митко Иванов(Бог да го прости) беше учил в Прага точно през тези години (той лично ми подари тавата на Фрамус Файв от 1968-ма, изцяло на английски, с Михал Прокоп -вокал) разказваше с часове спомени от събитията. През 68-ма чехите първи пуснаха Раковска плочи- Klan, Renegades, Comets, по-късно Beach Boys, Bee Gees, Byrds, Bob Dylan, народът се изби да граби . Рокът уби комунизма.

Но най-дебелата язва в социалистическия престиж беше тъкмо през 1968-ма, когато Аполо обиколи Луната и прати онази готина цветна снимка на земята, дето я знаете всички. Нашите простаци бяха турили въжета от Археологическия музей до чешмичката зад банката, само и само некой да не изкъори фотосите. Мамата им се разката на комунистическите пропагандатори.

За мача Левски -ЦДНА 7:2 пък БиБиСи реагира с оценка как отборът на опозицията победил отбора на комунистите. Беше страшна трагедия за чорбата, пред ЦДНА рев, плачове. Изобщо оня Левски и Витлчил(пак чех) ще има да го помним. Няма да забравя един мач между Левски и Спартак, Жоро Соколето вкара гол с глава с триметров плонж .

От: Хан Крум02 януари, 11:59

В полза на размяната на мнения, даденост, заради която форумът работи, бих добавил нещо, без претенциите на даскал по обществознание. Всеки студент по политология, тройкаджия, млад опЕрен и устат, дори ученик от Класическата гимназия би стъкмил умерена възхвала за интелигентния и проникновен с пророческа сила анализ за прехода, даден от горните журналисти

. В правата кална отсечка на изровения от политическата каруца коловоз, засъхнал, напукан , а накрая стеснен и по-плитък, колелото на анализа се заклещва и читателят хвърква в неизвестността на посланието над главата на автора, летейки с разперени ръ[е, а ходилата му са опънати "шпиц".. Кой ти каза, че имаш полезен ход на размисъл. Кое беше логично в целия спектакъл, наречен "преход" ,"риформа" и какво ли не. Това не ти е наукоподобен реферат за някоя фондация, евродокладна записка за дипломатическа консумация или глазиран висш пилотаж в политологическата аеродемонстрация. Това си е профан-бутан менте, което се вписва чудесно в профан-бутан капиталистическа България..

Вижте случая с "разцеплението" на НДСВ.

На влизане при дедото на Симеон Хасан Китин Путин, секретарката давала папки, Дедомони показвал папките и партийците излизали пребледнели. Дали в папките е имало сведения за нещо нередно, само царят-легитимист на БКП-ДС олигархията може да каже. В този смисъл излезлият от Симеоново питек-пожарникар вероятно също има информация в дебели папки, а кой знае, може да има и дебели маркучи за пребиване на несъгласните. Тънкостите на постановката крият изненади, щото парламентарният кючек няма нищо общо с оперетното участие на ДПС, влизащо като постановъчен декор от екзотичната палитра на Държавна

сигурност, нито с клапата-Атака, спонсорирана с рубли. Вече и къроравите прогледнаха що за преход е било това, маймунджулъците не скриват обаче дълбоко проядената канава на целото парламентарно чудо. Даниел Вълчев имал бил пари и не можел да бъде купен, а Милен Велчев бил прекупен два-три пъти като говедо на пазара на ДС-джамбазите. Ноу-хаут на ДС-прехода включвало освен отстрелките на мутрите-перачи, преобръщане на мишените-мюрета в лова на избирателните патици, спукани гуми по пътя на коалицията и подмокряне на опиканото възрастно население в плитка популистка локва. Няма дя се самоцитирам, който иска да прочете мнението ми за "ОНЗИ ПРЕХОД" по-горе. Мътна вода ли бе водата преди две години? Мътна беше. Кой загуби по най-левашки начин? Познайте. Мътна ли бе водата за президентските избори? Мътна беше. Кой загуби по най-левашки начин? Отговор: този, който загуби и евроизборите. И сега "дясно" няма да има дорде не се появи нов повод за нелепа загуба, царят се осра, ама си има папки, Доган е ясен откъде му държат конците, с това самоубийство -хептен го гепиха, само олигархията си прави бляскави демонстрации на милиардерско благополучие. И новото маймунче ще прави квото му се нареди, ще кметува, ще пазарува, ще ходи в Брюксел за пазарлъци и сондажи, ще клепа косата за посичане на последните изборни мераци у верните на Костов и СДС избиратели и ще събира изметта от НДСВ. Представете си: в демократичното игрище твоят отбор се обръща и търчи с протевниците срещу слияния народ, после се саморазпада, скрива се в дупките, а на терена си остава отбора на екскомунистическата проказа. Ами естествено е, че който остане да играе на демократичното игрище ще диктува играта и при празни трибуни. А десните играчи от микроотборчетата в каквито и екипи да се пременят, трудно ще върнат доверието на хората.

=====
От: Боздуган 02 януари, 15:07

Благодаря Ви за високото ниво и обобщаващо повествование за близкото минало г-н Хан Крум, младите трябва да знаят и мислят задълбочено за да излезе страната ни от ямата с мъдростта на възрастните и силата и амбицията на младите. Заболяването на обществото ни е факт, но сега ни трябва и лек, а един от лекарствата е :ЛУСТРАЦИЯ ПОЛИТИЧЕСКА, ИКОНОМИЧЕСКА И ДУХОВНА Нужни са нови чисти патриоти предани на Родината с ценностна система за създаване на нови отношения и грижи за подбор по способности и КОНТРОЛ.

От: Хан Крум - някои размишления относно знамената 02 януари, 20:04

Не е нужно да ви представям живеещия в Австрия комунист Captain Buddy, абе глей кви интересни са комунистите, все към Виена ги влече.

Buddy, сега каква, дедо Иван за нищо го нямаш, реши да го замениш, що така? Като става дума за съветски знамена да ски приповним ли кой говореше за слънцето и въздуха? Отделно пакостите , докарани от съветската окупация, която и до днес ни мачка, променили завинаги вероятното развитие на една малка цветуща България между двете войни, отделно мегаломанските скудоумия на правешкия диктатор, чиито последици ще има с години да преодоляваме, да си знаем още от сега ,че Кремиковци едва ли ще извлачи повече от три години, катастрофата там е неизбежна, а половината Софийско поле е мъртво завинаги, като и мъртвите полета пред Златица и къде ли не още. Дружбата с Путин е на път да осере и малкото нещо от Черноморието, което привлича туристи. Изобщо, майката разгониха на една прекрасна страна и народа и другарите, това ,което други душмани не успяха да развалят в България за столетия, другарите го развалиха за десет , ако можем така да префразираме любимия им лозунг...

Ама сериозно ли се съмнява още някой ,че комунистите са си грабели ,та грабели още от първите дни на властта, още ли някой се съмнява, че между тях е имало " истински комунисти"? Че кой от вас не е чувал от поне един познат познатия рефрен:" той беше честен

комунист, затова го ликвидираха" или "Той беше честен комунист и си остана беден с едно двустайно жилище". Познато ли ви е? Ами точно тези декларации сами по себе си са достатъчни да срутят цялата фалшива идеалистична фасада на екскомунистическата носталгия, с която сега озлобените бивши слуги на червените феодали замерят обществото, безсилни да спрат срутването на една грозна история от сатанинска жестокост и омраза. Преображението им в капиталисти за десет минути без ни най-малки угризения просто извади на показ цялостна кухня и лъжовна демагогия, с която ни заливаха денонощно от радиото, вестниците, екраните. Няма честен комунист, както няма и честен разбойник и убиец. Лекотата, с която партийните вождове и милиционерите си разпределиха държавната плячка доказва що за животни е раждала, ражда и сега българската майка разбойническа.

Едва седем-осем хиляди са оцелелите от осемдесетте хиляди лагерници, минали през кървавите звероломни на концлагерите в България. И повечето от тях са се споминали няколко години по-късно. Малцината преживели по-дълго време май нещо не са били съвсем истински репресирани, те си знаят защо. Аз бях потресен през 1978-ма година от разказите на бивш затворник от Белене, присъствал на смъртта на чичо ми. Гледах го - развалина на 52 години, а изглеждаше на осемдесет, без зъби, с разкривени обувки и окъсан балтон, с угаснал поглед, никога нищо престъпно не е правил, просто баща му имал строителна фирма, отначало работел като техник до 47-ма, а после и за него дошли с джипката... И сега ще мътим по вестника с 50 годишно закъснение какво взели някога комунистите и къде го похарчили. Бе те взеха единствения живот на милионите измъчени поколения българи, живяли през комунистическата чума, сега ще се вълнуваме за "Тексим". Думи нямам...

Има и един още лек въпрос, за който обаче никой не се сеща сега - какво са гепили другарите след 1944-та. Щото по това време у нас си е имало банки, имало си е спестявания, имало е, разбира се, и изнудване: "Дай валутата, че мамичката ви разгонваме фамилна". И валутата е взета без никакви затруднения, взети са скъпоценности, експроприирани са огромни количества ценности, накити, злато, картини, предмети и техника, автомобили и камиони, автобуси и мотоциклети, селскостопански машини, къщи, сгради, медицинско оборудване от лекарските кабинети, цялата собственост на бившите съюзнически легации, колосални количества стоки от складовете заминали директно с руските камиони още първата седмица, дрехи, бельо дори, ръчен багаж, пръстени, табакери, дори порцелановите нощни гърнета от двореца все още седят у наследниците на един другар... Мебели с резбована кожа, бюфети с дърворезба и мраморни плотове, кристални огледала, кожени дрехи, платове, огромни количества храни, тютюни, обувки... Грабежът е бил колосален, само от семействата на стоте хиляди, избити през първата година след 9-ти септември си представете какво е отмъкнато и как са изнудвани роднините да дават, за да запазят живота си. Верно е, че с кръв взеха властта, но грабежите не стихвали и масовата истерия парализирала нормалните хора. Достатъчно било да се появиш с бомбе и балтон от хубав плат и почти сигурно ти било привикването от отрядниците. Червената чума прекъснала пъпната връв на живота... А после започнала познатата рецепта с терора, глад, купони, нощни арести, шпиономания, обвинения: "Този е враг, да го ликвидираме", целият инструментариум на гнусния сталинистки режим тук се практикуваше до последно, щото култът към личността беше дребна гаргарка с размах на живковизма. И никакви истини няма да излязат изцяло, 99% от архивите са унищожени, езиците са млъкнали и всичко ще се стоварва върху мъртвите велможи, пукнали на свобода без възмездие. Затова са толкова силни икономически и техните наследници, 60-годишен зверски грабеж си е това, не е шега. Идеята за тарикатски капитализъм зад граница никак не е тормозел другарските кръгове, те ни най-малко не са имали никакви скруполи относно идеологическите противоречия. Демагогията на комунистическите лозунги, стоящи и до днес с неизличената боя по забутаните селски постройки имаше само една функция - да зомбира робите на социализма. Цялата извратена същност на комунистическия строй се криеше точно в това

От: Хан Крум 02 януари, 20:14

Днес пишем за престъпност, а кажете, не е ли престъпност да допуснеш взрив във военните заводи в Сопот, отнесъл половината покриви чак в Карлово, до днес не се казва кой е загинал, какви са щетите. Не е ли престъпност изтрояването с отровни газове на една трета от работниците при пожара в Ален мак, Пловдив, поставиха отвън железни евакуационни стълби, ама кел файда. Не е ли престъпност калното наводнение във Враца, помните ли го? А Чернобилското траене, когато другарите тайно си внасяли чиста от радиация храна от чужбина? Изобщо животът при социализма беше МАСОВА ПРЕСТЪПНОСТ във всички сфери на живота. Примери: масови кражби и отклоняване на стоки и материали в личните джобове на гаулайтерите и надолу по веригата, от ТКЗС-тата до заводите и търговията. Масово разхищение на народни средства за гуляи, приеми, екскурзии и придобивки на управляващата паразитна шайка, строежи на резиденции, партийни домове, палати. вили, ловни паркове за милиарди левове, пилеене на валута и пари в беотчетни фондове, всяка сутрин в кутия на бюрото на съответното величие. Прахосване на милиони за партийна пропаганда. И накрая вече баналното до втръсване ограбване в "прехода".

Преди всичко трябва да се набие централен гвоздей в самата същност на нечовешката битка на посткомунистическата шайка срещу собствените си сънародници. Каквото се премълча за отвратителния тумор в българската история, отровил живота по времето на болшевишката диктатура в Родината ни, вече и с гръм да го оповестиш няма значение. По-лесно е да си представим като в лош филм, че тук не е имало добър шериф, който да изпозастреля разбойниците. Тук просто разбойниците победиха и захвърлили загнилата коруба на ненужната им вече пропагандна машина с утопични лъжи, статистики, прикриване на истината и репресии срещу несъгласните, се заеха да си правят разбойническа държава, прикрита зад демократична мимикрия, поддържана от Запада заради някакви негови неясни цели. А лицемерното, подлото, грозното измамно поведение и зле прикриваното презрение към "електоралните единици" дори вече не се прикрива с досадна прозявка пред червясалата от лъжи уста на управляващия елит. Каквото и да се види, който и да е сектор в обществения живот да наблюдаваме, ще видим все едно и също: пълен контрол и собственост на екскомунистическата шайка, зловеща тайна власт на съществуващата като праралелен властови и икономически център на Държавна сигурност.

Ако има нещо, което засенчва с отвратително превъзходство всякаква легевда за мафията, то в състезанието нашата посткомунистическа мафия е световен шампион. Проказа. Уродливите белези на "прехода", струпеите върху тялото на народа личат от гетата на циганите, през опустелите села и разрушаващи се пътища. Дори и новото строителство, обхващащо с гаден бетон най-красивите кътчета в България, както и нахлуването на милиони коли трета употреба, стоят като безмълвна подигравка към собственото ни национално самочувствие. Но какво се представя нагло в отчетите? Има ли поне една дума да обясни защо сме все на дъното? Да вземем образованието. Обществото може да се разглежда като човек. Отрежеш ли му крака, куца. Махнеш ли другия крак, влачи се. Ампутираш горните му крайници, става жив труп. А като му сложиш пред очите статистика, внушаваш му, че припка възторжено. Образованието е най-важната, най-деликатната, градена с поколения структура във всяко общество. Тя може да се сравнява с градежа на готическата катедрала. Тези, които са я започвали, са знаели, че няма да дочакат завършването. А какво става у нас? У нас няма и помен от възрожденското усилие на дедите ни да създадат условия за наука. Някога в малкото градче Елена е имало висше училище, изпреварило с десетилетия Университета, а името му и сега буди уважение - Даскалоливница. Днес самото понятие учител е противно, плебей в дъното, презрян представител на нисша каста, пропадняга, подлаган на осмиване, хули и унижения, просяк, нямащ права. На училището се гледа като място, чийто бюджет може да се кастри зверски, за да има лукс и охолство в бляскавото битие на управляващата администрация. Никакво спонсорство, никаква подкрепа от страна на Черепи и пр.

новонеандерталци. Никевки стипендии от бизнеса, никакво дарителство. Директорите на училищата са се квалифицирали в перфектни просяци и изнудвачи, за да изстискат някой лев от родителите на децата. Дават под наем части от сградите, само и дамо да скатаят малко пари за все по-орязаните и недостигащи средства. За учителите вече не се говори. Неприлично е да се споменава как вегетират, превърнати в прихлебници, гледащи със завист джобните вещи и пари на учениците. Една панелна гарсонiera в Обеля струва 45 000 евро. Деветдесет хиляди лв. Един учител, получаващ 4000 лв. годишно, ще може да я купи след 23 години. Ако тя съществува още ,разбира се. Гаврата с учителските заплати, нищожни, мизерни, нарочно мачка образованието и последиците са ясни. Население от лумпенизирани простаци. А безработицата ще намалява успоредно с намаляващото население. Като избягат още двеста-триста хиляди младежи, напускащи в индийска нишка ДС-БГкоптора, то може да се наложи спешен внос на китайци. От китайските лудници, щото и китайци няма да дойдат доброволно тук. А Масларова статистически се докарва на 75 килограма, ама тежи (това е тайна, само между нас) 97 кг. За дрехите ѝ шивачите вече поръчват по три метра плат повече. Драмата с образованието няма да се реши с високи заплати обаче. Защото тези, които ще дойдат да учат децата, са продукт на гигантското оскотяване и простотия, наложено с толкова грижа от кастата на ченгетата. Виж за своите деца, те си имат друго мнение как трябва да се учат. За тяхното образование се харчат луди пари. Децата на другарите не могат да се учат при простите даскали. А за башибозушкото преджобване на родителите със смяната на учебници през три месеца, дори и сега с тези униформи, няма какво да се коментира. Няма коментар и за ровичкането и експериментите, нескончаемо развалящи образователната система. Цялото министерство и инспекторатите са задръстени с женички на тоя и оня, говорещи мъеко, гледащи как да се скатаят на местенцата си и чудещи се каква дейност да отчетат за това. Ужасяващо е. Постоянните съкращения предизвикват разрушителни ефекти в психиката на учителите, страхът и подлостта избуяват във взаимоотношенията им, угодническото унизително пълзене пред децата на богатите родители съсипва мотивацията на останалите да учат, а бълващата простотия от медиите дооформя окончателно опростачването на поколенията. Много мрачно е положението, другарки и другари и домнули. Никой вече не вика духа на Караджата. Емиграцията вика с пълна сила и най-устойчивите млади хора. А ДС-катилите? Те пиянстват от сутринта, наливат се, щото виждат къде откараха нещата. Ще ги срещнете сутрин по кафетата в Изгрев, Гео Милев, Лозенец, с ниски прически "канадска ливада", с дебели, отпуснати месести лица, циници, притежаващи до един по десетина милиона зад граница "за всеки случай", взаимно се питат за семействата си и за "а какво стана с Гелето бе, ее оня дете беше селски на главния, после отиде в УБО" и пр. За дребните кадри, за селските на селските на селските на Гелето също са се погрижили. По хилядите бюрократични ведомства са настанени десетки хиляди безделници с военна стойка, чешещи нещо в джобовете си, докато се взират строго уж към посетителите. И за тях има дребна плячка и привилегии. " Е па он се устрои у гаража на СОТ, сино му си зема апартамент у Борово, добре е". Има ги по частните сервиси, бензиностанции, по хотелите, по ресторантите, цяла армия. Един от автосервиз "Арес" си казва: " Па яз бех бияч "... Та така с образованието.

От: Хан Крум [Анонимен 03 януари, 00:43

бе и аз не знам защо ги пиша, все още има "журналисти", ама не е ли малко късно, щото аз от доста време си пиша тези работи, а хората "нито се разбунтуват нито пък съвсем се парализират и хвърлят в отчаяние от безнадеждността на ситуацията". Вие сега се питате каква е била службата на вездесъщите герои от Държавна сигурност, освен да репресират населението, освен да пазят другарите, освен да се грижат за техните доларови разкошни ежедневни глезотии и странни прищевки от рода да утрепеш носорог в Кения или да си затвориш Лувъра за самостоятелно разглеждане. Другарите имаха и някои неприятни задачи, да речем. Например ,ако некой пиян син на голем другар вземе че изнасили и после фърли от балкона некое глупаво честолюбиво момиче, дс-чистачите се грижеха всичко да се потули. Ако некое седемнадесетгодишно момче на наш другар катастрофира с открадна кола и счупи гръбнака на свое аверче (истинска случка), то от

съдебните каси тайнствено изчезва цялата приписка, документи, експертни заключения, медицински свидетелства и пр. ДС-хероите обаче си изпълняваха мокри поръчки, наредени от КГБ най-регулярно. Ще срежат спирачните тръбички на лош нарочен бивш другар, отклонил се от "правилната" посока, ще бутнат с камион разприказвал се за нещо техен четник, ще понижат опиянчен и негоден за нищо милиционерски шеф, но иначе се грижат абсолютно за лоялните си четници. "Той, Кире(Кире е прост селски, набутан от шурето на Главния в системата) , като напусна второ, сега се уреди у една застрахователна фирма, много е добре, щерка му отвори аптека,он сега живее у Иван Вазов, видех го миналата седмица, добре е, а кво стана с Борето, с Борето бе, ее, нали го помниш на Станчев заместника, дето го млатиа пред магазина му 92-ра"..

Ала целият пладнешки грабеж, старателно направен с една едничка цел - запазване на икономическото господство на комунистическата банда след метаморфозата, надхвърля и най-грандиозното въображение с размаха си. Представете си само начина за приватизация на предприятията с доказана печалба, докарвани до фалит, за да може местният комунистически феодал и бандата му да си ги присвояват без пари. Разходете се из бившата индустриална зона зад София Север днес и си припомнете изпочупените до скоро халета, разграбените дворове, запустелите и уж "безстопанствени" заводски цехове. Днес като по някакво извънземно чудо там са блеснали модерни архитектурни комплекси, сякаш изневиделица някой е снесъл 25 милиарда долара (има си хас), там ще видиш супермодерно оборудване ,нови съоръжения и камиони, а с изненада ще установиш, че цялото това икономическо чудо, кой знае като как, е собственост тъкмо на ексноменклатурчиците-комусти . Но схемите за грабеж в неоробовладелския строй, наречен хуманно "социализъм" в самата рОдина си бяха екстра измислени. Например грабежа от безплатната експлоатация. Я кажете как си обяснявате робията в строителните войски? А робията в "бригадите", толкова любимо изобретение на комунистическите велможи. Или наложената "ценност" да работиш безплатно като луд при фиксирана заплата , за да се "преизпълни план, другарки и другари". И бачкаторите си скъсваха ръцете от наднормено поизводство, а в замяна получаваха през август карти в тенекиените бунгала в Ахтопол. Ама само част от тях, останалите си караха отпуската през октомври и ноември. А имаше и друга хитра ангария, наречена "Ленински съботници".

Той, социализъмът в България, изобщо беше нещо с някои извратени икономически категории. Ами в коя друга страна цигарите,храните и алкохола,родно производство, имаха по-висока цена тук от тази на изнесените в друга страна (Слънцето бе 12 копейки в СССР, у нас 32 ст.)? Е те тоа факт и до днес не моем да си го обясним, уважаеми другари и другарки. Се едно американските цигари у Америка да са по-скъпи от изнесените американски цигари у други страни.

От: Хан Крум 03 януари, 00:49

"...Тук се обърнах само към теб ,защото от цялата гигантска камара причини за зверското положение в страната, ти се хвана баш за носенето на оръжие. Като че ли камарата бетонни луксозноостъкленни коптори по брега са строени след престрелка с местната полиция и кмета. Точно кметът, драги, е поръчвал музиката, а зад кмета са стояли областните управители, МВР, ДС, БСП и разбира се тук посочените от теб "десни "партии. За цялата гадост в България има само една първопричина и аз услужливо ти я посочвам- "преустройството на БКП". посочвам ти сбито и пресбито причините за изключителното ни уникално статукво да сме все последни в Европа и света, посочвам ти кои са точно гадовете. И ти напомням, че те са си същите разбойници от 60 години насам. И ти посочвам единствения начин да се оправим. Като непрекъснато им натякваме какви са, как станаха капиталисти, какво сътвориха и със съдбите на хората, и с икономиката, и с Черноморието. Ти обаче, вместо да си благодарен, че соча първопричината, се бърваш и айде почваш да жилиш. Е да, аз не искам да се изколим по сръбски образец, за да се освободим като словенците, не ща да се стреляме (съвсем истински,

не слушай какво се говори) като румънците, не ща да затваряме границата и да изтрепем внуците на комунистите, нищо че и те са същите дол дренки, не ща ново Чили и Пиночет. Само си пиша. Капитал е последното място, където още не режат ,за разлика от Стандарт и пр. Но аз се обаждам рядко и то по определени теми.. Я кажи, щом си пишем, все пак харесваше ли ти социализма , доволен ли беше, всъщност не си ли млад, та си толкова благ към болшевишката проказа. Не си ли чел книжки , нямаш ли желание да научиш истината, ами все гледаш да махнеш с ръка, било каквото било, другарите са си добрички, стига с тези нападки бе, Хан Круме.

За да допълня статията , ще посоча два често срещани примера. Варненци, занимаващи се с нещо, за което няма как да го обявят официално, имащи големи парцели около Варна, строят абсолютно незаконни строежи в Балчик. Хотели с басейни и тенис кортове. След година ще ги продадат на руснак или румънец, съответно и те не можещи да си обявят дейностите, в момента на продажбата хотелите се узаконяват, парите стават легални и вече на варненските парцели се появяват хотели-лебеди. На свой ред румънецът купува от руснака единият хотел, а онзи купува от него другия, става чудно препиране, в резултат от което се появяват нови хотели на кмета и пр., после те се продават на варненците, нататък въртележката се повтаря, докато не застрелят некой непричьом. В това време на Слънчев бряг шест етажен чистак нов хотел на брега , дет се вика англичаните си пикаят от прозореца в морето, абсолютно печеливш, препълнен десет месеца, се събаря без никакви прокурори. Без журналисти. Още неизплатен. На негово място собственикът строи осем етажен хотел и нарочно не го довършва. Защо?, питате се вие . Защото парите му се осчетоводяват от нещо друго, а той създава пречки за проверка. Не можеш да провериш съборен хотел и да изчислиш строителните загуби от нов. Това се повтаря всяка година и можеш да се ошашавиш от прекрояването на строежите през два месеца. За радост още не са се появили наколните жилища, тогава става страшно... Но като гледам остров Св.Иван, резерват на хартия, скоро ще се превърне в бетонно чудовище за любители на дългите хотелски коридори на десетия етаж. А горната статия вее като приятен ветрец с перо мутрите. Дреме им на оная работа. Виж за некои хотелчета във Влас, дето са на самия бряг, дето само руски товарищи си спортуват лятоска, дето са собственост на чудни несебърски общинари, кметове, милиционери и пр.,дето басейните са със синьо осветление, а дебелията рускиня в шезлонга пуши цигари с разноцветни муншуци по сто евро кутията, от Лондон купени естествено, дето съпругът и заръчва некои работи на руския военен аташе, за таквиз работи не се пише. Там и Гоце, Петков, па и Путин даже не пипат. Оказва се ,че некои места от крайбрежието ни не са от нашето крайбрежие. Некои сметки във Виена не са наши сметки, макар парите да са си чисто изплащани от нашия народ. Тези сметки ги знаят всички от Попов до Станишев насам, ама си траят. ..."

От: Хан Крум 03 януари, 00:57

Победата на 9-ти септември отеква и до днес, недругарки и недругари, комунистите спечелиха и трите битки срещу собсвения си народ, днес търбусите на червените дейци са затлъстели от самодоволство. Те нагло ви казват в очите: преобахме ви и вашите деца и внуци сме преобали вече. Ще ви газим, вие сте нашите сънародници, няма кого другиго да тъпчем и унищожяваме, вашите животи са наша собственост.

При тази ясна декларация какво би трябвало да направят поробените хора, искащи най-сетне да се освободят от комунистическото робство

И сега би трябвало предъртелите комунисти да излязат на митинг и да скандират:"Ама такива ли бяхме ние, другари, наистина ли бяхме до един разбойници" , Риторични въпроси комунистите не задават, излишно е да чакаме някога изобщо нещо като разкажание от щаба на ул.Позитано (глей сега как името на един достоен човек - Подитано се оплесква от

докосването само до комунистическата проказа и като си помислиш, че тъкмо от ул.Позитано се крепи коалиция с турската партия, егати историята, егати фарса). Та тъкмо от двете страни на хотел Плиска, в кварталите с хубаво строителство, населени само с предани другари ,засадени с иглолистни дървета и хубаво оформени с зелени площи, тъкмо там във всеки вход, грижливо пазен от метална скъпа врата ,ще видите до домофоните месингови табелки с немски имена. Какви ли не търговии развиват днес другарите, първата им работа беше да гепят електрониката. Всички компютърни инициативи още от 80-те години поначало са тепих на ДС, да не си и помислите, че компютрите и мобилните ви телефони се появиха първо на женския пазар, предлагани от цигани. Там, във вътрешните улички шетат децата на "дипломатите", там бяха първите неофициални офиси, истинските офиси, нямащи нищо общо с ДС-офисите в апартаментите преди реституцията по Патриарха, Витоша и Фритьоф Хансен. Обаче има кого да разпитате за прехода. В квартал Иван Вазов в блоковете около стадиона гъмжи от бивши от "първо" и второ", по стръмното до хотел Хемус всеки втори апартамент е на ченге. В кв.Белите брези се настаняваха извършителите на по-мръсната и слугинска работа, там е втора категория, пълно е с мръсници. Най-пълно с мръсници, с баш-мръсници е, разбира се, в пространството между Бояна и Симеоново. Цялата Драгалевска периферия гъмжи от имоти на тези, които обраха България. Целият Ню Лозенец е побрал ламтежа на провинциалните им слуги, все в тези квартали се заселват. Ако някой тръгне с един химически молив и бележник да пише кой живее от адрес на адрес, то ще излезе истинският списък с личния състав на ДС и ЦК, ще се разбере къде потънаха милиардите. Точно в тези малки спретнати къщурки с мерцедес отпред. Да ви прави впечатление, че на Дондуков и Веслец в трите жилищни сталинистки блока-бастиона на партокрацията от края на петдесетте днес са настанени десетина банки. Застанете с гръб към Партийния дом и се огледайте какво става, сякаш банките са се наговорили на това кръстовище да правят Швейцария. Невъзвращенците(истинският) бяха поне за тук "изменници", осъдени на смърт, техните роднини се преследваха, имотите им се конфискуваха, а децата им бяха направо прецаквани завинаги. В този смисъл "преуспелите" наши предприемчиви момчета във Виена и Кьолн, пратени там с милиони, за да печелят валута, станаха баш невъзвращенци-изменници. Те мигом заебаха идеология, морал, вяност към целунатото при клетвата партийно знаме, хич не се интересуваха от участието на заробеното доживот с дългове тукашно население, изнемогващо от бедността. Тези преуспели капиталисти днес инвестират в България пари, откраднати от самата България. И ето го омагьосаният кръг. Веднъж те откраднаха, да речем, десетина милиарда от дълговете, населението ги изплаща с лихвите, още десетина от продажбата на оръжие и наркотици. Половината от тези пари са профукани начаса за просташки лукс и строежи. Част от тях влиза вече като капитал и се влага в бетон и кофрж. От тази първобитна схема чрез раздутата спекула с цените на имотите се печели от парите на емигрантите, пазаруващи си гипсокашонено строителство в големите градове на баснословни цени. Инфраструктура никой не прави, държавата на Гоце се грижи само за интересите на червения капитал. Част от парите влизат като стоки, по презумпция китайски. Печалбите са огромни. Друга част идва с керваните, натоварени с коли втора употреба. Отново главно емигрантски пари се харчат за покупката им. Друга част от червения капитал се грижи за оборота на наркопазара, проституцията , хазарта, лекарствата, пресата, рекламата. Абе , егати "капитализма", представете си го целият този тромав цикъл, направен да се печели само с менте и грабеж и ще разберете каква гадна ситуация е в момента. За да спечелят богатства неколцина разбойници, милионите българи бяха подложени на шестдесетгодишно робство, още продължава. Е защо беше всичко това? За да станат децата на партизаните и милиционерите "национално отговорни капиталисти"? Всъщност идеята за задграничните дружества е много стара, тя е създадена още в средата на 60-те като помощно средство за финансиране на шпионската дейност, копирана е изцяло от кагебисткия модел. Значи другарите "пращат" другаря Боев като търговски представител в Бон, там Боев вади пари като арабски шейх и харчи за контакти, обещава пазар и производство. Сетне Боев остава там като невъзвращенец и пак харчи като луд пари. Във вица се казваше: "Ама после да не поискате нещо от мен?", "Моля ти се", отвръща началникът на Боев. Германия и Австрия са местата за развихряне на нашите "капиталисти". Сещам се за

онази случка във Втора мъжка от началото от 30-те, разказвана от баща ми, за кабинета по биология , скелета и учителя, който влязъл сутринта преди първия час, а скрит ученик светнал с фенерче под черепа ,за да го уплаши. Учителят се уплашил здравата. След години се разбрало, че изобщо не се бил уплашвал, направил го нарочно, за да не развали удоволствието от "героизма" на хлапето. Вероятно и онези от Запад са си гледали интереса и с насмешка са приемали "героизма" на нашите "търговци", давали са охотно заеми, макар много-много добре да са знаели на кого ги дават, в крайна сметка социализмът се сгромоляса и ето ти го сега Боев комунист-капиталист. "Ама да не поискате после нещо от мен"...

От: Хан Крум 03 януари, 01:09

В интерес на истината Подкрепа свали Луканов и Виденов, Костов дойде на метеното след две седмици протести по убиците. Цялата му поява беше нагласена, водиха и преговори с комунистите, споразумяха се да няма съд за виновниците за катастрофата след Виденов, шествието от НДК тръгна с преоблечени като свещеници ченгета, а Иван Костов вървеше между знамената с много странен вид, още тогава нещо ме усъмни. Петър Стоянов пък го познавам от осемдесетте, бачкаше в една канторка, много се изненадах да го видя как папка в ресторанта на хотел Рила, после нямаше ни досиета, ни преследвани ченгета, ни затворени заради източването на предприятията и банките, заради кредитните милионери, заради хиперинфлацията, старите антикомунисти бяха изритани от СДС, впрочем още при явочника Филип пратиха пред Подкрепа Венци Коня и Пушкарров да правят митинг срещу Тренчев. По делата им ще ги познаете.

Дирижираната антикомунистическа риторика я изнесоха Венци Коня и Георги Марков. С патос и вдъхновение подаваха репликите, а Лиллов и сие, Продевци, Дъревци, Боковци изпълняваха точно сценарните предписания пред тв-камерите.

Когато "запалиха" отвътре Партийния дом, Желев предварително се беше изсулил някъде, Семерджиев можеше за две секунди да нареди да дойдат пожерните, обаче вътре се мотаеха странни мъже с еднакви глави и телосложения, а един мил простак-икономист, сега депутат от НДСВ (после и той се оказа доносител от ДС), седеше с мокър шинел и се правеше на пострадал от пожара пред услужливите фотоапарати. Тренчев дошъл със закъснение, погледнал народа на площада и рекъл доволно: " Палете, ше им еба майката", по това разбрах по-късно ,че не е бил замесен в инсценировката (дано). И глейте сега, при пожар първата задача е да се спре достъпа на кислород, а там някой беше отворил широко всички прозорци по цялата фасада, та да се види опушеното отвън. Ако толкова силна е била стихията - хиляди градуси, то щеше всичко да изгори до шушка. Милиционерите седяха най-спокойно от двете страни на задния вход, а младежи и странни брадясали типове ту влизаха, ту излизаха отвътре. Цирк. Аз дойдох с кола като чух по радиото, надух сто и десет, за пет минути пристигнах, вече всичко беше изпитано с мерак, подведох се и се изкефих, мислех си: "Край, най-сетне край с комунистите", обаче пожарът странно започна да се гаси от само себе си. Най-сетне надойдоха униформени, пожарни, линейки, ама хората си стояха ,нямаше конфликт, просто наблюдаваха. ТАКА И НИКОГА НЕ СЕ КАЗА КОЙ СТОИ ЗАД ПОЖАРА. На другия ден минах през площада, пред Мавзолея седяха двама-трима полицаи до колата, над прозорците имаше високи следи от опушено, такива черни сажди дава единствено нафтата.. И онзи пръв митинг през ноември...На митинга говориха Желев, най-вече се атакуваше кротко член първи, сваления диктатор Живков, после Блага Димитрова рече , че Партията на розите станала партия на склерозите, ей такива мили критики, Радой рече нещо за Добри Търпешев, най-"яростно" говореше Румен Воденичаров, подготвяше почвата, отзад стояха Анжел Вагенщайн и неколцина подставени "интелектуалци", (афишът за митинга беше подписан и от Светлин Русев, а Александър Каракачанов го тикаха за лидер). По-късно пред Народното събрание извадиха Александър Йорданов, той смело успокояваше митинга да не се плаши, току сочеше някакви зелени камиони със смъкнати платнища по Московска. И наистина, там

имаше двадесетина военни камиона, седяха в колона по цялата улица, но не се виждаше жива душа. Единственото ,което съм се питал по-късно е, кой озвучаваше митингите с цялата скъпа техника, скелета, кабели, тонколони, като тогава за един телевизор се чакаше на опашка в ЦУМ, а с големи връзки можеше да си вземеш усилвателче и дек от Кореком. Днес, при цялата язва, наречена "преход" , ние сърбаме попарата на ДС.

Какъвто им бе комунизъма, такъв им бе и капитализъма, недругарки и недругари и домнули. И тези филмчета със смърфовете... Всичко се правеше като комиксова играчка, дори символите "Начко" и "Лъвчето" бяха за олигофрени.

Днес в центъра човек може и да се обърка, наистина витрините са си съвсем като в Париж, изобилие от каквото си искаш, големите хипермаркетни хангари пращат от всевъзможна електроника; западна кола, втора употреба, можеш да си купиш с четири заплати. Вече никой не вкарва в затвора за чифт дънки, внесени тайно (един Аци го вкараха в затвора за две години точно за това, на строежа едва не му строшили гръбнака при злополука, това за чифт дънки ...)

Ние четем днес дс-книгата "Строители на съвременна България" наживо, какво ли би рекъл Симеон Радев.

Основното извратено усещане е относно ужасяващата алчност и лакомия на окаяниците, родени в условията на безчовечната скудоумна власт на утопията. Хората мечтаеха да успеят да си купят за Девети септември бира в кафяви шишета (и до днес се чудя защо, сигурно по-западно им седеше), Имаше обяви "Заменям Москвич за видео", ей такива работи. Гадно е да си спомняш, а днес виждаме важна дама с шапка от Милано и дълго елегантно палто да говори пред Шератон : "В дванайсье ила да ма вземъеш от офиса". Днес виждаме лъскави коли по пет тона да задръстват теснотията по Солунска, гаче ли двадесет хиляди милиардери са решили точно оттам да минат. Днес натъкните като сардели миниапартаментчета в Ню Лозенец се продават по 200 000 евро за гипсокашонената си квадратура, а самодоволните собственици се ръкуват през прозорците на съседните сгради.

Никой не изгради ново строителство в душите на съвременните българи, отровиха отровената от комунизма душевност с алчност и чалга.

=====
От: ДИ 03 януари, 02:15

Не очаквах, че ще чета цял час писанията на "Хан Крум". Сякаш Георги Марков пише от отвъдното "Задочни репортажи". Круме, вземи да публикуваш нещо, да не си отидеш бъдева, та да ти четем само постингите, ако се сетим да си ги букмаркнем. Глей го Станишката - "Защото сме социалисти", а?

Вярно е, че комунизмът съсипа България за 45 години (да ме прощава дядо ми Иван - моят дядо вярно се казваше Иван, и беше вярващ комунист) и остави такова тежко наследство, че и 20 години след началото на промените комунизмът е още жив.

- вижте ги как се продават на Путин .
- вижте го Първанов как вижда международни заговори, когато Би Би Си показа филма за простотията в Могилино
- вижте Станишев, министър-председателят на "най-корумпираната държава в Европа", как се хили ехидно и отрича очевидното. През живота си не е свършил работа за 1 лев, но заради него и правителството му България загуби стотици милиони.

- вижте го пак същия, който каза "кой НОРМАЛЕН човек се интересува днес от досиетата"

И все пак, проказата си отива, бавно, много бавно, но си отива.

От: Хан Крум 03 януари, 10:28

Другари, товарищи, ама вы так быстро забыли агентов КГБ. В годах коммунистического режима в каждом заводе и цех была дверь с табелкой "Советские специалисты". Надо сказать что каждый из них был настоящий кагебыст. Директор завода и шаг не мог ул сделать, если из этот тайственный дверь не вышел заказ: "Ладно". Ама вы думаете что все это кончило когда-то? Нет, дорогие балхарские друзья, оно продолжает и сегодня. У нас о кагебистах и слово не проронили. Никто не говорит сколько из сегодняшних чиновники государства учились в Москве. У вас волосы выправится да мустаки тоже. Каждой второй в президентстве, в миныстерстве - как говорил самый ДС- агент Тодор Колев: "можно человек подлудится". Эслы вы подсчитаете какая сегодняшняя ситуация с великолепно положение русских интересов в Балхария, у вас голова пошашавится. Ну, а вы неблагодарныки оказались. Забыли как ждали только двенадцат годах для Москвиче, как ждали целой год для телевизор Рубин? И что, у нас мало агентов ДС, не больше 800 тысячь, а в России болше чем 39 миллионов кагебистов. И никто не говорит сколько русские миллиарды тайно кружат серый сектор экономики. Ну поглядите как сложились дела у нас. Где Иван Костов специализырал, где Овчаров, куда Сергей , где учил партизанский сын Бойко Ноев. О покойного Луканова не надо говорит. Можно сказать что в Балхария и сегодня эсть 65 000 вербованных КГБ- продажныки. Мало, не так?

От: Хан Крум - от форумите 03 януари, 13:00

Значи, над 800 000 са били сътрудниците на ДС, говорим за цялата мрежа. Това ми го е казвал още преди 10 ноември един от техните, познавал се с Кашев. Той ми каза още, че заедно с МВР, военните, волнонаемните, пазвантите, УБО, шофьорите, слугите, цицаци от бюджета, всеки осми човек по време на комунистическия режим е бил по някакъв начин свързан с репресивния силов апарат. Общо с цивилните комунисти - 24 процента от населението . Цялата пасмина е лежала на гърба на народа.

Просто се проверяват архивите за плащанията в МВР ,за движението на личния състав, за пенсионираните и за утеха се сравняваме с броя на тези в Съветския съюз. Там цифрата е страшна. А по-страшно е, че моделът у нас и до ден днешен в сивата икономика, където се въртят тези прословути милиарди долари, се контролира от главата на хидрата, от братските руски кагебисти.

Да вземем Станишев, дори и Заимов. Ами че цялото им детство е свързано по приказан начин в един свят, за който простосмъртните българи и досега си нямат хал хабер. На Заимови и Станишеви всяка сутрен, всеки обед, всеки следобед, всяка вечер е донасяна храна, приготвена от специално подбирани пресни продукти от целия свят, за чието снабдяване е имало специален самолет, готвена от най-старателно проверени екипи и носена от момчета на ДС в специални пикапчета, за такива семейства е строено по съвсем друг начин, квадратурите само на "кабинетите" е повече от 120 квадрата, тавана за жилище за обикновените хорица. На Заимови и Станишеви са давани за джобни пари безотчетни суми, давани са долари, коли, вносни стоки и скъпа домашна техника отгнилия Запад. Само за прислуга, секретарки, охрана, около тях са припкали дващестина души. При това основната работа на ДС в чужбина е била, освен да крадне информация, да се грижи за приятното прекарване на Станишеви и Заимови. Заимов и Станишев са били кажи речи през цялата си младежка възраст по Запада. Те с охота заебаха Маркс и Ленин, крият как са крещали от радост при всяка възможност да идат с народни пари по Европата. Техните дружни детски игри са минали по плажовете на резиденциите, за техните моторчета, колички, девойчета, гейчета, за техните музикални колекции, видеа, дрешки са се грижили мутърчета от Школата, на които е било заповядвано да си държат езика зад зъбите. Когато родителите на Станишев и Заимов са тръгвали към Бояна и Банкя, отстрани по пътя са заставали преоблечени като милиционери войници с гръб към шосето. Когато бай Тошо пък тръгваше към Дондуков, тогава спираха цялото движение от Банкя до Банката. Зад бай Тошо стояха цяла рота гардероби, сред които се вижда по снимките един още млад мутър с косичка на ниското чело - познайте кой друг кандидат кмет. Ама не си мислете,че и главният прокурор Велчев е ял друга храна и си е почивал по други резиденции. Не си мислете, че председателят на Народното събрание Пирински е достоен за сиромасомилско съжаление. Не си мислете ,че само Славков още харчи от сметките в Швейцария. Цялата рода на родата на родата на родата на другарите от ЦК ще харчи, внуците на внуците им ще харчат, щото 25 милиарда долара трудно се прахосват. Дори лайненца като Доган за зарибени яко с милиони долари, за да се грижат за родата на родата. Юруковци, Надки, Костовци, Пешовци също не са за окайване. И надолу по веригата целата сган от онези 20 процента горе също не са за окайване. Затова, другарки и другари, при скапана икономика на дъното на Европа, а и в света, между Бояна и Лозенец, между Драгалевци и Гео Милев никнат като гъби десетки хиляди дворци , кичозни палати, на които само вратите на гаражите струват по две-три хиляди евро. Затова млади пичета се возят на лимузини за по 200 000 евро, затова по брега се стовариха частни хотели и вили за 15-20 милиарда, да се чудиш отде се взеха тези пари. Отде изникнаха тези доходи , с които се застрои половината страна. Отде се взе валутата за магазините с вносни стоки през 1991-ва? Кой плащаше за скъпите офиси, никнещи с по стотина ката ден, освещавани важно от свещеници и поливани с невиджани пиршества? Кой даваше яки мангизи за заплати в частния сектор? По хиляда долара за

секретарка или счетоводител в офис през 1991-ва, когато на излизашите в чужбина им даваха още само по 20 долара? Отначало наистина се пилюеше безотчетно. Сума ти пари се потрошиха от неопитните ченгета, как са ги лъгали западните "партньори", цели комедийни сериали може да се снимат. Па те още ги прецакват. Ей на, на едно ченге му дадоха да върти минерална вода, ама едни германци му дали стока, вместо пари за изнесената продукция, той затъна, взе да тегли заеми, а накрая изчезна безследно. Виж за вноса на крадени автомобили, за който впрочем се грижеше цялата държава, нашите бизнесмени-ченгета се доказаха. Юнаци излязоха в този бизнес. За наркотиците също са специове, специове са и с чейндж-бюрата и проституцията. За измамите с имоти, за рекета, за убийствата са сред челните бизнесменски редици. И сега идва по-трудната част. Как да се наследи явно държавната власт от номенклатурата, щото по днешните закони ни се наследява. Но както виждаме, другарите всичко са нагласили, плащат на 70 партии, не е шега, да извъртят курвачката номер на електората и па те да са си горе. И дали Бриго, дали Бойко, дали Заимов, - все тая.

От: Хан Крум 03 януари, 13:05

За мръсната натура на диктатора Живков и правоверния му слугинаж пред съветските сатрапи на човечеството никога не е имало съмнения, но горните цитати надхвърлят всякакви граници по своята нечувана наглост и мерзавщина. Ето за такива мръсни деяния господарите от Москва го крепяха в селския му феодализъм. Заради него и до днес България е най-презряната страна за всички времена в Европа и не само, заради правешкия изрод и обкръжението му, чиито наследници ни управляват и днес, България е в перманентна криза, демографски срив, мизерия, съсиване на природата, скотско опростачване и окурвяне, чалгаризация, обезличаване и тотална африканизация.

Ето ви за пример фамилията Живкови. Живков имаше обичай да си заварди по стотина хектара в най-хубавите кътчета и да си строи монументални резиденции. Например в Бояна не можеш да направиш пълен кръг около оградата на резиденцията с 80 км в час за по-малко от десет минути, правете сметка (за отчуждените имоти и съборени сгради нико й не пита). Вътре за другаря Живков не се е пестяло хич. Човекът от народа е бил доста по-нескромен и от най-големите милиардери на планетата. Достатъчно е да се види панорамата от залата в исторически днешния музей там и се разбира що за "другар" е бил.

В Банкя пък обиколката пеш около оградата на резиденцията отнема близо два часа. Вътре буквално през педя има още седящи охранителни кабинки, камери, вишки за постове, гъмжало е от пазванти. Закрит огромен ласейн, кинозала, орех и дъб, мрамор и месинг, чертози, трапезарии, банкетни зали, кристални полилеи, кадифе и плюш, вносни дограми, скъпа техника и камери, камери, тоз човек много се е страхувал за кожата си... Очевидно това е и причината всяка сутрин три хиляди преоблечени като милиционери войничета с автомати да застават с гръб към околоръстния път през равни интервали, спираше се движението за ял час и по пустия път минаваше ескортът на диктатора. Около другаря Живков имало ежедневно близо петстотин човека с дебели заплати само като камериери, секретари, пазванти, готвачи, лични доставчици на храната, шофьори, ченгета, съветници, слуги, дори в Банкя имало стая пълна с кашпи със здравец, една гегантка-медсестра му носела там кана с морковен сок и го дундуркала всяка вечер в скута си да заспива сред здравеца... Това е истина, колкото и невероятно да ви звучи.

Никой не се е заел да изчислява колко е струвало ежедневното прахосничество на фамилия Живкови. Да вземем само загубите от осемдесетте, всеки ден транспортът замира от Банкя до ЦУМ за час и половина на отиване и още толкова на връщане. Спират на място и чакат. Затварянето на кръстовищата и до днес е обичана от "другарите" практика.

Да вземем резиденцията в Арбанаси, тя също е белокаменна и разточително замислена, дори се пада по-високо от Царевец, това не е случайно. Панорамата е убийствена, вътре е било

истински лукс, никой не знае къде е сега "убранството". Отпред хеликоптерна площадка(забележете, млади семейства чакаха по десет години за боксониерка) да си каца Людмила когато си иска, друг хеликоптер докарва прясно окосено дъхаво сено от Рила, настилат полянка , да си лягат там с другаря Лилев (не се смейте, истина е), наоколо гъмжи от гадатели,баячи, пазванти, спецове по източна мистика(не се смейте), писачи на речи, компетенти по изкуствата ,придворни лакеи и "поети", подлизурковци. Гигантеенето на простотията ежедневно е поглъщало такива мангизи ,че и самият Тодор е вдигал ръце. Само покрай Асамблеите са потрошени милиарди левове. Отделно прословутото затваряне на Лувъра.

Ами онова хвърлено момиче от балкона,"почистено" долу незабавно от ценгетата, помните ли го? А помните ли подвизите на Славков? А знаете ли в каква "къщичка" живее Жени? А сгазените хора от кортежа на другаря Живков(питайте Черкелов), а катастрофата на летището, предизвикана заради полета на Живков, ей такива "другарски" подробности от портрета на човека с главно Ч. Един известен водещ на музикално предаване споделя омерзението си от една случка в годините, когато Славков е директор на БТ. Пред кабинета му чака партиен функционер от Плевен, водещ за протекция млада красива журналистка, кандидатстваша за работа в телевизията. Славков идва отнякъде, дръпва момичето в кабинета, след половин час то излиза разчорлено и плачещо, с разкъсани дрехи, изнасилена. Партийният функционер побеснява, вдига гюрултия, но веднага охраната му свива сармите, повече никой нищо не чува нито за него, нито за момичето.

Верността на комунистите към диктатора и до днес брани интересите на клана Живкови. Вижете кой ни управлява, на практика Чавдарци и днес са на власт. Дори пазвантинът на Живков го гласят да продължи браненето на интересите им. Чист феодализъм. За убийството на Георги Марков, поднесено в дар на диктатора е изписвано много, но всичко е потулено, Станишев и Велчев нямат никакво намерение да огласят секретните данни за извършителя, въпреки давността на съветието. Да си признаеш,че по повелята на Партията се вършат скандални убийства зад граница е неудобно за червената върхушка. За стотиците хиляди нещастници ,избити и смлени тук по лагери, затвори, дори газени по пътищата като кучета, никой дума не е отворил, един дори не е вкаран в затвора за тези престъпления.

От: Хан Крум 03 януари, 13:10

Интересно е да се помисли какво ли би рекъл Теофраст за комунистите. Той, горкият, би останал изумен, пред него биха се разгърнали необятните простотии на комунистическия характер. Ето ви за пример идеята на простака бай Тошо да се нападне Чехословакия. Аз не виждам някаква особена разлика в тази негова идея, гарнирана с еврейски опасения, от тази на Адолф през 1938-ма. Тук по-скоро обаче може да се интерпретира друга тънкость в ситуацията - бай Тошо, натопил народа си в казана на болшевишката лайняна проказа, недоволства за опита на чехите да се измъкнат оттам. И по типично български обичай се стреми да го натика обратно вътре. За тази цел призовава дяволската мощ на господарите си. Бай Тошо вижда възможността опитът на чехите да успее и нарича това "опасност". Той тика обаче още по-дълбоко в казана на комунистическия пъкъл и целия български народ да носи солидарно подлостта и коварството към един братски народ, помогнал толкова много в цивилизоването ни след мрака на турското робство. И така го е натикал, че и след близо половин век още ни личи лайняната мърсотия. Вонящата вероломност на българските комунисти и помиарското им клечене пред Кремълските господари са сложили дамба завинаги върху лицето на България.

Има и друга черта в "образа" на комуниста - отблъскващите грозни черти на лицата им. Едва ли има по-квазимодски тикви от тези на правешката фамилия, но да не би Румен Овчаров, Румен Петков, Татяна Дончева, министър Димитров, пековци, таковци, тановци, цоловци и пр. да продукт на евгениката?

Първо правило, за да те вземат в партията е да имаш предварително разбойнически, отблъскващ вид. По правило комунистът е противен, с противно поведение, примат, грозен и нагъл, при милион и половина комунисти, един симпатичен човек няма в редиците им. Всички до един са говеда. Мит е "честният комунист". А най-гадни бяха "безпартийните комунисти". По какъвто и начин да изобличиш комуниста (днес ,кой знае защо, нещо се трае някак за делото на Жан Виденов и тоталната катастрофа на България), той все ще ти отговори: "Да,ама Иван Костов е негър". То , че Костов не е албинос, е ясно, но щом споменеш Белене, комунистът те пита защо в Америка бият малките негърчета. Щом споменеш гнусното нахлуване в Прага, комунистът изревава: "Ама американците са още по-лоши". Такива ми ти работи.

Разбира се, най-характерната черта на комуниста е абсолютното му лицемерие и демагогия относно "комунистическите идеи". Това "имам ли аз, то значи да имаш и ти", това Маркс, Ленин, Енгелс, това за "от всекиго според възможностите, всекиму според потребностите" бяха захвърлени за десет секунди от комунистите на историческото бунище барабар с рубинената петолъчка. За една нощ другарите и верните им палачи от ДС с хладен ум и горещи ташащи заебаха и марксизъм и татовизъм, заебаха "класата-хегемон", АОНСУ, Партиздат, пропагандните материали за комунизма, за една нощ всички те станаха "националноотговорни капиталисти" с присвоеното по най-националнобезотговорно богатство на България.

Днес цинично обясняват: "Никой не говори за как е получен първия милион", "гущерът къса опашката", "Да легализираме сивата икономика", "Да освободим забраната за притежаване на археологически и исторически културни паметници" и пр. Да се твърди, че някой комунист съжالياва за социалистическия строй е смехотворно. Въпреки колосалния грабеж и тъпчене на алчните си задници, комунистите съжالياват единствено за отнетото им феодално право да тъпчат народа. За някакви си социални идеи вожете да се консултирате с типичната алчна комунистка Масларова, тя ще ви обясни колко яйца може да си купи с пенсията си някой представител на "класата-хегемон".

От: Хан Крум 03 януари, 13:14

Да посочим най-типичното в "образа" на комуниста - преди всичко е типичен гадняр. Кофти човек, мързелив и алчен, некадърен и крадлив(плячкосаха милиардите долари от външния дълг, ограбиха пенсионните фондове, фалираха банките), насилник (триста хиляди избити българи, цвят на нацията), непоколебим убиец(създадоха мерзката организация ДС), безродник(ето ви примера с присъединяването към СССР), подлизурко(как само се кланяха мазно пред другаря Живков, страхливец(помните ли как се бяха шашнали след митинга на Орлов мост), подлец (скриха Чернобил) и т.н.т. Друга важна черта в характеристиката на комуниста е жаждата му да краде и плячкосва. В това другарите са ненадминати. Примерно влизат трима брадясали и окъсани айдуци в мандрата с насочени пушки и ножове, връзват овчаря, вземат две шилета и десет пити с кашкавал и му казват ,че след победата ще му ги платят. Или отиват след "победата" в къщата на събственика на мелницата, разцепват с лопата главата му, щото е народен враг, задигат радиоапарати, мебели, пари, дрехи, пръстени, дори порцелановото цукало, товарят жена му(изнасилена подред от каскетлиите) и децата му на камион и ги изселват нейде в затынтените турски села в Добруджа, после самата къща се дава на най-брадясалия другар.

Няма статистика за мащабите на "експроприираното", процесът е текъл близо двајест години. А имотите на успелите да вържат зад граница по закон се конфискуваха от "другарите". Естествено и имотите на избягалите турци се оказаха някак неусетно в ръцете на селските комунисти. Имотите на "народните врагове" и до днес не се знае колко са, в чии ръце са. По-късно апартаментите и къщите, задигнати от комунистите,одържавени и преминали през УБО, ДС и пр , се прехвърляха на "другари за жълти стотинки. Тук се говори за реституция, но никой не знае какъв е броят на отчуждената едра градска собственост , която никога не е

била върната, просто защото няма наследници или документите са унищожени, за земята и парцелите изобщо да не говорим. У нас приматите с кучешки зъби и два пръста чело ставаха или комунистически еничари или престъпници. И в двата случая най-отбраната съставка от космати български мъже, среднобалканска порода с дебели китки, сресани настрани с гребен по касапски маниер, с дебелогъзи тазове, с горилски тесни гърди и мощни маймунски мишци, с жълти зъби, растящи накриво през яките венци, с ниски чела и обрасло с козина тяло, с червен блясък в зеницата, отиваха точно или в БСП, или в Симеоново, или в МВР, или в Герб, или в групировките, или в затвора. Понякога извървяват през целия посочен кръг.

И са агресивни тези еничари, генетично оцелявали и селектирани в условията на отчайващо робство, страхливи са, лакоми са, алчни са, подли са, дори и очилцата с тънки рамки и модните прически, саката и вратовръзките не могат да им прикрият щопаропитекълъка. Те избраха комунистическата страна, вижте ги в парламента, вижте ги по институциите, вездесъщите българи, мургави, окосмени, дебели, пръдливи, покварени, корумпирани, облечени с кичозни костюми, качени на "луксокамиони", агресивни, жестоки, безочливи, продали и баща и майка за тъпчене на лакомия си гъз. Това е неандерталска порода и всички сме заченати в нея. Малко са разярените зайци за жалост...И смешно, и тъжно.

От: Хан Крум 03 януари, 13:19

Всяко нещастно продължение на негативите в изстрадалото от комунистическата чума болно тяло на България неизменно и неизменно е свързано с отровите на пукнатия гноен червен цирей; какво още да се случи, небето ли да падне, за да се разбере, че единственият лек е рязане до кокал, изсичане на комунистическия тумор, сплескване с камъни на всички болшевишки кратуни.

Злото, причинено от гнусните разбойници с петолъчки на главите си за последните 60-70 години, е неизброимо с мащабите си. Клетата ни страна е на дъното в Европа. Всички ни сочат с пръст, ние вече сме олицетворение на идиотска държава, назидание за мръсна, криминална, покварена, непоправима страна. И все заради екскомунистическата каста и ДС-китилите, решени до Потопа и след него да лочат кръвта на съгражданите си.

Питаме се, има ли по-нагъл човек от Станишев (син на Чавдарец-съратник на сатрапа-диктатор Живков). Той надмина и Жан Виденов по наглост. Питаме се какво става, че в МВР, където не работят разни лигави педалчета, където нагоре се издигат най-печени милиционери с дебели глави и димящи като шмайзерови дула безкомпромисни ноздри, стават такива водевилни издънки. Това не ти е ученическа самодейност, там всички са школувани да се трепа тутакси при най-малък гаф в дисциплината. Питаме се що за ЦИРК е тази пиеса за механично пиано - СТАЧКА на милиционери?.

Не, нещо не е у ред тука. Какви са контрите в раздаването? Ами какво следва, Бойко Борисов следва, то е ясно. С кого в коалиция? И тук белотът се превръща в прост табланет. Постановката "Има ли кмет в самолета" е прелюдия към следващото приземяване на хвъркналата в небето пиарна атака на ДС-клонинга Борисов. Станишев протака, журналистите внезапно и услужливо сменят гарда, сега па ново двайсе, разбираш ли, некой си секретар че го предпенсионират (с 24 заплати и "още" екстри) и толкоз. ДПС и НДСВ ще мърдат две крачки напред и една назад като улави в коалиционните си преценки. Скрипецът, вдигащ новата марионетка, скърца заради главния въпрос, а с кого в коалиция? Маймунджулъците на изкуственото пиарене заплашват мастодонта. Идва разтягане на статуквото, "скандал" тип клин - клин избива. Станишев ходи по нервите на всички, разхожда се усмихнат напред-назад като педераст в градинка. Гоце си трае, Борисов също си трае, А Е ГЕНЕРАЛ ОТ МВР, партията му е до върха милиционерска и не може да не даде рязко становище какво се случва. ДС-ексгенералите, "националноотговорните"; генерали също са пас. Дедото на Симеон Хасан Китин Путин е пас, лисичи пас нещо. Доган също е пас, той въобще е пас, позлатен пас. И сценарият продължава по познатата отработена схема "седенка

до дупка". Уморената публика преглътва досадния шамар на скандала, тресат я новите увеличения, кошмарът на оцеляването до утре затуля по-маловажната схема на и без това познатата до втръсване ДС-въртележка в политиката. Бойко клека, надцакването приключва, мангизите на софиянци че ги отперат като подметки от вехти обуца, новата коалиция ще е десно-лево-центристка с ДС-БСП хегемония в съюз с милиционери. Волен да ги духа рублите, а Костов да си сади теменужки. Това е, недругари и недругарки, пазете се от падащи каменни милиционерски глави.

От: Хан Крум 03 януари, 13:25

Ето ,след месец Гоце ще държи патриотична реч, реч за свободата пред паметника на Левски. Да го пита човек,как ще има нравствена устойчивост да говори публично, след като публично е оплискан с лайната на жалката си биографична низост. Едно, че е бил комунист, второ, че съмсем съзнателно е служил на репресивната машина, наречена ДС и много, ама много добре е знаел за нейните методики, нямащи нищо общо със свободата. Ще речете, той за Родината го е правил. Е как да му повярваме, щото нали преди Родината комунистите слагаха на първо място СССР, а клетвата на служителите от ДС започваше вярност към с КГБ. Как да слушаме речта на нашия президент-доносник за свободата и патриотизма, след като той и в момента клечи като вярно куче пред заповедите на Путин. За какви нравствени принципи може да говори един бивш доносник от ДС, па бил той и президент(тук да се подсетим и наглата му лъжа преди изборите, с която отрече този факт) пред паметника на Васил Левски, след като използва меркантилно турската партия (и тя водена от ДС-мекерета), за да осигури жалката власт на вече тотално осраната комунистическа олигархия. Вижте му вицепрезидента, който напусна армията заради верността си към руските военни доктрини и ракети, а сега се кефи с поста си в държава от НАТО.

Има ли нравственост в Гоцевщината, питате се сега, двайсет години (изглежда някаква давност се чака, аджеба, та крехко, крехко се отваря дума за милиард и половина? долара, взети уж, ама не се знае, та остро повдигаме темата) след обирането на България от пладнешките разбойници от ДС и техните господари от БКП, изпълняващи строго Кремълските инструкции за преминаване към капитализъм. Къде е християнската традиция на старите българи да бъдеш трудолюбив, да обичаш ближния си, да си спестовен, да харчиш разумно, да градиш за поколенията (не комунистически мегалитни партизански паметници и гиганти като скудоумното Кремиковско чудо), да си меценат или просто да дариш за Университет богатството си, да вдигнеш храм, да бъдеш пример за хората.

Да чакаш от бандит подобни неща е напълно глупаво нещо. Бандите от БКП-ДС ще си присвоят 25 милиарда долара да си строят капотализъм, те ще скрият стоките и храните и ще накарат населението да мръзне в три през нощта за кофичка кисело млясо, а след година ще направят псевдопреврат и ще турят съдия, осъдил невинен за убийство, за министър председател, ще вдигнат 15 пъти цените, без да пипат заплатите, ще сменят парите, ще изгорят спестяванията и тогава ще ти вкарат полека-лека доларите. Ще ти оберат банките, просто като фасул, глупаците с влогове да пинат по една водица, ще направят хиперинфлация, после пак ще вкарват доларите, после ще видим нравствените им идеи въплътени в огромни кичозни дворци, в бетонни гирлянди по крайбрежието, в набъбнало строителство от гипсокашон и пластмасови дограми, продавано нагло по 1800 евро метър, га че ли в един квадратен метър са вложени 360 торби цимент по 10 лв. А Чирковото определение за брулене постепенно стана гложгане. Каквото направиха момчетата с горещи сърца, хладен ум и Черепи, видяхме го. Присвоеното го изнесоха зад граница, тук грабят, вече и аз не знам защо, като за последното световно. Тук останаха колите трета употреба, боклуците и извозените таратайки от нормалния свят, дрехите втора употреба, миришещи на химикал, продавани омачкани в кошовете на килограм, тук са перачниците по Витошка с часовници по 25 000 лева и сутиени и гащи от 1500 лв. за другарката Масларова(ама тя наистина си е купила веднъж сутиен за 1500 лв.), тук са мутрите, наркoпласъорите, гърмежите през час, проституцията, тук е цялата контрабанда, тук са имотните измами с участието на нотариусите, грабежите на апартаментите , тук са подкупните полицаи, съучастници на бандитите, тук са катаджиите с тяхното " сега какво да ви правиме", тук са нерешените проблеми на цитаните, съсипаното образование и бедните учители, медици, мизерстващите в забрава пенсионери, тук преди всичко са високонравствените ченгета във властта, тези които създадоха ДС-бантустана, тези които африканицизираха България за 60

години, които докараха най-ниската раждаемост в света и най-високата смъртност. А избраният от тях висаоконравствен Гоце ще има наглостта да говори пред паметника на Левски. Позор

От: Хан Крум до другарите комунисти тук 03 януари, 18:05

А защо сте двама? Не бяхте ли един милион?

И понеже сте един милион, носите един милион отговора: американците лоши (щото имат чернокож президент), цар Борис лош (щото в петия том на Д.Димов се описва Беломорието - гърците са живели десет пъти по-мизерно от българите преди 44-та, а днес?), реститутите лоши (щото магазините, полуразрушени преди, заварени със старите решетки отпреди войната, днес блестят обновени, човек се шашка пред невиданото изобилие), демократите - и те лоши (да сравним панелните гета с новите жилищни сгради, никнещи като гъби през половин час), капитализмът се срива (а колите, десетгодишни, втора употреба, са десет пъти по-нови, по-красиви и по-здрави от току-що произведена Лада, за която трябваше да чакаш десет години).

Но кой свали диктатора Живков, кой махна комунистите в соц-лагера? Вълшебната пръчица? А помните ли красивия жест на другарите към съотечествениците си да завардят територията на двадесет километра от браздата и пиле да не може да влезе в забранената зона. Трябваше ти открит лист, за да минеш Драгоман. Във влака се качваше военен с автомат (зареден), до него въоръжени с карабини милиционери, сержанти, бъркаха под седалките, правеха проверки, питат те кой си, какъв си, гледат те като престъпник. Малко по-нататък другарите бяха оградили РАЯ с четири реда бодлива тел. С течаш ток. Сетне още километър до браздата. Който дръзне да напусне РАЯ, отива в АДА. Така ли беше, другари?

А помните ли военните маршове по радиото и ТЕГНЕЩАТА ЗАПЛАХА, че империалистите са ни виновни, четиридесет и пет години само филми за войната, партизаните, фашистите и диверсантите.

И изопачените фактиза демонизираните български правителства, чорбаджиите-изедници, демонизираните КУЛАЦИ (Имали по десет крави! Маmicата им дееба фашистка!, Всички на разстрел!)

Добрите комунисти. Честните комунисти...

Апартаменти 360 квадрата до Плиска (да, още са си там, при това за съвсем редови другари), с мраморен под, славонски дъб по стените, кристали, немски плюшени позлатени тапети, италиански спални, килими до глезен, врати с дистанционно отваряне, мерцедеси, охранителни кабинни с милиционер - ВЪТРЕ на всеки етаж, денонощно шофьор на разположение, кутия с пари, зареждана всеки ден - "безотчетен представителен фонд", привилегии - за образование (за "борците против фашизма и капитализма" - цяла армия), ПРАВИТЕЛСТВЕНА БОЛНИЦА, Резиденции (оградата на "Перла" не можеше да я обходиш за десет минути с кола), величествени прахосвания - Спартакиади, Асамблеи, Писателски срещи, мемориални комплекси.

Величествено плюскане. Другарите имаха Първо направление снабдяване. С пикапчета. С храни, дето днес в Метро и в Била не са ги сънували. Кореком с ЛЕВОВЕ в Бояна. Банкети за Крезове всяка седмица. Неизяденото се обвива в еднократно използваните луксозни покривки и се унищожават, трохичка не се изнася, прислугата може да яде, но вътре. Кабинетът (малък пример) на Владимир Бонев на "Позитано" се обслужва от специален готвач, там му се носят блестящи метални съдове с похлупаци от хубавичка слугиня, слага се на полираното му триметрово бюро покривка и "БОРЕЦЪТ против капиталистите" се оставя на спокойствие да ЯДЕ.

После, към 1979, след шамара с поскъпването, "за добруването на народа", другарите съвсем

я удариха през просото. По едно време взеха да спират тока на населението през час, после скриха бензина. Забрашиха на хората да купуват и продават свободно жилища, коли, появиха се странни обяви : " Продавам Волга на части", "Заменям котлон за гарсонiera" (не се смеете, истина е). За десет долара, купени на черно, можеше да ти отперят пет години затвор. А в същото време партийната пропаганда облъчваше денонощно населението. Цели издателства и институти имаха грижата да внушават колко гот е у нас и колко зле е работническата класа в Америка. Там бият негрите! Интересно беше да се видят съветски другари по морето, водени под строй от плажа до хотела, как се дзверят пред витрина на Корекомите и се мъчат да вдишват дима на западните цигари, пушени от "западняци". От едната страна в "Три чучура" - група гедерейци, от другата - руснаци. Фолклорната част завършва, музикантите изсвирват полка, немците се наливат с бира, после следва "Калинка", руснаците пък запяват в мощен хор "Разцвяхтели яблони и груши", немците подвигват опашка и млъкват вцепенени, руснаците ликуващо пеят, а малкото други посетители бързо плащат сметките. На излизане руснаците са подкарани като говеда под строй и тогава ела да видиш мазните усмивки на германците ... Но руснаците си тръгват с по двеста кила руски книги, купени от руската книжарница в Бургас. Горките руснаци ...

За претърпяното през комунизма от руснаците ... дълго е... ,другари.

Изобщо, ... съм ви го комунизма, вървете с него в гроба.

От: Хан Крум 04 януари, 15:47

Алчността на екскомунистическата каста и нейните креатури- мутрите СъСИПА малкото хубаво нещо у нас, недосъсипано от диктатора Живков. Сега китното някога Софийско поле с чисти реки и предпланински хълмчета, с манастири ,сгушени в пазвите на планините е умъртвено от Горна Малина до Лозен и до Алдомировци. Огромна площ плодородна земя днес е радиоактивна, засипана с милиарди тонове шлага, сгурия, ръждив прах, боклуци. Стотици селища са унищожени на практика, край жп-линията и шосетата стърчат изтърбушените бетонни скелети на сгради, складове, безмислени стопански площадки, изоставени хиляди жилищни сгради, училища, обществени постройките, казарми, бетонни възли, заводски халета, ръждясали хангари, халета, гаражи. Мегаломанията на комунистическите простаци да въвеждат индустриализация край всички хубави български градчета в най-красивите места на Родината ни доведе до уродливите индустриални зони за мръсно производство, опасващи като зловещ тумор населените места. Вижте София от Нови Искър до Гара Искър- ужас. Вижте жълтосерните отровни пушеци до Стара Загора, вижте кошмарната гледка между Асеновград и Пловдив, опитайте се да спите с отворени прозорци в Бургас сутрин, спомнете си как ебаха майката на жителите на Девня, Златна Панега, Враца(кой помни още страшната трагедия там?), кой помни гръмналите цехове в Сопот и изпотрошените прозорци на десетки километри наоколо. Простакът-диктатор, неуспял да ни отнеме независимостта и да ни набута в СССР, реши по свой начин да унищожавя живота в заградения с телена граница и ток по нея лагер, наречен България. Той обрече соцробите тук да блъскат в най-черното кюше на международната социалистическа специализация. В Естония правят транзистори? Моля, ние ще засипем с циментов прах полетата. В Полша правят коли? Ние ще правим химически заводи до всеки окръжен град. И от Видин до Русе, от Варна до Бобов дол се строеше, без да се мисли за бъдещето. Съсипваше се златна, божествена природа, а се застрояваше за мръсно, неефективно, енергоемко производство, което доведе до преселение на населението, обезлюдяване на цветущи някога райни, а последствията от сгромолясането на СИВ, когато братските комунистически страни ни теглиха шута и останахме без суровини и пазар, днес са налице. Опустошена икономика, опустошена природа, ново обезлюдяване на цели области. На бившите комунисти не им дремеше. В техните нови планове, вече преобразени в своята капиталистическа метаморфоза, влизаше всяка нова възможност да си присвоят това, което предишното законодателство поне на хартия не позволяваше. Не че фамилията на правешкия

диктатор не си бе гепила пладнешки за резиденции и ловни кътчета най-готините места от Перла до Арбанаси, от Враня до Банкя, от Родопите до Сребърна. Не че гаулайтерите на режима не си строяха с държавни пари почивни домове с персийско разточителство, пълни с прислуга, пазванти и ексцентрични прищевки в обзавеждането. **НО ТОВА, КОЕТО СЕ СЛУЧИ С** неокомунистическата инвазия по морето на бившите номенклатурчици, ченгетата, мутрите, простаците с анцузи и златни синджири, милиционерите-генерали и генералите-милиционери надмина всичко, което ужасеният българин можеше да очаква от комунистическата гмеж. И по-рано Слънчев бряг бе държава в държавата, там прост българин не можеше да припари от туристи по първо и второ направление. Дюни, Златни пясъци, Албена - валутните дробове на комунистическата шайка бяха табу дори за живеещите наоколо клетници, допускани там само като прислуга и плът. Днес уродливата метастаза-паметник на комунистическата алчност, на оголената комунистическа разбойническа същност, е опаковала с бетонните си тумори крайбрежието и планинските курорти. Кристо би позеленял от завист. Разследвайте кой и кой, и кой стои зад тези строежи и ще се ужасите. Всеки втори е от ДС, всеки първи от БКП, между тях и некой недоубит мутър. Но вижте кой стои начело на съдебната система -само ченгета от ДС. Целият преход е дирижиран от ДС и БКП-БСП. Че кой от ДПС не е ченге? Кой от "десните " лидери не се оказа ченге? Кой журналист не се оказа свързан с ДС? Кой известен писател, режисьор,художник, поет, артист, музикант не беше или доносник или от БКП? Кой да спаси страната ни от заразата? И когато няколко от последните деца решават да вдигнат глас, пращат им сто въоръжени до зъби милиционери да ги пребият и арестуват, комунистът Румен Петков решава да бие населението. Плували в мазнина угоени свини от НДСВ, ДПС и областни управители, съдии, прокурори, полицаи се подхилкват, вместо да хвърлят в лицето на комунистите коалиционната си слугинска роля. Вече е късно дори за глухия набъбващ глас на безропотното население. Ужасяващата катастрофична бетонна гривна е сковала морето, очакваща бедняците от ЕС и обичащите кочината руснаци. Друсаци се с хероин примати в лъскави камиони досъсипват местното население, а младежите емигрират в индийска нишка.

От: Хан Крум до дедо Иван 04 януари, 16:01

Никой не те кара да пишеш тук по въпросите на омерзителната и непрочетена история на злокобната комунистическа черна дупка. Но се чувстваш гузен и търсиш индулгенция. Правиш се на три и половина и голяма хитрост проявяваш, няма що. Обаче си част от мръсната пяна, омърсила живата плът на България. Младоженският ти заем е бил 2000 лв. Никакви лихви, но и нищо не си могъл да си купиш с него. Цветните руски телевизори бяха по 1000 лв . и се чакаше година на опашка по списък. Холна гарнитура струваше 500 лв., секциите бяха по 700 лв. Заплатата ти като военен е била точно 420 лв. чисти , щото си бил с нисък чин, някъде около 1952-ра си роден, най-вероятно някъде около Нова Загора , живял си във ведомствено жилище и наемът ти е бил 22лв. За държавно жилище обикновеният гражданин изобщо не можеше да сънува.

Хората седяха по три семейства в стая и кухня с болни и деца, минаваха комисии от ОФ и се правеха внезапни проверки, да не би някой да лъже. Много вероятно е да си си правил пас като си гледал как началникът ти си е наливал нафта от ГСМ-ма. После и други неща си видял ,но си траеш. Не, ти много неща си видял и се правиш на голем тарикат. Решил си да нахлупиш фуражката, щото не си искал да ставаш бачкатор като баща си. Като дете си ходил бос, с филия мармалад, баба ти едва е сричала, а баща ти те е пребивал от бой. Пълзял си на колене , драги дедо Иване, пред началник-щаба и си му се усмихвал като първата му любовница. Преследвал си горките войници и кой знае какви гадости си сътворил там. Сто на сто си бил доносник. Сега си побелял, в къщи имаш плоча на "Лилито", фикус и албумче със черно-бели снимки от екскурзията до Банско в осми клас. Преди 1990-та година не си излизал в чужбина. Имал си зелен Москвич. На задното стъкло си си оставял фуражка, според модата. През целия си живот си бил съпровождан от миризмата на мръсни чорапи и мвирусани униформи. Всички офицери около теб са говорили на всеобщия просташки военен жаргон, а ти като натегач си говорил нарочно с още по-селски диалект и си се правил на прост човек, та

да угодиш на невероятно тъпите си началници. Винаги си мразил казармата, турците, циганите. А вечер тайно си си пускал укв. Ама много тихо. Нали?

А за комунизма какво да ти кажа? През 1957-ма, по време на конгреса на победилия социализъм, нямаше лук, нямаше и червен пипер. Нямаше зрял боб. Нямаше месо. Нямаше маслини. Колективизацията беше победила, а военни маршове и партийни песни прославяха седмия конгрес на Партията. Вечер милиционери със зелените униформи и отрядници обикаляха с фенерчета, а доносници слухтяха кой ще каже виц. Конските вагони откарваха затворници към каменоломните. А в ОФ-то ни съветваха как да си правим сухари и да слезем в мазето като падне атомната бомба. Хората криеха меките си шапки, сменяха ги с каскети, по модата на Живков и Хрущов, сутрин като се качвах по стълбичките на ул. Малко Търново, минавах край зловещата сграда на Маскавска 5, пред вратите гледах ужасни мутри, зверове в униформи и цивилни със сресани назад коси, а на Дондуков и пред Младежкия театър имаше гигантски афиши за комунистически постановки от съветски автори. През 57-ма на Триадица имаше двайсетина работилници за пагони, фуражки, ботуши, комунистите водеха суровия си български вариант на военния комунизъм. За Партийния дом имаше дялян гранит, а за разрушените от бомбите сгради нямаше средства. В ресторант България и ресторант Балкан, сега Шератон, последните бонвивани доизпиваха остатъка от продадените си жилища, насилствено изкупени, щото били в повече според закона, за жълти стотинки и продадени после на нашите другари на още по-смешни цени. Нататък ти е ясно дедо Иване. Само ЦДНА, нали?

Много пъти съм се питал откъде сред нашия народ се намериха толкова мутри, престъпници, убийци, измамници, алчни простаци, а също и търтеи като теб, седнали край казана с чорбата. Кой и кога възпита днешните просташки, изродски поколения между 20 - 45 годишна възраст, защо продължава емиграцията и т.н.т. В заключение, щото с комунист и радиоточка не се спори, ще отговоря - защото комунистите заразиха с проказата си народа. И виждаш страната върви надолу. А върхушката е съставена изцяло от комунисти и бивши ченгета. Комунистите сами си свалиха идеологията, тя не им беше нужна повече. Разбойническата им същност не искаше повече държавна собственост на средствата за производство. Те си имаха успореден капитализъм още от 1981-ва година. Изобщо нищо не е изнесено и до днес за грандиозната постановка. Но ти си прост и ограничен човек, с дървен инат и едно си знаеш, едно си баеш. Търсиш някакво самооправдание, защото смътно усещаш, че има нещо гаднярско. Едва ли те е яд за търтейството ти като ЗКПЧ. Всичките ти придобивки по време на режима са заради твоята вярна служба, с която си подпирал разрастването на смъртоносната комунистическа зараза. Днес искаш да работиш за себе си, ама не схващаш, че този капитализъм, заченат не с инициатива, а с присвоената държавна собственост и с перманентен грабеж на населението от олигархията си, е пак планирана икономика, държава в държавата, сектор на високия стандарт и милиардерско разточителство на екскомунистическата каста. Ти си самодоволен, имаш навярно "бизнес", така било в Божия свят, ама не казваш откъде са ти връзките, на които разчиташ. Щото ти си се подпрял в началото на "некои" връзки, драги. Най-интересното на българския днешен капитализъм е, че се работи пак само с комунистически фирми. И не ми обяснявай за заемите. Кажи откъде взе лагерите и сегментите, кой ти изписа първия камион със стока, кой ти даде търговска площ през 90-та с нисък наем (нищо чудно и до днес да плащаш смешни пари за магазина), Кой ти бяха едрите клиенти и защо търгуваха само с теб, защо не дойдоха двайсет "момчета" да ти взривят магазина, да ти гръмнат вратата, да отвлекат синовете ти и пр., и пр. Кажи отде взе пари по време на инфлацията при Попов и Луканов, откъде имаше валута, нали тогава давах по само 20 долара годишно, това продължи до есента на 91-ва. Как стана капиталист, щом си убеден ЗКПЧ-политработник. Има и друга вероятност. Просто да си спамен работник, другарю пенсиониран ЗКПЧ, а сега червен "бизнесмен" дедо Иван.

в-к Капитал Брой 35, 31 август 2007:

"Вътрешното министерство открай време е доказано средище на сюрреализма. Тези дни обаче положението съвсем излезе извън контрол. Със седмица закъснение (за да се запазят горещите следи), МВР призна, че в сградата на Столичната дирекция на полицията е имало, така да се каже, неправомерно проникване. Изчезнали са няколко дознания и веществените доказателства към тях. Едно от делата, по думите на министъра на вътрешните работи Румен Петков, е "по доста сериозен въпрос". С две думи - кражба в полицията. Това е точно толкова абсурдно, колкото щеше да бъде, хм, пожар в пожарната например."

От: Хан Крум 01 септември 2007, 09:42

Породата на обезчовечените българи се е размножила и май вече няма честни хора у нас. Какво би трябвало да бъде МВР днес? Средствата на съвременното специално оборудване, сведено до почти джобен формат, дават възможност едва ли не да се проследи кой си бърка в носа на всеки квадратен метър из страната. Обаче през последните години престъпността стана норма, а хората, които не вършат престъпления, се разглеждат като глупава мърша, недостойна за мъжествената неандерталска борба, даваща самочувствие на мутропитекополитикочалгаджийската екскомунистическа популация, задавила българската територия. И защо да се измъчваме, че в крепостта на суровите стражи, пазители на спокойствието и реда, изчезнали някакви си документи? И дали няма подобно нещо в достойното милиционерско минало? Прикриването на престъпленията беше основна практика в тоталитарното ни минало. Ето ви подобен случай от 1973-та. Група младежи, от "добри другарски семейства", задигат семейната лада на единия от тях и весело шофират по шосето към Китен. Ама катастрофират и един от тях си чупи гръбнака. Баща му прескача приятелството и завежда дело. Но бащата на шофьора също не се дава, той е от тези дето са с хладен ум и горещо сърце, та с чисти ръце се заема да потули нещата. И какво става? Папката по случая мистериозно изчезва от касата. Злополучният шофьор завършва Право по-късно и става също така "добър другар". А знаете ли колко следи са заматени около 1989-та?. Че големият пожар в Партийния дом какво беше, писа ли някой до днес какво е изгорено, питан ли е поне един функционер от БСП, наследник на омразната комунистическа партия защо и до ден днешен се потулва тази мистерия. Ами потулването със зъби и нокти от МВР на истината за досиетата близо двамадесет години вече, не е ли и то едно изчезване на правдата? Но кое деяние, случило се в криминализираното ни битие, не е потулено от екскомунистическата шайка, яхнала зверски живота у нас? Защо се учудваме, че даже бързаме за осигурим алиби на шефа, който бил в отпуск. Та нали Румен Петков вече много пъти потулва и замита престъпления в МВР, какво друго да очакваме от доказано "добър другар" като него? Що па да се кахърим за една папка сега, папка-капка в морето от развалена супа, наречена "преход"...

От: pinokio 01 септември 2007, 18:52

Хан Круме издателите на капитал да земат да ти предложат работа, с удоволствие ще чета рубликата ти!!!! 😊))

От: Хан Крум до pinokio 01 септември 2007, 22:46

Бе то наистина животът у нас си е бетер "рублика". За малко се разминахме с рублите преди четиридесетина години, а "рубликата" все си остава същата. Що отрублени късове живот изчезнаха, ако може да ги сравним само с едната папка. Онази, горната случка е истинска, ала други не по-малко истински случки са направо зловещи. И все милиционерски, дявол го взел... Ето на една възрастна вече жена "изчезнаха" съпруга й. Тридесет и кусур години ни вест, ни кост. Поне да кажат къде е, какво са му направили, но не. А тя живее на Марин Дринов, току до участъка. И гледай сега, някак си все тайно ги вършат тия неща тайните служби. Хич не върви униформен милиционер да клекне под нечий недругарски Москвич и да среже спирачните тръбички или пък нахлупил фуражка да подкара Тира срещу Фиатчето на устатия Хикс. Не е международно някак си. Заличаването на следите е специална дисциплина на специалните служби. Туй с една проста папка е направо смешка. Я вземи да очистиш истината за хвърленото момиче от балкона, та да видиш зор, пък за катастрофирал самолет с много жертви направо ще ти трябва щаб от метачи-чистачи. У нас милиционерската реколта бая е наспорила с хигиенисти. Инак за смърдящите случаи като убийствата на войничетата, сестричките, показните разстрели, грабежите, гигантското обрулване на държавата, золумите на екскомунистическата шайка и пр. няма специалисти. Кой знае, може би тайните началници на тайните ченгета в тайната политическа пирамида да си имат тайна концепция за република-рублика, а може и рубли да си имат. А за нас остава свинската участ да бъдем публика-рублика.

Хан Крум: devnik.bg TUESDAY, SEPTEMBER 4, 2007

За управляващия елит и образованието

Преди всичко трябва да се набие централен гвоздей в самата същност на нечовешката битка на посткомунистическата шайка срещу собствените си сънародници. Каквото се премълча за отвратителния тумор в българската история, отровил живота по времето на болшевишката диктатура в Родината ни, вече и с гръм да го оповестиш няма значение. По-лесно е да си представим като в лош филм, че тук не е имало добър шериф, който да изпозастреля разбойниците. Тук просто разбойниците победиха и захвърлили загнилата коруба на ненужната им вече пропагандна машина с утопични лъжи, статистики, прикриване на истината и репресии срещу несъгласните, се заеха да си правят разбойническа държава, прикрита зад демократична мимикрия, поддържана от Запада заради някакви негови неясни цели. А лицемерното, подлото, грозното измамно поведение и зле прикриваното презрение към "електоралните единици" дори вече не се прикрива с досадна прозявка пред червясалата от лъжи уста на управляващия елит. Каквото и да се види, който и да е сектор в обществения живот да наблюдаваме, ще видим все едно и също: пълен контрол и собственост на екскомунистическата шайка, зловеща тайна власт на съществуващата като паралелен властови и икономически център на Държавна сигурност.

Ако има нещо, което засенчва с отвратително превъзходство всякаква легевда за мафията, то в състезанието нашата посткомунистическа мафия е световен шампион. Проказа. Уродливите белези на "прехода", струпеите върху тялото на народа личат от гетата на циганите, през

опустелите села и разрушаващи се пътища. Дори и новото строителство, обхващащо с гаден бетон най-красивите кътчета в България, както и нахлуването на милиони коли трета употреба, стоят като безмълвна подигравка към собственото ни национално самочувствие. Но какво се представя нагло в отчетите? Има ли поне една дума да обясни защо сме все на дъното? Да вземем образованието. Обществото може да се разглежда като човек. Отрежеш ли му крака, куца. Махнеш ли другия крак, влачи се. Ампутираш горните му крайници, става жив труп. А като му сложиш пред очите статистика, внушаваш му , че припка възторжено. Образованието е най-важната, най-деликатната ,градена с поколения структура във всяко общество. Тя може да се сравнява с градежа на готическата катедрала. Тези, които са я започвали, са знаели ,че няма да дочакат завършването. А какво става у нас? У нас няма и помен от възрожденското усилие на дедите ни да създадат условия за наука. Някога в малкото градче Елена е имало висше училище, изпреварило с десетилетия Университета, а името му и сега буди уважение - Даскалоливница. Днес самото понятие учител е противно, плебей в дъното, презрян представител на нисша каста, пропаднага, подлаган на осмиване, хули и унижения, просяк, нямащ права. На училището се гледа като място, чийто бюджет може да се кастри зверски, за да има лукс и охолство в бляскавото битие на управляващата администрация. Никакво спонсорство, никаква подкрепа от страна на Черепи и пр. новонеандерталци. Никекви стипендии от бизнеса, никакво дарителство. Директорите на училищата са се квалифицирали в перфектни просяци и изнудвачи, за да изстискат някой лев от родителите на децата. Дават под наем части от сградите, само и дамо да скатаят малко пари за все по-орязаните и недостигащи средства. За учителите вече не се говори. Неприлично е да се споменава как вегетират, превърнати в прихлебници, гледащи със завист джобните вещи и пари на учениците. Една панелна гарсонiera в Обеля струва 45 000 евро. Деветдесет хиляди лв. Един учител, получаващ 3000 лв. годишно, ще може да я купи след тридесет години.Ако тя съществува още ,разбира се. Гаврата с учителските заплати, нищожни, мизерни, нарочно мачка образованието и последиците са ясни. Население от лумпенизирани простаци. А безработицата ще намалява успоредно с намаляващото население. Като избягат още двеста-триста хиляди младежи, напускащи в индийска нишка ДС-БГкоптора, то може да се наложи спешен внос на китайци. От китайските лудници, щото и китайци няма да дойдат доброволно тук. А Масларова статистически се докарва на 75 килограма, ама тежи(това е тайна,само между нас) 97 кг. За дрехите й шивачите вече поръчват по три метра плат повече. Драмата с образованието няма да се реши с високи заплати обаче. Защото тези, които ще дойдат да учат децата, са продукт на гигантското оскотяване и простотия, наложено с толкова грижа от кастата на ченгетата. Виж за своите деца, те си имат друго мнение как трябва да се учат. За тяхното образование се харчат луди пари. Децата на другарите не могат да се учат при простите даскали. А за башибозушкото преджобване на родителите със смяната на учебници през три месеца, дори и сега с тези униформи,няма какво да се коментира. Няма коментар и за ровичкането и експериментите, нескончаемо развалящи образователната система. Цялото министерство и инспекторатите са задръстени с женички на тоя и оня, говорещи мъеко, гледащи как да се скатаят на местенцата си и чудещи се каква дейност да отчетат за това. Ужасяващо е. Постоянните съкращавания предизвикват разрушителни ефекти в психиката на учителите, страхът и подлостта избуяват във взаимоотношенията им, угодническото унизително пълзене пред децата на богатите родители съсипва мотивацията на останалите да учат, а бълващата простотия от медиите дооформя окончателно опростачването на поколенията. Много мрачно е положението, другарки и другари и домнули. Никой вече не вика духа на Караджата. Емиграцията вика с пълна сила и най-устойчивите млади хора. А ДС-катилите? Те пиянстват от сутринта, наливат се, щото виждат къде откараха нещата. Ще ги срещнете сутрин по кафетата в Изгрев, Гео Милев, Лозенец, с ниски прически "канадска ливада", с дебели, отпуснати месести лица, циници, притежаващи до един по десетина милиона зад граница "за всеки случай", взаимно се питат за семействата си и за "а какво стана с Гелето бе, ее оня дето беше селски на главния, после отиде в УБО" и пр.За дребните кадри, за селските на селските на селските на Гелето също са се погрижили. По хилядите бюрократични ведомства са настанени десетки хиляди безделници с военна стойка, чешещи нещо в джобовете си, докато се взират строго уж към посетителите. И за тях има дребна

плячка и привилегии. " Е па он се устрои у гаража на СOT, сино му си зема апартамент у Борово, добре е". Има ги по частните сервиси, бензиностанции, по хотелите, по ресторантите, цяла армия. Един от автосервиз "Арес" си казва: " Па яз бех бияч "... Та така с образованието.

Изпратено от: [asia_92](#) Дата: January 8, 2009 01:00PM

Благодаря ,Барбароне!

И моето най-дълбоко уважение към Хан Крум!Бях загубила надежда,че в България са останали истински патриоти,милеещи за Родината.Сега ми стана леко ,надеждата отново се събуди в мене.Успех на всички!

Хан Крум said (Sunday, December 21, 2008 11:09 PM)

Милена (бел.ред.: Милена ФУЧЕДЖИЕВА, САЩ), извинявам се за забъркването на твоята фамилия в контекста за Малта и дебелилото уреждане на болшинството от децата на комунистическата върхушка на Запад (безспорен факт обаче). Смятам, че възмущението ти е правилно и заявявам, че повече няма да правя така. С изключение на изявлението, че съм талантлив, психиатър, журналист и ченге, всичко казано от теб по мой адрес е вярно и дори си твърде снизходителна с оценките си, ето защо те насърчавам да биеш безпощадно по гадната ми тиква. Заявявам още, че макар и да не чета блога ти изобщо, аз пак няма да го чета, защото съм уверен в изключителните качества на твоите писателски дарби и не е нужно всеки ден да се убеждавам отново в това. Тук е "гадно и заядливите българи" се канят да посрещат Коледа. Пожелавам ти да си изкараш готино и не се сърди на дедо си Крум, който изживя гадно живота си в гадната България.

От: Хан Крум 20 декември 2008, 14:08

Аз не съм чел книгите на Георги Господинов и Богдан Русев, Момчил Николов, Кристина Димитрова, Стефан Иванов, "бързите литератори" и по принцип не обичам остригани хора с мазни гелосани коси, тикани напред от издания, захранвани с чевени пари. Историята с ченгетата, изскачащи като от лош филм на всяка крачка, показва, че през целия преход всички медии са оформяни от ДС-манипулатори. В резултат днес "академици" са тъкмо барикадираните като авторитети бивши комунистически писатели и поети (даже и мъртви - пак напред), а "новата вълна" бе наложена, вижте и тук как - "най-успешният български писател" по познатия модел от миналото - "ние казваме кой е велик". Вие ми посочете едно издателство, едно жури, едно радио, една телевизия, един творчески съюз, една галерия, едно списание, един вестник без тоталното господство на бивши комунисти и ченгета. Самият Богдан Русев дебилно се излага във всеки брой дотук с повсеместни простотии - "младежкия конгрес в българската столица", поне да отвори Гугъл и да прочете какво е имало през 1968-ма г. И не знам, собствениците на Капитал нарочно ли назначават такива смотани редактори.

Георги Господинов и Виктор Пасков се издъниха колосално, използвайки за себеизтъкване хубавото намерение на в.Новинар да се отрази с дискусия 1968-ма година. Идеята на Калина Андролова в Еуропео бе пренесена наготово, а Господинов използва най-просташки интервюто с Пасков, в което видя збъркано името си от Дневник, за да си направи самореклама, плюейки онези младежи с лошия късмет да живеят през 68-ма. И Злополучният Господинов бе последван пасквилно от Пасков с патос, двамата се захапаха ядно, впрочем, антирекламата е стара пачавра... Кофти пич излезе Господинов...

То там и Румен Янев писа с патос, а какво излезе....

Тук Русев пита "ама няма друг", ами няма, я да види вестника на СБП и ще се встрети - там пропагандата от 1944-та още продължава, в последния брой экс-комс-парт-поетът Шопов дитирамби след 60 години за Вапцаров. Хубаво, Вапцаров е голям поет, ама на онзи циментов коловоз - СБП е заседнала цялата комунистическа литература, всичко друго се реже, щом не е НАШЕ. И тъкмо тук ви давам примера с Труд, да речем, то не бяха Светлин Русев, Дончо Цончевци и обратно, то не бяха изброявания и преброявания на комунистически юбилари, сега пък и умрели вече, отново се тикат напред.

Един бегъл поглед около "новите големи" бързо вади на повърхността отгде са се самопръкнали "Бързите литератори" и Левчев, големите "нови" и списанието за съветска литература "Факел" (представяте ли си, "там бил нашият антикомунистически прозорец" !!!), днес гледаме джавкането между тиквоглавия Слави и Дилов, ами нали и техният приятел, дето му пуснаха предаването и ги вкараха в ефира, се оказа жалко ченге. А нали тъкмо Кеворк(при него се пръкна и отвратителният Карбовски май) откри радиото с чалга...

Формирането на "новия" литературен и културен слой задължително задръсти с плевели вероятната поява на недирижирани и свободни творци.

Вярно е, че българската култура, макар и манипулирана, носи достойнства, но и като погледнеш - най-велики са имената на най-големите некадърници. Който изчете пет стихосбирки на Левчев, получава за награда шеста. Само некрофил би се любувал на картините на Св.Русев и Калина Тасева, само идиот би изгледал "На всеки километър".

Има и една друга пошла нагласа - синчетата и дъщеричките от сой (естествено от як комунистически сой) да ги тикат за артисти, художници и поети. Талантлив народ излязоха баятите комунисти. Децата им, одъртели днес, до един са режисьори, писатели, поети, художници, интелектуалци, още цицат от държавата. Ако се изнесат имената на ченгетата от творческите съюзи, ВИТИЗ, НХА, Консерваторията, Университета, театрите, киното, лошо ще ви стане.

А по време на фестивала аз изпитах що е свобода, макар и само за два-три часа. Когато спряха концерта на "Сириус", студентите седнаха в протест по плочките на пл. Девети септември. Цивилните милиционери скърцаха със зъби, но не посмяха нищо да направят. Четиридесет години по-късно у нас още продължават да управляват същите милиционери.

От: Хан Крум 20 декември 2008, 18:27

Ако "Гардиън" (що пък "Гардиън") тръгне да търси литература, то няма да я търси по кафенетата. Ще потърси нечие мнение, ще пита за някой награден, някой представен тук и там. И ще пита пак "изявени компетенти". От отбора. Лично Стефан Данаилов каза днес по Дарик, че в чужбина не канят, наши хора представят там българските автори или се плаща за изяви. Страшни мангизи харчи държавата за "културна" реклама по гнилия Запад. В Конго не интервюират наши автори.

Аз не коментирам качеството на работите на Господинов тук, да е жив и здрав, да си пише, двамата с Пасков (е, на втория съм му чел работите, харесва ми "Балада за Георг Хених", впрочем, наследниците на лютиера Франц Христоворим имат малко по-различно мнение за романа) май все навън седят. Казах от самото начало, че не съм запознат. Казах за неприятната издънка с антирекламата.

Нали се разбира, че едно известно радио можеше други работи да казва, ако там бяха взели друго, вместо Вл.Костов, Коритаров и Р.Янев. А то се финансираше от западниците. Аз изобщо имам едно подозрение за споразуменията от Малта. Изобщо мисля, че ДС-преходът е нещо като теорията за конвергенцията от едно време. Пичовете са се спогодили. Ето и Дедомони, всички скочиха да гласуват за него, той беше доказан западняк. Та същото е по всички фронтове, най-вече в литературата.

И тук правим завой към най-важното - словесната пропаганда. Вие не си мислете, че някой ще финансира невчесани мисли за социалистическото минало. Например сайта с филмчета за 1968-ма е толкова глазиран, че чак мъчно да ти стане, дето сме загубили в миналото прекрасното соцвреме. И защо така? А нещата бяха по-сурови. И до днес няма нищо казано за комунизма както трябва. Виктор Суворов май още е осъден на смърт. Тук книгата с горе-долу добре изградена картина е "Сезонът на канарчетата" на Н.Вълчинов и дотук. "Местото" на Д.Димов носи много цинизми и фантазми, а и гони друга посока. Навремето на едно събиране Бойко Маринков, днес общинар, рече, че "Авантаж" бил контрареволуционен филм. Илия Троянов хал хабер си няма за началото на петдесетте.

На вас, младите, няма кой да ви разкаже в художествена форма истината, щото човек от онова време с непоковарено от комунизма мислене е рядкост изобщо, щампирането на представата за литература и културни ценности е пренабито в главите на поколенията,

минали през културните институти. Всяка диплома гъмжи от "идеологически" науки - История на БКП , Марксистко-ленинска естетика, Марксистко-ленинска философия, Политикономия, Научен комунизъм и пр. А да не говорим какво се учеше по история на изкуството. В културните събития цедката на ДС беше най-гъста. Цели идеологически институции бдяха под лупа, абе и днес цялото министерство на културата е малка крепост на комунизма, там няма един назначен без благоволенieto на Партията. Посолствата ни гъмжат от дипломати, оформени вещо от комунистическата ръка. В Австрия и Германия всяка крачка на българските изяви е организирана от живеещи там НАШИ хора с бизнес начинания, оформени още през 85-та с долари (познайте чии). И да не ви е чудно защо все бивши величия (или децата им) в културата се канят тъдява. Децата на много заслужили деятели направо бяха уредени дебело на Запад. Ако се изброят щерките и синовете на комунистическите културтрегери и интелектуалци, живеещи и изпяващи се в САЩ и Канада, направо ще се изприщите. Дори от среден калибър като децата на Л.Митрани, Г.Струмски, Д.Фучеджиев, Л.Левчев и пр., и пр. Разбира се, мен не ме интересува кой ще ми премахне социализма и ще ми прави Запад. Ето и питекът с косми прави луксозни магазини на мястото на ДетМаг, сякаш е лошо да има един общински магазин за евтини детски дрехи. Не ,казва той, София ще е най-скъпия град в света. И в миналия Лайт се рекламираше сметка за двама от 134 лв. за някаква чиния с парченце риба в средата, а отстрани залепени с майонезени кръгчета листенца.

Капитализмът в никакъв случай не е липса на мярка и аут от естетика. Дъщерята на наш поет (абе и тя в Германия) живее в подобна къща на тази на собственика на КРУП. Онзи кара най-обикновен Мерцедес, носи шлифер и си живее съвсем скромно, вместо да харчи по петдесет хиляди долара за вечеря в Токио, пътувайки с личен свръхзвуков самолет. Чудна работа, немците нямат ли си "немски" Лайт?

От: Хан Крум 22 декември 2008, 00:29

Я, ама г-ца duplicata, е тук!

Мила г-це duplicata, тежки оловни небеса затулиха форума без вашето мило присъствие. При моята самотна тъга по вашата уникална неповторимост днес в кафенето дойде апапът Жоро (и той е ходил в Германия) с някаква мацка! Жоро има австрийска жилка и по тази причина е малко нещо почитател на минали заблуди. Обаче отскоро идва един евреин-хорист,който, виждайки известна твърдост в Жоровия поглед, се присламчи към мен, даже понечи да ме прегърне, търсейки несъзнателно закрила. Аз се осведомих вежливо за някои подробности в Талмуда, а три часа по-късно се озовах в Мюнхенската изложба в СГХГ(тази Германия...тази Мирела...този Виктор...). И глейте сега, мила г-це duplicata, какви съвпадения. Оказа се, че евреинът е с корен от Кюстендил и го запитах дали е чувал за Елиезер Алшех, де да знам, че същия ден ще видя снимката на художника, портрет от К.Цонев, че и картини от него. В Мюнхен май е гнездото, откъдето е тръгнала нашата висока култура. Де-що има художник или писател, все там е учил. Изложбата е знаменита, по-впечатлителна от тази на пустия Пикасо (с впечатлителни 4 кинта вход). Аз трябваше да изживея на място сред картините историческия размисъл за културата и кафявите ризи.

Моите спомени от Мюнхен са по-прозаични, отброих последните си монети за пунш, вглеждайки се в очите на хубавата продавачка с натъртено "Окей?", а тя ги събра и весело отвърна "Окей!"

А у нас народът чете в момента "Алилуя", от "златна колекция на XX век". Съвпадения. Съвпадения и за избора на "златната колекция" на Лайт, само 30 000 бр. тираж. Всеки тика дундуркани избраници в своята количка . Германски съвпадения.

Обаче аз ще взема да ви поканя в кафенето, там апапите ще изпадат, Жоро ще изгледа кръвнишки, евреинът ще изпищи и ще се опита да се сгуши в скута ви, аз ще му изтегля

ушите и тук нещо ме гложди, смятате ли, мила г-це duplicata, че постъпката ми ще е германска ?

От: duplicata 22 декември 2008, 15:55

Пресветли Хане,

с наописуем трепет прочетох хрумването ви да ме заведете в кафенето, приех го направо като негласна покана и веднага направих бърз преглед на гардероба си в избор на най-подходящото за това водещо светско събитие облекло. По силно сантиментални причини се спрях на сатенения си комбинезон, съвсем навреме пощаден от ножицата благодарение на вас. Ако пък ми стане студено, вие ще ме наметнете с тежката си брезентова шуба с овча подплата и аз ще се сгуша в нейната уютна топлина с дъх на дим, гора и афтършейв. Честно казано, не искам евреинът да сяда в скута ми, за да не ми измачка аутфита, но тъй като има опасност отказът ми може да бъде изтълкуван като дискриминация на етническа и верска основа, и понеже не ми се навлиза в хлъзгавото поле на политическата коректност, то може би направо да отидем на изложбата на Пикасо?

Скътала съм една банкнота от 10 лв, с която ще си купим входните билети, а за рестото - пуканки, които да хрупаме, докато минаваме от картина на картина, а пръстите ни наелектризирано ще се докосват, когато бъркаме в пакета.

Тук трябва да ви предупредя, че вкусовете ми по отношение на изобразителното изкуство са повече от семпли и най- ми харесват замечтани овчарки и спящи кученца в стил Бидермайер, но заради преживяването да бъда с вас ще изгледам всичките жени с очи на челото и шест пръста.

След това можем да отидем до Женския пазар, откъдето да ми купите китайско книжно ветрило с изглед от Ян Дзъ за спомен от нашата първа среща.

Оставам в очакване да кимнете в потвърждение, ваша очарована завинаги,

дубликата

Пост скриптум: написах горното с известно притеснение да не би то да килне прожектора, осветяващ ведрото чело на Г. Господинов, но пък всеки който иска може да го оправи да свети в правилната посока.

Отново ваша,

изпращаща свенлива целувчица, д.

От: Хан Крум до г.ца duplicata 22 декември 2008, 20:27

Мила г-це duplicata, като чета репликата горе на роро, се сещам за оня виц, дето едно момиченце влязло в бакалията и попитало "Имате ли хармоничка?", лошият бакалин му дал един бръснач, момиченцето засвирило на бръснача и колкото повече свирело, толкова по-широка ставала усмивката му. Та така и с ГеГе, горе Б.Русев бакалски рече, че "Георги Господинов е най-успешният български писател" и сега усмивката на форума се разширява все повече.

Женският пазар е интересно място. Има и оксигенисти, и каруцари, а и Синагогата е наблизко. Вечер вятърът смята купища боклуци край вонящите на развалено локви, смахната жена събира кашони и нарича всекиго "Беле", плъхове като добермани пресичат погледа на преяли тлъсти котаци, арапи дремят край странните си, отрупани с ориенталски джунджурии магазини и месарници, фирмите им са украсени със страховити волски глави, едри

разфасовани телешки трупове висят по ченгелите, арапите си говорят нещо на алхляхалахлях, цигани продават ябълки трета употреба, чехли, джапанки и китайски стоки, отвсякъде висят гащи, ризи, дънки. Продавачката, едра и гърдеста, те кани да си премериш с лакът панталона: "Тя ще ти стаанат, батко, айде ще ти ги намалим на дваيسة и пет(с два кинта повече над нормалната цена), айде на дваيسة и три ще ти ги намалим", по витрините на павилионите са налепени хартии с цени, стотици пенсионери правят коментарна класация, броят претрити банкноти, тътрят се с подути глезени, а "двайската" е нещо като пътуващ пенсионерски Хайдпарк, тук се разминават двата пътникопотока - с тубите с минерална вода и с мрежите. Пропаднуги се возят между Халите и Христо Ботев, от тях в трамвая мирише на противна човешка смрад - вкиснато, некъпано тяло, възгальяло се по мазетата наоколо. Нерви старци се карат за политика, госпожи с кожи самодоволно гледат цирка, понякога фенове, идващи от Герена, клатят наляво-надясно вагона: "Кой сега е кочи-ина, ЦСКА е кочина", пътниците си траят и пресилено се усмихват, щото феновете могат да смлатят нечия тиква. Чаршията е разделена на касти, всеки си знае мястото и сергията, има и мошеници, крадци, трябва да си отваряш очите на четири, тук владее правилото "Къорав карти не играе", купено не се връща. Току те пресрещне циганин с наточен нож и ти го предлага за седем лева, може и часовник-менте "Ролекс" за десет, айде за пет.

Отзад, на тротоара са натрупани железарии, сбури, метли, вериги, подкови - където има селяни, стока за тях също има. По земята се търкалят вмирисани великански кокали, бездомни песове с омърляна сплъстена козина дъвчат захвърлени жили, слепец продава запалки, просяци дебнат зорко пред черквата (тя е с внесен от Австрия метален купол), някъде пържат риба, дангалаци с червени лица над кожената яка ръфат сгънати пици с издути бузи, полицаи рути продавачката на маслини, надолу почват авточастите, а на Цар Симеон преди четиридесет и три години имаше шапкарница. На витрината частникът беше сложил корицата на HELP!, битълсите махаха ръце над "деголките", сега е някакъв магазин за бельо и Азис гледа от снимката мазно като известен писател.

Ние с вас хич няма и да ходим на пазара, макар тамошните стари сгради да са украсени с барокови орнаменти, а вътре, в холовете още се пазят елипсите с портретни фотографии на важни господа с мустаци и цилиндри. Няма и да ви водя при апапите в махалата, вашата нежна крехкост се нуждае от изискана разходка, по-скоро ще минем по Будапеща край Гюте-института, та и ние малко да замязаме на германци. Днес тъдява зърнах едно, подобен на Георги Господинов, с бял триметров шал, усукан като питон над дългото черно палто, леле-леле. Навремето институтът на Гете (така го наричаше Кръстю Горанов) беше обикновен КАТ, един майор плюеше семки от прозореца, когато ние с Владо минахме с китара долу и му изпахме: "Излез, излез, Майоре-ее", оня тутакси излезе и с упорит галоп ни подгони, дееба и милиционера, едвам му се изплъзнахме...

От: Хан Крум - съобщение 24 декември 2008, 14:04

Уважаеми читатели, получих известие от Ofelia, че засегната от моите тукашни коментари, Милена Фучеджиева здравата ми се сърди в блога си. Аз не го чета за съжаление, но ѝ се извинявам относно контекста за Малта и дебелилото уреждане на Запад на повечето деца на върхушката. Съжалявам за казаното, вземам си поука и няма да правя така повече. Заявявам, че всичко, което тя е написала по мой адрес е вярно, с изключение на това, че съм талантлив, известен психиатър, журналист и ченге. Според мен тя е направила дори твърде меко описание на гадната ми същност, за което я насърчавам да е по-строга в бъдещите си оценки.

Заявявам още, че всяка прилика с антирекламата на ГеГе и Виктор е случайна и няма да я повтаряме тук. За целта давам най-ласкава оценка за цялото битие и постижения на МИЛЕНА ФУЧЕДЖИЕВА, а също ви уверявам, че за мен тя е най-успешният български писател в НАТО и Варшавския договор (да слуша Б.Русев).

Пожелавам ви весели Коледни празници и не ми обръщайте внимание.

От: duplicata 25 декември 2008, 14:58

Пресветли Хане,

Благодаря ви за благопожеланията и нека да ви се връщат в пълна мяра! честито Рождество и на вас! Нека форумната обич и популярност никога не ви напускат (това ще го пожелаая пак и на Нова година). Към всеобщата любов прибавям свенливо и собствените си най-трепетни чувства.

Присъединявам се към започналата подписка за създаването на ваш личен блог. За да не се чувствате там изолиран като в шекспиров монолог, обещавам, че ще пиша най-редовно, стига да ме искате. Гарантирам глобална популярност на начинанието. А и това ще бъде един чудесен начин да се поставим на мястото на ГГ и да преживеем от първа ръка как се чувства човек като постоянен обект на коментари. За стимулиране на последните съм готова да предоставя актуална снимка по бански. За целта отивам да се сдобия със соларен тен и да се отснема с дигиталката.

В кратката пауза оставам с цялата си обич, ваша предана и завинаги,
дубликата

от Хан Крум 23 октомври 2007, 19:16

Едва ли има по-позорна позиция в историята на България, всичко е преживяла бедната ни Родина, но ядрена война срещу образованието не бе очаквала. Какви ли страшни подлости и поразяващи оръжия извадиха тримата омразни на цялото население врагове на учителството. То не бяха злостни манипулации, то не бяха яростни ухапвания от журналисти, депутати, "загрижени родители", "млади бизнесмени-данъкоплатци";, професори ,непродаващи кренвирши, но продаващи съвестта си, разбира се над всички фанфарната атака с извадени ножове на екскомунистическата шайка. Проверете през годините на екскомунистическия ДС-преход колко хиляди престъпления на държавните органи бяха подминавани без последици. Само кредитите, фалитите, безогледното разграбване, скритата приватизация, митниците, полицейските позорни ювелирни изцепки, безпомощната прокуратура, фалшивия съд, предателството на депутатите от всичките народни събрания, тънештата в разсипно охолство администрация, сложете грозното мълчание по тези теми и го сложете на кантара срещу правителствената истерия към справедливото искане на учителите, граничещо с просия. Варварска държава, а над всичко отгоре и позорното мълчане на Гоце, Доган и дедото на Симеон Хасан Китин Путин. Вижте само колко милиони са пръснати за афишите на Антония Първанова. Вижте им само паркинга с лимузините за по 300 000 евро и ще ви стане ясно коя е причината учителите да бъдат преследвани толкова жестоко. Гадна болшевишка проказа. Какъвто им бе социализъма, такъв им бе и капитализъма

Изпратено от: [barbaron](#) Дата: January 8, 2009 06:49PM

На обсъждането на книгата [Апокрифна История на България \(1944-2008\) от Хан Крум](#) са поканени само Българи с непромит мозък, които са прочели цялата книга, преживяли са и са размишлявали достатъчно дълго над изложените факти.

Останалите да си дрискат (бел.ред.: няма печатна грешка) в някоя друга тема. Препоръчвам им темите на др. Иванов и Пунди Келепирски / пегъзи музовски / вазовия мунчо / Осама Бин Ладен / Андрешко тук: [\[forum.imoti.net\]](http://forum.imoti.net) .

Re: История на цените

Изпратено от: [acen1975](#) Дата: January 7, 2009 06:15PM

рядко бих направил на някой комплимент,но този ХАН КРУМ е гениялен за мен.де да имаше повече такива българи.

такива хора ме карат да се чувствам малък,но от това изпитвам радост!

Хан Крум заслужава орден за пробългарин,както и награда за надарен писател,който не е комерсиализирал таланта си в писане на книги,а си губи времето да пише безплатно по форуми!

всичко най хубаво му пожелавам и се гордея с него!

Изпратено от: [barbaron](#) Дата: January 14, 2009 10:27AM

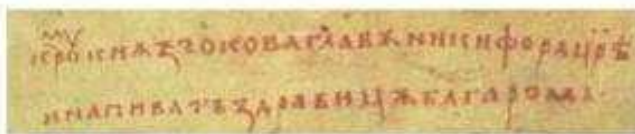
acen1975 Написал:

> Барбароне,давай да правиме една агитация за Красимир Петров и професора Иванов
> да бъдат включени в екипа на новото правителство, като ЕДИНСТВЕНИТЕ ХОРА,КОИТО
> ПРЕДУПРЕЖДАВАХА ЗА ХАМАЛСКОТО УПРАВЛЕНИЕ НА МАТРЪОШКИТЕ!!!!

Оформянето на новото правителство оставям на вас, но не забравяйте Хан Крум <http://forum.imoti.net/read.php?6,165642> като министър на правосъдието, за да приложи "Крумовото законодателство":

„Същите българи съвършено унищожиха аварите. А Крум попита аварските пленници: „От какво, мислите, загина вашият княз и целият народ?“ Те му отговориха: „От това, че взаимните клевети се умножиха и погубиха по-храбрите и по-благоразумните; после злодейците и крадците станаха съобщници на съдиите; после от пианство, защото, когато виното се преумножи, всички станаха пияници; също от подкупничество и всички станаха рушветчи продажници; сетне от търговия, защото всички станаха търговци и се лъжеха помежду си. И нашата погибел произлезе от това.“ — Като чу това, той (Крум) свика всички българи и заповяда, като издаде следните закони: „Ако някой обвини клевети някого, то той да се не слуша, докато свързан не се разпита; и ако се окаже клеветник и лъжец, да се убива. — Не се позволява никому да набавя храна на крадеца; и на оногова, който се осмелява това да прави, веднага да се конфискува имотът, а на крадеца пък да се пречупват свирките [пищялите]. — Той [Крум] заповяда да се изкоренят всички лозя. — На всеки просяк да се не дава просто оскъдно, но в достатъчно количество, та да се не нуждае втори път; на оногова, който не постъпва така, веднага да се конфискува имотът.“ Те българите съвършено унищожиха, както се каза, всички авари.“

Остава да се изясни - кои са аварите [сега] и какво пие Хана с приятелите си 😊

Re: История на цените

Изпратено от: **barbaron** Дата: January 7, 2009 02:19PM

Оноре Написал:

> барбарон, 🙄 🙄 🙄 🙄

Не ми се кланяй на мен, а на този ГЕНИАЛЕН БЪЛГАРИН с псевдоним "Хан Крум":

=====
От: Хан Крум 03 януари, 13:41

Драги читатели, всички горни мои цитати са извадени от форумите, издърпах ги от Гугъл заради тази статия, писани са по различно време във форумите на различни вестници, по различни теми в статиите, мисля, че са актуални и днес.
Тук ме питат защо не отворя блог, защо не издам книга. Моето апокрифно участие е равностойно на хилядите други мнения на честни хора с необременено от комунистическия калъп мислене, нямам никакви претенции, всеки от вас, който пожелае, може да си запази цитатите, ако иска, може да ги допълни и издаде от свое име.
Инак съм си най-обикновен, прозаичен човечец в живота, в своята артистична ниша съм уж способен, но не ми дадоха да мръдна много, спъваха и семейството ми (и още ни спъват). Станахме членове на творчески съюзи след промените. За съжаление много мои познати през годините бяха пречупени. Затова не си гледам досието, не ща да се разочаровам от евентуални открития за близки приятели. Чувствам се още млад, но времето си тече. Поздрави на тези, които са ми обърнали внимание. Все ми се ще да мисля, че някога черната вода в българската река ще изтече, е, може и да не дойде златна като в приказката, но поне да не е мътна... Зависи от всички нас, просто трябва заедно да гласуваме, вместо да си траем.
Желая ви здраве и късмет през новата година.

=====
Ще оформя спомените му като файл-книга във формат PDF, като се надявам тази книга да

стигне до сърцето на всички БЪЛГАРИ